Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De mendicitate spirituali

urn:nbn:de:bsz:31-300776

Visual Library

age. ⁊ vaca non quantũ placet ſed quantũ
licet ad videndũ ⁊ guſtandũ quoniam ſua
uis eſt dominus. In quo bene vale. Mei
memoꝛ in oꝛationibꝫ tuis. Et fratrem ger⸗
manum/pupillum/ commendatum habe
Scriptum pariſius. xiij. aprilis.

¶ Explicit.

¶ 2 **Incipit ſecretũ col**
loquiũ hominis cõtemplatiui ad animã
ſuam/ ⁊ anime ad hominẽ/ſuper pauperta
te ⁊ mendicitate ſpũali/docẽs recurrere ad
deum ⁊ ſanctos ꝑ deuotã oꝛationẽ/ ꝑ im⸗
petrando elemoſyna gratie ⁊ virtutũ. In⸗
ſuper ⁊ pro adipiſcẽda ſcientia affectionũ
que ꝓprie ſapientia dicit̃ quaſi ſapida ſcien
tia. ¶ Et cõtinet duas partes. prima tra⸗
ctat queſtiones ⁊ reſpõſiones diuerſas ho
minis ad animã ⁊ econtra. ¶ Secũda cõ
tinet oꝛationes ⁊ meditationes diuerſas.
quas format anima ſub foꝛma pauperis
mendicantis ⁊ querentis panem.

O Mea pauper/mea infir⸗ ¶ Hõ
ma/mea paralytica/mea miſera
bilis anima. que nihil in te aut
ex te boni habes. ſed nec tuo la⸗
boꝛe vales cõparare. Audi queſo meũ con
ſilium. Diſce mendicandi officiũ. fiat tibi
queſtus mendicãtis/oꝛdinarius vite ſuſtẽ
tande prouẽtus. cur fame ſiti algoꝛe interi
res? vicioſa profecto multũ foret hec vere⸗
cundia vel ſegnicies. ¶ Anima ¶ O ho⸗
mo hoſpes quidẽ meus qui mecum de pa
tria me prime cõditionis eiectus es. et de⸗
truſi ſumus in hunc tetrum ac doloꝛoſum
carcerem ꝓſentis exilij. fateoꝛ heu me pau⸗
perem. egrotam. captiuam. leſam. ſauciam
nudam. omnibꝫ egentem. Uere infelix illa
hoꝛa/qua parens primus cõmiſit in deũ
ſummũ regem grande illud nefas/ crimen
qꝫ leſe maieſtatis. quo iuſtiſſime nobis il⸗
la noſtra ꝑclara hereditas adempta eſt. ac
de loco voluptatis gaudij ⁊ omnis excellẽ
tie deportati ſumus in hunc locũ lacrima
rum/tribulationis anguſtie ⁊ deſolatõnis
de diuitijs in paupꝫtatẽ. de ingenuitate in
vilitatem. de vita in moꝛtalitatẽ. de loco ſe
curitatis in locum plenũ diſcriminis. Et
vt ſub vno claudant̃ omnia. de vniuerſita
te bonoꝝ/in pꝛofundũ omnis miſerie ſu⸗
mus iniecti. Quare pꝛoꝛſus ignoꝛo quid
factura ſim. laboꝛare nec ſcio. nec valeo ⁊
Uerſaretur quidem laboꝛ meus ad deum
cognoſcendũ. amandũ. laudandũ. honorã
dum. Sed heu nimis longe fact⁹ eſt a me
nimiũ me a ſe ꝓiecit. Cõſpicio me in tene
bꝛis poſitã. circũdatã ignoꝛantia. incerti⸗
tudine. erroꝛe. quibꝫ inutilis facta ſum ad
illũ intuendũ ſeu ꝯtemplandũ. Ita igitur
meo fruſtrato laboꝛe/ amodo quid agerẽ
quid laboꝛarẽ quid lucrifacerẽ? Dicis mi⸗
hi mendicandũ eſſe ⁊ pro vita queſtuandũ
Uolo quidẽ. ſed quo ibo captiua ⁊ ꝯcluſa
intra hoſpitale tui coꝛpis/in magno carce
re hui⁹ mundi moꝛtalis. quo pacto pro pe
tendo auxilio/valerẽ hinc effugere? Quis
inſuꝑ me clamantẽ audiret? Quis ad me
reſpiceret? quis ſuccurreret? Circũſpice vn
diqꝫ. Cũ deficiam⁹ omnes ⁊ paupes facti
ſimus nimis. nemo noſtrũ eſt qui ſibiipſi
vel in modico valeat opem ferre vñ igitur
alteri ſubueniet? Quid dabit nihil dandũ
habens. Ita profecto? nõ aliam mihi ſoꝛ⸗
tem video ꝓpitiã/niſi contra hec mala/re⸗
mediũ deſperationis querere. ⁊ deſperãdo
vitam hanc finire miſerã. ¶ Hõ ¶ Quid ¶ M
dicis o aĩa deſꝑandũ eſſe? Abſit. Minime
certe deſꝑabis. meũ potius audias cõſiliũ
Tibi eni demonſtrabo locũ caritate ⁊ miã
plenũ. in quo omnes paupes querẽtes/in⸗
ueniũt refugiũ. Ibi eni copioſi ſunt illi pij
ac liberales dei elemoſynarij in eccleſia vi⸗
delicet celeſti. ſancti ⁊ ſancte. in quibꝫ ẽ illa
theſauraria gratie/ regina miſcdie. mater
pauperũ oꝛphanoꝝ. vbi adeſt ⁊ redẽptoꝛ
humani generis, ſaluatoꝛ noſter ihs xps ⁊
mediatoꝛ ⁊ aduocatus apud patrẽ ꝑ pecca
toꝛibꝫ. ¶ Queris qualiter illuc tẽdas? At
ego reſpõdeo. Illuc te ſanctũ ferat deſideri
um. Ubi eni tuum ſanctũ erit deſideriũ/ ⁊
ibi teipam eſſe iudicabis. Deus inquit ꝓ⸗
pheta deſideriũ pauperũ exaudiet. Quid
autem magis in tuo eſt arbitrio qꝫ tuũ de⸗
ſiderium. quo potes cõtinuo ad deũ profi
ciſci. cũ deo loqui ⁊ cũ ſanctis. ab eiſqꝫ ſub
ſidium imploꝛare. ¶ Anima ¶ Si ita eſt
o homo vt aſſeris. deſiderabo vtiqꝫ ſatis ⁊
Uerum plurima frequenter deſidero. que
minime accipio. Et ſi deſiderando loquoꝛ
non eſt qui mihi reſpondeat. ⁊ raro vel nũ
qꝫ me expioꝛ adiutam. ¶ Homo ¶ Firmi
ter tene o anima. ꝙ ſanctũ deſideriũ ſemꝑ
auditum pro te exaudit̃. niſi foꝛte propter
alteram trium cauſarum. Uel quia nõ eſt
de cõuenientibꝫ ad ſalutẽ/ſicut paulus de⸗
ſiderabat liberari a ſtimulo carnis. Uel qꝫ

ꝓualet in te aliud quoddā ꝑuerſum deſide
riū vanitatis mūdane/tue saluti ꝯtrarium
quod reclamās/impedit ſanctū tuū deſide
rium/ſuū ſortiri effectū. Uel qꝛ hoc tuum
ſanctū deſideriū cito nimis euaneſcit. Ra
tionabile quidē valde eſt. ſi te iuuari voles
vt hoc tuo cedat ꝓfectui. nec ꝯtrariū q̄uas
altero deſiderio ꝑdn̄ante. Uōꝗ₃ patienter
et ꝯſtanter expectes opportunitatē ſubuē
tionis. ſm rōnabile bn̄placitū adiuuātis.
¶ Anima ¶ Fateor hō ita eſſe. ſed in hac re
vnū me ꝯturbat. qꝛ frequēter ignoro quid
mihi expediat quid ve officiat. q̄ſtū ad pri
mā deſiderij ſancti qualitatē. Abūdant in
ſuꝑ in corde meo vana ac mundana innu
mera deſideria. q̄ſtū ad ſcd̄a₃. Demū mox
faſtidit animus ⁊ laſſatur in ſanctis deſi
derijs. nec in eis ꝑſeuerat. q̄ſtū ad tertiam
¶ Hō ¶ Propterea tibi dixi a principio o
anima mea tibi vacādū eſſe. diſcēdū q̄₃ mē
dicandi officiū. quo tibi innoteſcat modꝰ
petendi/vtiliter efficaciter et ꝑſeueranter.
Utiliter quidē petes. ſi tātūmō ſalutaria. ſi
diuine volūtati placita. ſi diuine legis mā
data impleri deſiderabis. In omnibꝰ itaꝗ₃
tuis deſiderijs diuinum añ pones bene
¶ R placitū. dicesꝗ₃ vt ſua nō tua volūtas fiat.
¶ Anima ¶ Miror valde o homo cur ꝑ ſan
ctum deſideriū petendū velis vt dei volun
tas fiat. cū velim nolim/ aliter eſſe nō poſ
ſit. Cū etiā deus ab eterno videat ⁊ cogno
ſcat oīa. ⁊ ſm hanc ſuā immobilē noticia₃
circa me ſingula futura diſpoſuerit pro vt
meis neceſſitatibꝰ nouit eſſe opportunum
quid eſt qō dicis vt loquar ad eū ꝑ ſanctū
deſideriū. quaſi ignoraret quid mihi expe
diat ⁊ ſuꝑ hoc ipm̄ conarer inſtruere. ¶ Hō
¶ Ita vtiꝗ₃ eſt aīa vt dicis ⁊ nihilominus
orandꝰ eſt deus ob aliū tn̄ finem q̄₃ ipa teti
geris. ¶ Sicut enī deꝰ fecit oīa cū bonorū
noſtroꝝ nō egeret nec inde ditior ⁊ melior
factus ſit/ſed creatura ſue bonitatis parti
ceps effecta eſt/ita vult deꝰ vt eū diligamꝰ
et ꝑ sancta deſideria deuote ipm̄ alloqmur
ꝓpter bonū noſtrū. In hoc quidē nr̄a cōſi
ſtit ꝑfectio. ſicut ⁊ ꝑfectio ſolis in lucēdo et
illuminādo. ⁊ ignis in calēdo ⁊ calefacien
do. ¶ Scito ergo ꝙ deꝰ ordinauit/vt no
ſtrā ꝯparemꝰ ſalutē/deuotas ad ipm̄ ⁊ ſan
ctos/fundēdo p̄ces. ⁊ mādata ſue legis ſtu
dioſe adimplēdo. atꝗ₃ ita frequēter vult ad
p̄ces ſanctoꝝ aliq̄d ꝯferre. qō ꝯferre inſti
tuit anteq̄₃ ſancti forēt. Certū q̄ppe eſt ꝙ
deꝰ ꝑ ſeipm̄ poſſet oīa formare. vult nihilo
minꝰ ſibi ad rerū multaꝝ formationē/ſecū
das cooꝑari cāas. ſicut hō naſcit̄ officio ge
nerationis humane. ⁊ hec inferiora corpa
ꝯſeruant̄ ⁊ gubernant̄ oꝑatōe ſuꝑioꝝ. ſ. ce
leſtiū. Ita quidē vult deꝰ vnū ſaluari/auxi
lio alioꝝ ſanctoꝝ hoīm vel angeloꝝ. Ita
igitur ꝑpendis ſatis cur orandꝰ ſit deus et
ſancti eius. ¶ Sed forſan adhuc dices va
num eſſe/deū ſua p̄ce vel deſiderio velle in
clinare ad alterā partē. cū illū ꝯſtet eſſe pe
nitus imutabilē nec in eo alternationē eē
volūtatis qua flecti poſſit de vno velle ad
aliud. aut iratꝰ placari aut offenſus recōci
liari. Ad qō reſpōdeo verū eſſe qō de imu
tabilitate diuine voluntatis aſſeris. nec ta
men ideo vanas eſſe deuotas p̄ces ad deū
fuſas. quoniā alio fine orandꝰ eſt deꝰ ⁊ hō.
Orandꝰ quidē eſt deꝰ nō quaſi nr̄a oratōe
flectendꝰ aut placandꝰ/aut aliter q̄uis mō
a ſue volūtatis inſtituto imutandꝰ. ſed vt
nosipſos orantes/excitemꝰ ⁊ prouocemus
ad deuotionē ⁊ noſtre miſerie cōpaſſionē.
At ecōtra nō ob aliud homīnē rogamꝰ ni
ſi vt eū ad miſcd̄ia₃ moueamꝰ. Fine igitur
cōtrario laborat intentio. deū orando ⁊ ho
minē deꝑcando. Ibi quidē finis eſt/imu
tatio orantis. hic eiꝰ/cui deꝑcatio dirigit̄.
¶ Qua in re nō incōgrue aīaduertēdū eſt
ꝙ etiā modo cōtrario noſtra cauſa verſan
da eſt corā deo ⁊ corā hoīe. Corā deo quī
dem eo meliorē facimꝰ cauſam nr̄am/quo
purius ⁊ ſincerius nosipſos ꝯdēnamꝰ aut
ꝯdēnandos ꝓfitemur. nullā excuſationem
p̄tendentes. Ita ſane miſcd̄iam liberatio
nis a morte ſp̄uali cuiꝰ rei fueramꝰ/deo fa
cto ꝓpitio cōſequimur. cuiꝰ vtiꝗ₃ contrariū
obſeruari cernimꝰ in curia forenſi iudicis
humani. ¶ Uolens itaꝗ₃ deū tibi fore pi
um ⁊ miſericordē/ eſto ⁊ tu tibiipi miſeri
cors. Eſt enī durus duris. pius pijs. bonꝰ
bonis. ſeuerus malis. Talē vtiꝗ₃ illū inue
nies/ qualis et tu fueris in tuis deſiderijs.
nō quidē ꝑ mutabilitatē eiꝰ ſed ꝑ tuā. Uo
lens inſuꝑ in curia ſue iuſticie abſolutōe₃
conſequi/ tu teipſam accuſabis iudicabis
condēnabis punies ⁊ ſic remiſſionem im
petrabis. Qō ſi te coneris defendere ⁊ iu
ſtificare vias tuas, confuſionē profecto et
condēnationē reportabis. Et ſi milleſies
pecces/milleſies te condēnes quoniā ſi in
extrema hora vite teipſam ſic condēnans
inuenta fueris. vtiꝗ₃ liberaberis a morte

Sed aĩaduerte cautius q̃ is nõ legitime
ac veraciter ſe condemnat q̃ ſe ꝓ poſſe non
emendat. ¶ Aia ¶ Santifeciſti hõ bene
mee petitioni/oſtendẽs ⁊ ꝓponẽs tres egre
gias veritates quas ignorãdo/ frequẽs in
me fuit turbatio. Nũc igiꝭ aĩm recipio. vo
loq̃ʒ (vt admones) per ſanctũ deſiderium
meipam ad deuotionẽ ꝯmouere. inſup et
recurſum facere ad ſanctos ad meipam cõ
dẽnandũ ⁊ puniendũ. Jta enĩ prius a pri/
cipio ſuaſiſti vt diſcerẽ mẽdicare ⁊ queſtũ
facere. Doce me igiꝭ rogo te quid mihi in/
cũbat faciendũ. ¶ Hõ ¶ Mihi videtur o
anima q̃ hoc facile diſcere poteris/ ſi dili/
genter inſpexeris modos ⁊ conatus/ quibꝫ
vtunꝭ paupes mendicantes oſtiatim vari
os diſcurſus hincinde facientes. pro ſuble
uandis ſuis corꝑalibꝫ neceſſitatibꝫ. Con/
ſidera queſo captiuos vel conſpectui iudi
cis pñtatos. ſuasq̃ʒ ſñias trepidis animis
expectantes. Proſpice infirmos graui q̃li
bet egritudine corruptos. Perquire pau/
perũ iconomoꝝ occultas ⁊ verecũdas in/
digentias. Et generaliter oculũ dirige ad
omnes in quacũq̃ʒ aduerſitate vel ꝑiculo
cõſtitutos. puta in cõiunctoꝝ funeribꝫ. in
exilio. in incẽdio. in diluuio. in bello. Aĩ
aduerte inquã ⁊ ſtudioſo mentis intuitu
ꝑluſtra/ q̃ʒ ardens ſit in his deſiderium ad
ſuam liberationẽ aut ſubuẽtionẽ. Jnſup
attẽde quid dicãt ⁊ quid gerãt. ⁊ hec oĩa
confer in teipſam/ tuos recognoſcens de/
fectus ac miſerias. tuã captiuitatẽ tuã mor
tem. tuũ exiliũ. quã peccãdo incurriſti. tuã
inſup deſolationẽ ꝑpendẽs. quoniã deum
tuũ ⁊ patrẽ ſed ⁊ celeſtẽ patriã/ tua culpa ꝑ
didiſti. ¶ Jta ſi feceris ⁊ cuʒ tali deſiderio
et conatu/ audacter affirmo q̃ hoc tibi ad
ſalutẽ ſufficiet. eris bonaq̃ʒ queſtuaria bo
norum ſpiritualiũ ⁊ alimoniarũ grẽ ⁊ vir/
tutũ. atq̃ʒ ita inuenies auxiliũ deſup in cũ/
ctis tuis neceſſitatibꝫ. imo q̃ amplius eſt/ ef/
ficieris admodũ diues. imo dña bonoruʒ
totius mũdi. Cur ita? Quĩ ſi facta eris he
res dei tui patris. de cuius hereditate eſt to/
tus mundus. Jta enĩ dicit apl's q̃ ſi filij ⁊
heredes ⁊c. ¶ Anima ¶ Rem magnã mi/
hi promittis o homo. magnã dignitatem
excellentiã nobilitatem/ que mihi ex dicta
queſtuoſa mendicitate prouenient. Volo
igitur eſſe huius officij. q̃uis vituꝑabile mlꝭ
tum atq̃ʒ inhoneſtũ illud iudicet mũdus.
preſertim ꝑſone generoſe ⁊ alte proſapie.

Homo ¶ Non aliter q̃ʒ tibi affirmaui iu/
dicabis o anima mea. niſi oĩno deſipueris
Et vt hoc tibi certius appareat/ ꝓpono ocu/
lis tuis ſummũ impatorẽ mũdi qui voluit
eſſe huius officij ſicut ipẽ ꝑ ꝓphaʒ proteſtaꝭ.
Ego inquit mẽdicus ſum ⁊ paup. Appa/
ruit hoc in oĩbꝫ ſuis orationibꝫ q̃s ad deuʒ
patrẽ fecit. pſertim in cruce qñ dixit deus
meus deus meus vt q̃d me dereliquiſti. Ma
gna igiꝭ eſt differẽtia corꝑalis illius ⁊ coacte
mẽdicitatis/ que iudicio plurimoꝝ cenſeꝭ
fugienda ⁊ vituꝑabilis ⁊ huius ſpũalis de q̃
ſermo quã voluͣtarie ſuſceperũt oẽs ſancti
imo ipẽ xp̃s vt dictũ eſt. Nõne ⁊ rex ille po
tentiſſimus dauid in ſuo pſalterio ſe huius q̃/
ſtuoſe mẽdicitatis ſectatorẽ pfiteꝭ. dum ſe
noĩat nũc infirmũ. nũc orphanũ. nũc vul/
neratũ. nũc cecũ. nũc ſurdũ. nũc impotentẽ
nũc alienũ ꝑegrinũ. nũc captiuũ iacentem
in puluere ⁊ ſtercore ⁊ ſic de alijs innume/
ris neceſſitatibꝫ? Et ſalomõ ille ſapientiſſi
mus ſe dicebat pauperẽ infirmũ breuiſſi/
mi tꝑis. minorẽ ad intelligendũ legem dei
Et ita in tota ſcriptura diſcurrẽdo/ inueni
mus vliter de oĩbꝫ ſanctis. ¶ Aia ¶ Mul
tũ pfecto laudabilis ẽ hmõi queſtus quẽ cõ/
ſtat oĩbꝫ ſanctis fuiſſe cõem. imo ⁊ ipi xp̃o
deo ⁊ homi. Verũ qꝛ iaʒ dixiſti mihi tu hõ
ſpũalẽ hunc queſtũ facile diſci poſſe ſi dili/
genti ꝓſpectu mẽtis attẽdanꝭ ea que in q̃/
ſtu corꝑali ab his q̃ in aduerſitatibꝫ ⁊ indi
gentijs ꝯſtituti ſunt obſeruanꝭ. Accedamus
igiꝭ inuicẽ ꝓpius. ⁊ plenius de his miſerabili/
bus ꝑſonis ⁊ eaꝝ obſeruãtijs cõferamus.
Homo ¶ Jta fiat aĩa. qm̃ hoc tibi nõ par
uo veniet pfectui. Tum ꝓpter cõpaſſionẽ
quã inde cõcipies ad primũ. adimplens le
gem caritatis in officio pietatis ⁊ mĩe. Tũ
propter fructuoſam inſtructionẽ tuã/ quã
exemplo corꝑalis hmõi queſtus accipies in
queſtu ſpũali. cognoſcẽs ꝑ hoc quo pacto
queres opem in tuis ſpũalibꝫ neceſſitatibꝫ
multo ꝑiculoſioribꝫ. vt ab illis liberata glo
rioſum illũ eterne felicitatis fructũ tãdẽ cõ
ſequaris. ¶ Loq̃mur itaq̃ʒ in primis de
his mẽdicis qui nõ incluſi degũt/ victum
quotidianũ oſtiatim querẽtes ⁊ eoꝝ exem
plo diligentiã diſcamus. Hi nãq̃ʒ q̃uis plu
rimũ debiles ⁊ ſenio vel egritudine vl'alio
quouis accidẽte fracti/ ſeipos vel baculoꝝ
beneficio portant. vel manibꝫ trahunt. vel
aliorum inniti viribus/ q̃uis difficulter ⁊
impedite incedunt. Suſtinẽt nihilominus

in his laborib⁹ multas inedias. nũc algo-
re ↄſtringunt̃. nũc diſſoluũtur ab eſtu. nũc
a ventis ⁊ pluuijs infeſtãtur. adeo vt etiaʒ
bene incolumes/crederent̃ in hmõi mole-
ſtijs ſuccũbere. ⁊ graues oportere incurre-
re infirmitates. penſata p̃cipue laboris dif
ficultate ⁊ indigentie magnitudine. quam
oculariter in eis expimur. dũ eſurientes et
ſitientes ⁊ nudi/in inedijs vehemẽtiſſimis
frigorib⁹ incedũt. vel etiaʒ freq̃uẽter nuda-
tis corporib⁹ ad terrã ſedent/ a mane vſq̃
ad veſperã. Et hec oĩa patienter ſuſtinent
incõmoda. ſperantes et deſiderãtes aliq̃d
elemoſyne accipere. qua ſpe nihilominus
frequenter fraudant̃/vacui ad domum re-
deuntes. ¶ Dumq̃ eis aliqua certa largitio
innoteſcit/cõſidera quãta celeritate quãto
feruore illuc confugiant. ibi prouerbiũ cõ-
mune verũ probat̃. q̄ neceſſitas facit anũ
currere. ¶ Suſcipe ergo o aĩa in te hãc di
ligentiã petendi elemoſynã ſpũalem. nihil
hinc te auertat. nec alibi inhereas. Si nau
tem/fraudari poteris ⁊ abeſſe largitioni ce
leſtis patris. ad inſtar pauperũ illoꝝ de-
ſidum qui p̱ vicos vel campos diſcurren-
tes vel verbis vel factis inutilib⁹ ſe occu-
pantes negligerent tempus deuotõis. tar-
dius aũt venientes ⁊ putantes ſe aliq̃d ac-
cepturos repulſam accipent dicendo eis:
Ite hinc. qm̃ elemoſyna hec facta ẽ. Et ſic
confuſi ⁊ vacui recederẽt/ceteriſq̃ paterẽt
deriſui. Ita ⁊ tibi (o fatua anima mea) acci
deret ſi tempus tuuʒ inutiliter expenderes
dum ad elemoſynã dei deberes feſtinare. p̃
cipue dñicis ⁊ feſtiuis dieb⁹. ⁊ alias dum ti
bi fuerit opportunitas. ¶ Ignoras eni tem
pus in quo deus velit ſuam elemoſynã di-
ſtribuere. an mane an veſpe an cito an tar-
de. Et ſi vtriſq̃ his horis elemoſynã ſuam
tribuerit/tanto vberior ſubſeq̃t̃ fructus
¶ D. ¶ Anima ¶ Bonũ eſt hoc tuum ↄſiliũ o hõ
Verũ me cognoſcere opteret loca idonea.
in quib⁹ vtiliter elemoſynã iſtaʒ querã. ita
eni p̱ eos de quib⁹ locut⁹ es/pauperes fieri
cõſpicio. Studioſe eni ⁊ cũ magna diſcre
tione/ loca exquirunt ad queſtũ opportu-
na. ſcientes q̄ nõ paſſim in quibuſlibet lo
cis fructuoſus eſſet queſtus. vt ſi tabernas
aut alia ſuſpecta ⁊ infamia loca frequenta
rent. plurimum verbera ⁊ iniurias pro ele
moſyna recipent. Et ideo in locis ſacris et
in ianuis diuitũ/ſe p̄ſentant. ibiq̃ a longe
non ingrediẽtes. humiliter elemoſynã pe

tunt dicentes/panem ꝑpter deũ. ¶ Homo
¶ Ad hoc tibi reſpõdeo o anima q̄ locus
diſtributionis tuarũ elemoſynarũ eſt in ce
lis. vt p̄dixi ⁊ illuc te põt ⁊ debet ferre tuuʒ
deſideriũ. Debes eni ↄſiderare tuũ deſide
rium ad ſimilitudinẽ equi volãtis. qualeʒ
fuiſſe fingũt poete pegaſum. cui⁹ quidẽ eq̄
ale due ſunt. timor ⁊ ſpes. Vel etiã ad ſili-
tudinẽ currus ignei. ſilĩs illi in quo delat⁹
eſt helyas in p̱adiſum terreſtrẽ. Cui⁹ rote
quatuor. ſunt quatuor virtutes cardiales.
equi vero trahẽtes ſunt tres theologice vir
tutes. auriga vero eſt diſcretio. Late diffu
ſeq̃ poſſet hec materia deduci. ſed ſub hac
breuitate nunc tranſeo. Satis ſit p̱ hec in
notuiſſe/ q̄ tuo deſiderio te valebis q̃ vo-
les ferre. ſed caute circũſpice q̃ p̱gas. Pro-
ficiſcere igit̃ ad eccleſiã celeſtẽ. ne tamen in
gredi p̄ſumas in ſanctuariũ vel nimis ꝑpe
altare accedere. Tibi ſufficiet ad p̄ñs apõ
ianuã reſidere. ibiq̃ a remotis vociferãdo
elemoſynã petere ꝑpter deũ. Ibi eni ſunt in
numere manſiones ſanctorum. vbi potes
oſtiatim ſimiliter vehemẽti deſiderio cla-
mare ⁊ te queſtuare. ¶ Aĩa ¶ Rem facilli-
mã factu putaui (o homo) hãc elemoſynam
conſequi. audiens ex te hoc ſolo deſiderio
ferri poſſe nec dũ hui⁹ negocij difficultateʒ
expta. nũc vero aliter inuenio. qm̃ dũ hec
inferiora derelinquẽs/in ſup̱na/me a volui
conferri deſideria. mihi ſup̱uenerunt infi-
nita impedimẽta. adeo vt nihil difficilius
factu iam cenſeam eo qd̃ prius tam facile
iudicaui. Vox eni vt illuc ſurſum ferri vo
lo per ſanctũ deſideriũ/expior meũ deſide-
rium aridũ. aut ſubito alior ſum deflexum
nũc ad theatra. nũc ad ſpectacula. nũc huc
nũc illuc. nulla in eo manente conſtantia.
ita ad omne qd̃ occurrit diſcurrit ⁊ peruo-
lat. nec vllibi quieſcit atq̃ ita in meipſa de-
ficio. neſciens aduerſus hec impedimenta
remedium efficax inuenire. quo reddi poſ-
ſim idonea ad petendũ ſalutarem elemoſy
nam. ¶ Homo ¶ Contingũt hec omnia ¶ R
tibi (o anima mea) quia non plene ſatis ac
profunde adhuc tuam agnoſcis pauperta
tem. p̱iculũq̃ in quo verſaris. quoniam ſi
hoc ad plenũ cognoſceres/ minime profe-
cto ita perſtreperet in te ſenſualis appetit⁹
et ad vana quelibet diſtractus/ſineret̃ tuũ
ſanctum deſideriũ diuellere atq̃ diſcerpere
Et hoc quidẽ intelligere poteris pauperũ
ſupra dictoꝝ exemplo. Inſup̱ ⁊ eoꝝ qui

carceribꝫ pro crimine detinent᷑. quoꝝ vti-
q̧ ꝯtinua eſt expectatio ꝯparēdi ante iudi-
cem. Quid ſane tales abſq̧ intermiſſione
deſiderāt/ niſi ſuā liberationē: quātūq̧ in
eis hoc ſerueat deſiderium/ teſtificant᷑ exte-
riora quelibet ſigna. verbis ⁊ operibꝫ. nūc
apud iudicē. nūc apud cauſarū patronos:
nunc apud alios quoſlibet qui ꝑſidio eſſe
pñt/ exhibita. Minime profecto tunc eis
ridere/ aut iocari libet. aut cū ſuis cōcapti-
uis petulanter aut rixoſe cōuerſari. ꝗnimo
tota humilitate de ſolis ſuis ꝑiculis ⁊ mi-
ſerijs ꝯferunt. intra ſe pñiaꝫ amaram agen-
tes ſuſpirātes ⁊ gemētes. ❡ Dic ergo mi-
hi o anima. Nōne ⁊ tu vt a principio fate-
bare es captiua: Sed in quo queſo carce-
re: Certe in carne. feda. moleſta. plena ob-
ſcuritate miſerie ⁊ pene infinite neceſſitatꝫ
de quo quidē carcere egreſſura es/ ⁊ diſtri-
cto tremēdoq̧ dei iudicio/ ſup tuis morta-
libus criminibꝫ pñtanda. vbi nō de quali-
bet morte corꝑali/ cauſa verſabit᷑ ſed eter-
na. Ignoras aūt horā qua porta huiꝰ car-
ceris attollet᷑ vt hinc egrediaris. Quomō
igit᷑ hec aīaduertens/ poteris tua deſideria
alioꝛſum cōferre/ ꝑterq̧ ad ſolicite petēdū
auxiliū ⁊ liberationē. ꝑſertim cum videas
hmōi pauꝑes tanto ſtudio vacare. imo eti-
am plerūq̧ ꝑ diem integrā in vno eodēq̧
loco reſidere. ꝑ buccella panis aut ꝑuo ali-
quo denario obtinēdo: Cur igit᷑ non illic
figes plene deſideriū tuū vbi cōſtat plenaꝫ
ab omni malo liberationem ⁊ ſecuritatem
te indubie reperturā: ❡ Anima ❡ Talis
eſt fateoꝛ (o homo) mea miſeria. tātꝰq̧ meꝰ
defectus. Et idcirco vacabo ex nūc. ⁊ cona-
boꝛ amplius/ mea illic deſideria colligere.
Cognoſcis tū ⁊ ꝑpēdis qm̄ mihi incūbit
corꝑi intēdere ⁊ ꝑ eius ſuſtētatione ⁊ alim̄-
to frequenter impediri. ⁊ varijs inuolui la-
boribꝫ. ſicq̧ plurimū deoꝛſum in terris ver-
ſari. cū ſurſum merito mens tolli deberet ⁊
ſuis elemoſynis petēdis ſtudioſius inten-
dere. ❡ Hō ❡ Nō eſt ꝑfecto prudentis (o
anima) ꝓprijs negocijs neglectis aliena ꝑ-
ſequi. atq̧ ita curā alteriꝰ gerere/ vt hinc ſi-
bi ipſi iacturā afferat grauiſſimā. Suſten-
tandū quidē eſt atq̧ alendū corpus. ſed lō-
ge minoꝛe diligētia/ breuioꝛeq̧ laboꝛe ac re-
miſſioꝛi ſtudio id fieri poſſet ⁊ deberet q̄
facias. Hoc ſane eſt quod te turbat ⁊ fallit
quia nimis ⁊ ſupra q̄ poſtulat neceſſitas/
coꝛpoꝛi cōplacere curas. eiq̧ diligentius

ſeruire. nō attendēs illiꝰ q̄ deoꝛdinatus ſit
appetitus/ q̄ inſolens/ q̄ auidus. imo in-
ſatiabilis/ ſi illi ad plenū ac de oībꝫ rñdere
curabis. Erit igit᷑ illi veſtitꝰ ne frigeat. ali-
mentū ⁊ paſtus/ ne fame ſitiq̧ pereat. De
reliquo/ pro teipſa ſolicita eris ⁊ velut pru-
dens ⁊ fidelis tibiipſi vacabis. ❡ Anima. ❡ S
Iſta volo quidē facere o hō ſed infeſtū mi-
hi nimis eſt corpus ⁊ ſatellites eius. nec q̄-
uis mō volunt ꝯtētari pñtibꝫ. ꝗnimo ſem-
per rebꝫ nouis inhiant. atq̧ indies ſibi ali-
quid deeſſe querunt᷑. Petunt oculi pulcra
vndiq̧ intueri. in veſtibꝫ. in equis. in edifi-
cijs. ceteriſq̧ oībꝫ rebꝫ. Plangit os et im-
poꝛtune clamat. dū ſibi vina ⁊ eſce/ modis
omnibꝫ exquiſite atq̧ delicate/ deficiunt:
Quid de auribꝫ dicā que vanis ſermonibꝫ
detractoꝛijs aut adulatoꝛijs inſuꝑ ⁊ ſono-
rum reſonātijs atq̧ alijs ſibilꝫ innumeris
petulantijs ſaturari nullatenꝰ pñt: Sed
heu quis linguā frenabit a ſuo clamoꝛoſo
ac libero eloquio. quē queſo ſtrepitū q̄ntū
diſturbiū quale murmur mihi frequenter
cōcitat: Erubeſcerē pudēdos tactꝰ moꝛes
aꝑire. cuiꝰ inſatiabilis eſt appetitus ad lu-
bricas ⁊ fedas immo abomīabiles carnis
delectationes. ❡ Ideoq̧ affirmo tibi o hō
nullū mihi adeſſe poſſe deſideriū ſanctum
qđ ſurſum valeat libere ꝑgere ⁊ volare his
obuiantibꝫ diſturbijs/ quibꝫ intra hoſpiti-
um coꝛdis mei experioꝛ velut forū quoddaꝫ
ꝯmune ac theatrū tumultuoſum/ quotiēs
menti deberet dari quies ⁊ ꝑ ſanctū deſide-
rium in celū depoꝛtari ad ea ꝑagenda que
ſuades. ❡ Hō ❡ Iam rñdi tibi o aīa atq̧
demonſtraui q̄ hec impedimēta ſuperare
poteris atq̧ ſecura ⁊ quieta ꝑterire/ ꝑ intē-
ſum ⁊ vehemens deſideriū ad tuā in tanto
diſcrimine ſubuētionē. vñ fiet vt ſub obtē-
tu tam neceſſarie ſubuētionis/ ꝯtēnas plā-
ctum ⁊ clamoꝛē quātūlibet infeſtū coꝛꝑis
et vaſalloꝝ eius. ❡ Et q̄uis exēpla que ꝑ-
ceſſerūt merito ad hoc ſufficerent. accedūt
tū adhuc ⁊ alia. Aīaduerte ꝑcoꝛ ſi pauper
aliquis/ vnam ex ſuis ouibꝫ amiſerit/ vel ſi
domus ſua incendio ꝑeat. vel ſi filius eius
moꝛti incūbat/ nonne moꝛ omnibꝫ preter-
miſſis/ ouē ſuā diligētiſſime querit/ aut oc-
currit ſue domꝰ incendio/ vel ſui filij ꝑicu-
lo ꝯſulere ſatagit: Minime tunc aduertit
quid ſuū coꝛpꝰ aut ſatellites eiꝰ q̄ꝝ tātū di-
xiſti eē ſtrepitū agāt. aut dicant. ſed oīa illa
aure ſurda ꝑteriens/ ſuo tm̄modo negocio

vacat. q̄nimo nec de qualibet alia re loquē
tem aliū quēlibet nec attendit. Cur igiṫ et
tu/dū es letaliter ſauciata ⁊ ꝑdita ꝑ pecca-
tum. inſuꝑ ⁊ tētationib⁹ prauis eſtuās/ nō
poteris tuū ꝯuertere deſideriū ad petendū
in tanto tuo ꝑiculo ſubſidiū. Caue ne tua
culpa tibi ſis impedimēto: quo min⁹ hoc
facere valeas. dum tuo corꝑi adminiſtran
do. minus prudenter intēdis. laxans ſibi
nimis habenas. querens illud nō ſolū nu
trire/ſed laſciue tractare atq̧ oblectare ni-
mis ſine mō. Unde fit/vt te ⁊ illud ꝑdas ⁊
deſtruas ac tandē etiā cū illo ꝑeas. ¶ Ani
T ma ¶ His a te dictis o homo nequeo con
tradicere et quo vtiq̧ ampli⁹ mea ꝑmaria
innoteſcit miſeria. q̄m ꝓter hec que expo-
ſuiſti/ꝯſidero qḋ dictū eſt in pueris. quos
dū matres aliq̄n ſolitarios relinquūt/ mi-
rum videri pōt/quāta deſolatione torq̄an
tur. q̧ feruēti etiā deſiderio illas requirāt/
flentes inceſſanter ⁊ eiulātes. nec aliud q̄c-
q̄ cogitātes. Quāto magis ego miſera me
rito dolerē ⁊ in meo exardeſcerē deſiderio.
dū mea culpa me video ꝑdidiſſe meum pa
trem celeſtē ⁊ ſua grā priuatā que eſt mea
mater ⁊ nutrix. ¶ Ferṫ de multis/qui parē
tib⁹ orbati vel etiā hereditate fraudati pat
na. ſeip̄os ꝑemerūt. Legiṫ inſuꝑ de q̄plu-
rimis feminis q̄ a ſuis derelicte maritis/ꝑ
mortē aut alias. ſibiip̄is necē intulere. At
ego heu infelix ꝑſepe perpēdo me patrem
celeſtē offendiſſe/ac ꝓinde a ſua p̄ñtia legi
time ꝓſcriptā ⁊ paterna hereditate equiſſi
mo iure priuatā. ſed ⁊ is q̄ mihi eſſet ſpon-
ſus ob meas inſolentias ⁊ lubricas fedita
tes/me ꝯtēnit abiicit ⁊ repellit. ¶ Quoti-
ens inuētū eſt/ vt ꝓ amico ꝑdito alter ſibi
necē inferret. Et q̄s talis ac tātus amic⁹ ſi-
cut dñs nr̄ ihs xp̄s/qui ꝓ mea ſalute/mor-
tem ſuſcepit/quā nec ꝓ meip̄a vellem ſuſti
nere? Itaq̧ ſi hec ꝓpter infortunia aut dā-
na tꝑalia fiant. merito in tāto meo ſpiritua
li detrimēto/ mihiip̄i dabo vexationē/ ero
q̧ ſupra modū dolens ⁊ triſtis. Quo non
obſtante/loquar ad te ꝯfidenter. ⁊ exponā
quid in hac re aliq̄n mihi cōtingat. Inue-
nio eni dum ꝑ deſiderium clamo ad domi
num ⁊ ad ſanctos auxiliū petēs. de ſuꝑ nul
lam adeſſe cōſolationē. nulliū meis neceſſi-
tatib⁹ afferri p̄ſidiū. Unde fit vt remaneā
apud me frigidior ac min⁹ feruida ad eos
dep̄candū ⁊ orandu3. ¶ Hō ¶ Non hinc
miraberis o anima. q̄m ita diſpoſuit aut ꝑ
mittit fieri deus ꝓpter alterā cauſarū quas
exponā. ¶ Una quidē eſt propter tuā3 in
ſtructionē. vt ex hoc videlicet officiū men-
dicandi tibi plenius innoteſcat. Si enim
mox te petente/petita acciperes. tunc vel do
num dei paruipēdens/ad alia facile tua di
uerteres deſideria. vel dei beneficio ingra-
ta/ſuſceptum gratie munus iuſta viciſſitu
dine ꝑderes. per qḋ et te diuinis redderes
indignam beneficiis. Frequenter id fieri
videmus apud homines vt his qui bene-
ficia cito ſuſcepta paruipēdunt. petita vel
denegentur vel difficulter ⁊ tarde concedā
tur. quaſi vana ⁊ indigna ſit talibus facta
donatio. Quēadmodū etiam mater aliq̄-
tiens infantē ſuū propter eius abſentiam
eiulantē/ad tempus relinquit ſolū. vt poſt
modum apud eam diligētius remaneat ei
q̧ inhereat feruētius. Contingit etiam vt
delectet aliquādo filioꝝ amorē per hoc ex-
periri. ⁊ experto dolore materne abſentie ma
iorem ad eos exreſcere dilectionē. Ita q̄-
dem diuinū indultu3 differri putandū eſt
aliquādo. vt hinc tua innoteſcat diligētia
humilitas ⁊ patientia. vnde perpenditur
an vera ſit tua paupertas an ficta. Nam et
ſic fieri comperimus apud pauperes hu-
ius mundi/ quos per longam expectatio-
nem temptari cernimus/an vera ſit vel ſimu
lata eorum paupertas. Quos eni deſides
impatientes ⁊ murmurantes cū indigna-
tione ⁊ cōtemptu dilate donationis inſpi-
cimus. hos indubie ſimulatores paupta-
tis iudicamus. Ita ⁊ apud quoſdā hypo-
critas ꝯtingit/qui ſeip̄os intra ſe iuſtificāt
et cum ſe opulentos virtutib⁹ iudicēt/nul-
lius diuini doni ſe egere p̄ſumūt q̄uis ver
bo tenus ꝯtrariū ſimulent. Deus aūt qui
ſcrutatur profunda maris/hanc eorū ſuꝑ-
bam ſimulationē agnoſcens/ per longam
expectationē eos miſericorditer ad patien
tiam ⁊ humilitatē reducit. dum in hac di-
latione ſue miſerie atq̧ indigentie facit eē
certiores. ¶ Anima ¶ Quomō queſo fie- A
ri poteſt o homo vt anima aliqua ſe diuitē
et ꝓpotentem arbitreṫ. que ſe tot miſeriis an
guſtiis carcerib⁹ indigentiis ꝑiculiſq̧ gra
uiſſimis videt obnoxiā? ¶ Hō ¶ Meri-
to profecto obſtupeſcis anima ſuper hac
temeritate ſuperbiſſima. Eſt nihilominus
ita vt aſſerui. Tum propter negligentiam
et incuriam petendi auxilium de ſuper.
quam vtiq3 deſidiam minime incurreret

anima ſi eius miſeriā ⁊ deficientiā attēde/
ret. Cum ꝓpter ſummā indignationē quā
aduerſus eos cōciperet qui ſibi ſuā paup/
tatem ⁊ miſerabilē conditionē ꝯmemora/
rent. eam vt vere eſt peccatricē aſſerentes.
quā nihilominus verbis ſimulatorijs pro
fitetur. Nam ſi ex cōſcientia vere humilita
tis hoc faceret. quid cauſe eſſe poſſet vt eos
indigne ferret qui proprie ſue conſcientie
teſtimonio cōcordarent. Non mirū igitur
ſi taliter anima diſpoſita/ minime diuinuꝫ
indultuꝫ ſuſcipiat ⁊ gratie impetret alimo
niam. cum ſe nec illius indigentē recogno
ſcat/ imo plena manu adueniat petitura.
Ita ſane non iniuria repellūtur mendici
queſtuarij ⁊ fraudulenti: qui cū abundare
cognoſcātur/ ſe fingunt verbis ⁊ ſignis mē
dacibus deficere. ¶ Eſt ⁊ altera cauſa cur
non ſtatim exaudit anima. vt videlicet cō/
gruo tempore/ ſm̄ occulta ſua iudicia/ de⁹
tribuat qḋ mox cōcedere non expediret. vt
vel ſic anima ſtudioſius vacet/ ⁊ ſine inter
miſſione ſingulis horis ānonā celeſtem ex
pectet. ⁊ nō torpeat: certificata de tpe indu
bitato beneficē ꝑceptōis. ¶ Eſt deinceps
et alia hui⁹ dilationis cauſa/ vt ſic de⁹ mo/
ram faciens tunc primū cum videbit inur
banus denegator/ vberius ſua dona largi
tur. ſicut frequēter pauperi diutius tardan
ti ⁊ etiam iniurias ⁊ opprobria humiliter
et equanimiter toleranti/ pinguior accedit
largitio. ¶ Contingit etiam hinc rationa
biliter pauperem aliquem a ꝑceptione ele
moſyne repelli. quia cognoſcitur alijs que
poſſet ⁊ deberet impendere pietatis officia
denegare. Ita nimiruꝫ accidit anime con/
tra proximum indurate: que ſuis debitori
bus nihil vult dimittere. nihilqꝫ largiri pe
tentibus. ¶ Interdū etiam fit: vt ſtudio/
ſe/ pauperi alicui hoc ipſum neſcienti/ lar/
ga manu ſuccurratur. ſubtiliter ac occulte
ſua munera in domū eius inferendo vt fe/
cit beatus nicolaus. vel etiam amicis ſuis
tradendo/ quatenus ei prout viderint op/
portunū fideliter adminiſtrent. Et hoc fit
plerūqꝫ/ dum talis ꝑſumit ꝑceptis donis
nō bene vſurus ſed vel ad faſtū ꝯuerſurus
vel ad voluptatē. ¶ Poteſt ⁊ hmōi dilatō
diſpēſatione diuina ꝯtingere. que maiora
et largiora ꝑmia reſeruat ſuo tpe cōferēda.
ad modū quo pater filio nō ſtatim heredi/
tatem ſuā largitur. ſed ei vſqꝫ ad annos pu
bertatis legitima ordinatōe reſuat. ¶ Tar
dat etiā aliqñ deus petita largiri quiā cū
ſint nimis exigua que petuntur/ vult con/
gruo tpe maiora tribuere. ad inſtar regis
magnifici qui ſuū aliquē ꝑdilectū ſeruito
rem/ humile aliquod officiū puta cliente/
le petentē: non audit. volens ⁊ intēdens eū
ad altiora promouere. ¶ Cōtingit ꝑterea/
ideo etiā aliqñ nō exaudiri petentē. qꝛ pro
pter ingratitudinē ꝑteriti beneficij/ ſe indi
gnuꝫ fecit ad ꝑceptionē futuri: ſicut ſi pau
per aliquis mox duꝫ elemoſynā acceperit
ſe a donante auertat nullā viciſſitudinem
honoris aut gratiarū actionis ei retribuēs
qui tamen anteqꝫ acciperet ſummā humili/
tatem fingebat. ¶ Sed ⁊ fraudat aliquā/
do quis ſue petitionis effectu: quia mens
petendo cogitatione vel locutione auerti/
tur a deo. ad terrena penitus diſtracta. ve/
lut deo exhibens manū ad recipiendum. ⁊
ad mundū faciem cōuertens. quod vtiqꝫ ꝑ
maxime diſcōuenit pauperi mendicāti vel
reo criminis elemoſynā aut gratiam requi
renti. ¶ Contingit inſup aliqñ quia talē
orantē habet deus velut ꝓphanū ⁊ excōica
tum. aut nolenteꝫ audire ipm̄ loquentē in
ſuis ſermonibꝰ ⁊ ſcripturis. ſicqꝫ nimirum
deus talē ſpernit in ſuis petitionibꝰ. ¶ Cō
tingit deniqꝫ hoc aliqñ qꝛ talentū creditū
recondit ⁊ nō multiplicat ad intētionē do
nantis ꝑ bonū vſum illius. quēadmoduꝫ
pater minime daret filio. C. libras ad vſuꝫ
negociationis. quē non ſperaret negocian
do alias centū ſuplucraturū. Eſt itaqꝫ no/
bis ſpūalis negociatio cum deo videlicet
donis ſuis bene vti ⁊ vigilanter operari.
Anima ¶ Sunt (vt ex te audio o hō) iudi ¶ R
cia dei plurimuꝫ admirabilia ⁊ circa me/
as petitiones iuſtiſſima. Aiaduerto enim
qꝫ frequenter deus mihi petita mea ꝯcede
ret iratus multū ⁊ indignatus. qm̄ hec cō/
ceſſio plerūqꝫ eſſet mihi nociua ⁊ dānabi/
lis. Magis itaqꝫ mihi cōuenit ſepi⁹ tarda
re ⁊ dilationē ferre. nec ideo multū aīo exul
tare ⁊ cōfidere ſi qñqꝫ me ꝑpendo exaudi/
tam. ne forſan hec ſit mea merces ⁊ illa fu/
tura eterna iuſto dei iudicio denegēt. Nec
etiam ideo parte ex altera nimium deijci ⁊
contriſtari/ ſi non ſtatim me contingat ex/
audiri ſed potius hinc conſolari ⁊ ſperare
quoniam hoc nouit deus ad ſalutem meā
expedire. ¶ Comprehendo itaqꝫ ex cau/
ſis quas expoſuiſti plures conditiones in
oratione mea obſeruandas. Puta qꝫ fiat

ſtudioſe fructuoſe ꝛ veraciter abſq; fictōne
proteſtando ꝛ recognoſcēdo ꝓpriam paup
tatem ꝛ miſeriā more pauperū mendicorū
qui plene detegunt ꝛ declarant omnē ſuā
impotentiā ꝛ leſionē ex hoc ſperantes faci
lius ac celerius miam conſequi a diuitib⁊
ſibiq; ſubueniri. imo ſub hoc interuētu/ ta
cent ꝛ occultant qualibet in eis incolumi-
tatem. ¶ Erit inſup oratio mea cū patien-
ti expectatione. Fietq; intelligibiliter ꝛ pſe
ueranter. letanter ſuſcipiet datū cū gratia-
rūactione ꝛ beneficij accepti per bonū vſū
multiplicatione. ¶ Sed h mihi duo ſur-
gunt dubia. Uidemus enī libentius abū-
dantiusq; ſubueniri a diſcretis ꝛ pijs diui
tibus/ pauperib⁊ verecūdis iconomis qui
publice petere ex honeſtate formidant. q̄
alijs publice ꝛ inuerecūde petentib⁊/ ſuāq;
penuriā in apto p̄dicantib⁊. Uidetur pre-
terea plurimū onerosum ac tediosum/ ſi tā
frequens/ tāq; aſſidua vt aſſeris debeat eē
oratō. Unde reddunt̃ ex hoc plurimū pau
peres/ diuitib⁊ hui⁹ ſeculi odioſi. quia im-
portune nimis petūt quaſi de nullo ꝯtenti
nec cedentes dū petita denegant̃ aut recu-
ſant̃. Hō ¶ Magna eſt o aīa diuerſitas
hic ꝯſiderando inter diuinā ꝛ humanā lar
gitatē. ¶ Primo quidē quo ad noticiā. iō
enī diuites hui⁹ ſeculi denegāt aliqn̄ men-
dicis palā petentib⁊. quia in ipſis plurimi
ſunt deceptores ꝛ ſimulatores. qui datis ſi
bi elemoſynis abutunt̃. vel etiā aliūde abū
dantes alieno non egent auxilio. Et ꝓpter
hanc fraudē/ ſepe detrimentū ſuſtinēt veri
et boni paupes. Non ita res agit̃ cum pau
perib⁊ iconomis. q̄uis ꝛ illi/ ſecretā ſubuē
tionē a diuitib⁊ ſperātes/ ſubtiliter ſuas ex
ponūt aut exponi faciūt neceſſitates. lꝫ cū
quadā verecūdia. que aliqn̄ ex ſupbia ꝓce-
dit que vtiq; deteſtāda eſt. aliqn̄ aūt ex hu-
militate qua etiā humilitate deuꝫ exorādo
vti potes ꝛ debes. Nō enī tua peccata q̄b⁊
paup degis/ oīb⁊ detegis. ſed his ſolis q̄ ti
bi poterūt eſſe auxilio ꝛ ſub ſecreto q̄b⁊ cū
deus ea velit ad tuā ſalutē prodi. ſi celata
ſeruares/ pniciose ſupbie vtiq; venires ar-
guenda puta ſi in ꝯfeſſione veritatem tace
res. ¶ Scdō ꝓpendit̃ dicta diuerſitas q̄n
tū ad donātis p̄rātēꝫ. Importuna enī peti
tio ideo diuites hui⁹ ſeculi ꝯtriſtat ꝛ a do-
nando retrahit/ quia nō omnib⁊ ſubueni-
re pn̄t ꝛ cunctis eoꝝ adeſſe defectib⁊. nec eī
ad hoc quātūlibet immēſe copie ſufficerēt

Alia lōge eſt diuitiaꝝ ꝛ magnificentie dei
ꝯditio. qui abſq; detrimēto ſui/ oīb⁊ dat af
fluenter. ꝓmptiorq; eſt ad dandū q̄ ſum⁹
ad recipiendū. ideoq; vult te ſp eſſe p ſan-
ctum deſideriū diſpoſitā ad ſuſcipiēdū do
na ſua. Quāto ei ea feruētius deſiderabis
et petes/ tanto abūdanti⁹ accipies. ſicut q̄
ſoli corpali/ amplior aperitur aditus eo co
pioſius lumē eius pcipit̃. Laudabis igit̃
dominū ꝛ pſeuerāter. imo inceſſant̃ exora-
bis. admodūq; cauebis ne aliqn̄ mēti ſur-
repat de teipā grandis opinio/ quaſi diues
ſatis effecta ſis/ nō amplius egens mendi
care. Quinimo quo plus augebitur dona
tio/ eo erit inſtantia frequētior. quoniam
tunc amplius egebis gratia dei ad ꝯſerua
tionē donorū eius. inſup ꝛ ad bonū ꝛ legi
timū vſum eorūdem. ſine cui⁹ vtiq; p̄ſidio
cōtinuo mox totū amitteres qd̄ prius acce
peras fierentq; deteriora nouiſſima prio-
ribus ꝛ eſſes ſolito pauperior. Unde fit vt
nullus inueniat̃ tam piculoſus tam q̄ la-
tens et inſidioſus hoſtis tuis pcipiendis
elemoſynis q̄ ſupbia que vt plurimum ex
pellit excuſſat et abijcit de manib⁊ quicq̄d
diuinitus cōceſſum eſt. Prudenter igitur
ages tibi ab hoc hoſte toto ſtudio p̄caués
Anima ¶ Satiſfeciſti iam hō meis dubi ¶ y
tationib⁊/ reſtat vt rurſus te interrogē apō
quos me ꝯferā pro meis ſuſcipiendis ele-
moſynis. an ad deū a quo omne datū opti
mū ꝛ donū pfectū/ ſufficiat abſq; medio p
ficiſci. Que inſup ad hoc hora ſit aptior. ꝛ
quis locus. ¶ Hō ¶ Attēdere debes o aīa
q̄ egrotus aliq̄s vilis ꝛ ſed⁹ aut ſcurra aut
morti ꝯdēnand⁹/ vel q̄libet alius ſilis. ne-
quāq; p̄ſumeret in ꝯſpectu alicui⁹ excellen
tis principis/ abſq; medio ſeipm exhibere
p̄cipue dū deputati ſunt alij q̄ tales audiāt
et eis patrociniū impēdant. Tibi igit̃ ſua
deo vt mediatorem recipias/ ad ſanctos te
conuertēs. quorū ſuffragijs apud deuꝫ te
queſtues. Hoc ſane tua exigat humilitas.
hoc fieri vult deus ad honorē ſanctorum.
Conſidera hoc in curia alicui⁹ regis. in q̄
forefactor aliquis foraneus/ qui videlicet
nō eſt curie domeſticus/ nō ſtatim ad regiſ
p̄n̄tiam ſe confert. ſed ad aliquem domeſti
cum curie. Et aliquotiens ſtudioſe queret
ex minimis vnū puta ianitorem per queꝫ
ad maiores dirigatur. ꝛ ſic tandem vſq; ad
regem perueniat. Nec tibi mouebis ſcru
pulum dū aliquē ſanctoꝝ ſpecialiter tuuꝫ

mediatorē recipies/ q̄ſi ceteri de hoc velut
inuidi turbent̄. Tanta q̄ppe caritas ac di
lectio verſat̄ apud eos/ vt eorū penitus ſit
idē velle. atq̧ ꝑ hoc qđ vnus orat ⁊ deſide
rat. orat ⁊ deſiderat alter. Liberū ergo erit
tibi ꝓ tua deuotione/ ad quēcūq̧ ſanctum
ſpēaliter recurrere in tuis opportunitatibꝫ
ſm̄ q̄ ad hoc te inclinabit ꝯſideratio virtu
tum ⁊ donoꝝ/ quas in tali ſancto cogno/
ſcis floruiſſe. Cui quidē ſancto/ cōſulto te
ꝯmittes, tāq̧ tuo ꝓtectori ac directori. nec
tn̄ ꝓpterea ceteroꝝ negliges auxilia poſtu/
lare. ¶ Queſiſti aūt quis ad interpellādos
ſanctos/ locus habeat̄ idoneus. Eſt profe
cto oīs locus aptus orōni dei. ⁊ interceſſio/
ni ſanctoꝝ. Templa tn̄/ deo ⁊ ſanctis dedi
cata/ ſpēali ꝯgruitate ad hoc deputant̄. in
quibꝫ qm̄ cōi noīe totius eccl'ie fiunt orō/
nes. ſūt virtute ⁊ merito p̄ſtātiores. Sic
et de tp̄e de quo etiā mouiſti q̄ſtionē/ ſenti
endū arbitror. Deputati ſunt q̄dē ad ora/
tionē ſpēaliter feſti dies ⁊ ſolēnes. quibus
etiā frequētius dona gratiaꝝ diuinitꝰ imit
ti credunt̄. Experimento eñi certiſſimo didi
cerūt plurimi/ diebꝫ his vberibꝫ ſe diuinitꝰ
adiutos ⁊ cōſolatos. nec huiꝰ aliā ſcirent aſ
ſignare rationē/ p̄ter diuinā magnificētiaꝫ
et liberalitatē. inſuꝑ ⁊ ſanctoꝝ interceſſio/
nem copioſam. ¶ Aia ¶ Vellem p̄ter hec
adhuc o homo ex te informari/ ſi mihi lice
at ⁊ expediat/ pios homines adhuc in ſecu
lo viuentes deprecari atq̧ etiam in eorum
interceſſionibꝫ confidere. p̄ſertim q̄ꝛ meo
iudicio in p̄ſenti exilio nemo eſt qui ſuper
abundet ⁊ non ſatis opus habeat his que
poſſidet. vixq̧ ſibi ſufficiat vnuſquiſq̧ vt
q̄ ſat oret ꝑ ſeipo. ¶ Hō ¶ Tam grata tā
dilecta deo eſt caritas mutua fratrū o ani/
ma. vt eis mandatū dederit ꝓ inuicē orare
Et cōtingit q̄ vnus exaudiat̄ orans ꝓ alte
ro/ qui nō exaudiret̄ orans ꝓ ſeipo. hac ni
fallor rōne/ q̄ꝛ is alter ꝓ quo orat/ eſt in cari
tate. cum tamē ipſe qui orat ſit peccato mor
tali obnoxiꝰ ⁊ grā priuatꝰ. ¶ Sed ⁊ opti/
mo iure voles/ vt ex ore infantiū tua depre
catio dirigat̄ in conſpectu dn̄i/ etiam ſi qđ
dicant penitus ignorēt. dicendo pater no/
ſter pro te ⁊ ad tuā inſtantiā. Facti eñi ſūt
per regenerationis lauacruꝫ/ filij adoptio/
nis ⁊ regni. ac ꝑ hoc deo in ſuis orationibꝫ
accepti. ſicut ſi filius regis nōdū annos in
telligentie attingens offerat patri ſuppli/
cationem alicuiꝰ malefactoris. nō vtiq̧ re/
pelleret̄ a patre vacuus. et ſi neſciat quid ipſa
res importet. Quā ꝑfecto ſupplicationē
ſi ꝑ ſe malefactor porrexiſſet/ mox a facie re
gis eiectus/ grauiorē forſan indignationē
incurriſſet. Hac ꝯſideratione mota ꝑſona
quedā mihi nota/ ꝑ pueros innocētes pro
ſe orari ⁊ dici pater noſter diſponebat. Et
licet (vt dicis) vix ſatis quilibet ſibi ſuffici
at. nihil tamen iuſto aut cuilibet alteri de/
perit/ dum pro alijs orat. q̄nimo ex carita/
te hoc faciens/ apud deū abundant̄ in me/
rito proficit. ¶ Conſidera etiā quis aditꝰ
eſt iuſtis apud deū exorandū. per miracu/
la que legimus vicibꝫ innumeris ad eoruꝫ
p̄ces facta. ¶ Conſidera inſuꝑ q̄ quātūcū
q̧ grauis peccator ſi id boni faceret qđ iu/
ſtus quilibet etiā ſi tm̄ ad horaꝫ fecerit. ita
moriens indubie ſaluaret̄. Quātū ergo va
lebit dep̄catio iuſti aſſidua. qui. xxx. vel. xl.
vel pluribꝫ annis in bona vita perſeuera/
uit ⁊ profecit. ¶ Aia ¶ Bene mihi p̄ſus
hec que dicis placent o homo atq̧ tecū ſen
tio. q̄ frequēter miſericors deus alicui ſub
uenit/ non ad ſuas ſed alterius p̄ces. q̄tuis
hoc ita fieri is qui iuuat̄ ignoret. Ita in q̄
ſentio ⁊ ſentire debeo indeq̧ maiorem hu
militatē concipe. Sed ⁊ ꝓpter hoc iam co
gnoſco plurimū ad ſalutē prodeſſe/ pro in
uicem orare. idq̧ fieri ab inuicē expoſcere.
p̄ſertim quia ſtabit aliquē ad horaꝫ eſſe in
grā/ altero nō exiſte. Qđ ſi vterq̧ ſit in grā
tanto cenſebit̄ orō amplius vndiq̧ valitu
ra. Hoc eñi ꝯſidero in elemoſyna dū ꝑ aliū
fieri mandat̄. que vtiq̧ fructuoſa erit ſi al/
ter eorū fuerit in grā. ſcꝫ vel mandans vel
exequens. fructuoſior tn̄ ſi vterq̧. Sed et
oculum cōuerto ad illos queſtuarios ⁊ ꝓ/
curatores hoſpitaliuꝫ aut captiuoꝝ. quibꝰ
ſatis abundeq̧ dat̄ eorū intuitu pro quibꝫ
petunt. cū tamen nihil eis pro ſe petentibꝫ
daretur. imo forſitan turpiter abigerentur
Et nihilominus hi queſtuarij partē diſtri
butionis accipiūt. Ita ſane concipio mul
tum vtile ac tutū eſſe pro alio ⁊ pro inuicē
orare. Sicut etiā in corꝑe mēbra ſe inui/
cem iuuāt ⁊ mutuo tribuūt alimētū dum
ſanguis ⁊ ſpūs ab vno defert̄ ad alterum.
Ita ⁊ in corꝑe myſtico ⁊ ſpūali qđ ē eccle/
ſia. vita grē deriuatur a capite xp̄o/ per glo
rioſam eius matrē que eſt velut collum. et
per ceteros ſanctos dei ⁊ quoſlibet alios q̄
quo mō ad corpꝰ hoc myſticuꝫ ꝑtinentes.
Unde etiā rurſus cōcipio/ q̄ ſꝑ ꝑficit orō

facta p exñtib⁹ in purgatorio. q̄s cõſtat eē
in grã. Si pterea nihil pter diuinū mãda
tuȝ moueret ad orandū p altero. adhuc ex
hoc ſic orare pdeſſet. ¶ Ualet etiaȝ ſp oro
noie eccleſie facta. puta cū dicit̃ officiū ca/
nonicū aut miſſa celebrat̃. ¶ Credo tamē
q̄ op⁹ penale factū p altero p modum ſatiſ
factionis/nō eque valet facienti ad ſatiſfa/
ciendū p ſeipo/ſicut ſi ex intētione hoc tm̄
pro ſeipo faceret. Pōt tm̄ ⁊ ſic pl⁹ vel eque
valere q̄tū ad meritū ⁊ glīe incrementum.
¶ 7 ¶ Hō Sūt hec tua dicta o aia ⁊ dictis
meis ⁊ rōni ꝯſona. Uerū aliquid vnū ad/
huc mirabili⁹ ꝯſiderabis. Frequēter enim
vtilior ⁊ efficacior ad impetrandū elemo/
ſynā grē/reddit̃ orõ in ꝯmuni cetu pecca/
torū facta/q̄ȝ ſeorſum in priuato. ſicut ⁊ ele
moſynā corpalē ſecurius ⁊ pmptius perci
piunt paupes minus abiecti minuſq̄ꝫ de
biles/dum debilioribꝫ deſpectioribꝫ ⁊ mi/
ſerabilioribꝫ ſociati. coīter cū eis petūt. Ita
(vt inquit aplš) vbi abūdauit peccatū/ibi
ſupabundauit ⁊ grã. ¶ Non ergo fugiēdi
ſunt peccatores in ſuis orõnibꝫ. niſi forſã
ſint p eccleſiã excōicati. Nec ſolum corpali
ter hoc mō cū peccatoribꝫ eſt cōicandū/im
mo ⁊ ſpūaliter ſm mentē ſurſum cū eis in
orōne intentio ad deuȝ habēda eſt. ¶ Aia
Uolo igit̃ amodo o hō ⁊ p alijs/ ⁊ cū alijs
orare/faciendo queſtū magni illi⁹ ac gene/
ralis hoſpitalis toti⁹ mundi. in quo decū/
bunt innumerabiles egroti varijs languo
ribus laborātes. Nemo quidē hanc mor/
talem vitã ducens ab hoc hoſpitali exem/
ptus eſt. ſicut nec ab infirmitate penit⁹ im
munis. licet ſm pl⁹ ⁊ minus. Vñ ſp mihi
adeſt opportunitas queſtū meū pſequēdi
et petēdi ſpūalē elemoſynã. tū p me. tum p
alijs aliquibꝫ. tū p oībꝫ in hoc hoſpitali de
gētibꝫ. Preſertim q̄ꝛ id ceteri p me faciunt
et mutuū ſuffragiuȝ/cōis expoſcit caritas.
Si mihi facultates ſuppetūt ad vite hui⁹
onera ſuſtētanda abſq̄ꝫ graui ⁊ aſſiduo la
bore/ſurgit hoc haud dubie/ſub deo h̄ pri
cipaliter agēte/ p labores ⁊ opas alioꝝ: tã
principū q̄ tuent̃ ⁊ pregūt. q̄ꝫ minoꝝ q̄ la/
borãt ⁊ pcurãt. Nō ⁊ de bonis ſpūalibꝫ ſē
tire debeo. ¶ Incūbit etiã mihi frequēter
in illū diriſſimū purgatorij carcerē ingre/
di in quo plurime detinent̃ paupes anime
grauiſſimis ardoribꝫ ac penis intolerabi/
libus afflicte. que nec ſibijpſis opem ferre
pñt. que tm̄ ſua purgatōe ꝯpleta/carcerem
hunc egreſſe/atq̄ꝫ in glīam aſſumpte/p me
vtiliter orare valebunt. ¶ Ceteꝝ dic mihi ¶ d
hō/quē modū loquēdi obſeruabo/hãc (vt
ꝓpoſui) faciēdo meã q̄ſtuoſaȝ pceſſionem.
¶ Hō ¶ Ad h̄ tibi o aia rñdeo. q̄ hñ atq̄ꝫ
intenſe deſiderare/eſt vehemēter ac efficaci
ter loqui. ¶ Fitq̄ꝫ hoc aliqñ abſq̄ꝫ exterio/
ri q̄libet ſono ¶ Aliqñ aūt erūpit exterius
in gemitibꝫ ⁊ ſuſpirijs in planctu in lacri/
mis. in manuū torſione. in ſublimatione
oculoꝝ. in tunſione pectoris. in clamoribꝫ
doloroſis. abſq̄ꝫ tm̄ diſcretione ſmonis. eo
pacto quo beſtie ⁊ infantes ſuos dolores
inſinuãt. ¶ Aliqñ vero vocalis exprimit̃
orõ p aliquē aliuȝ facta. ſicut magnus ille
magiſter ⁊ miniſter magni hui⁹ hoſpitalis
de quo ſmo habit⁹ eſt. nos orare docuit et
dicere pr̃ nr̃ ⁊c̄. Unde hec erit precipua ⁊
ſpecialior nr̃a orõ. vtpote. oīm a deo legi/
time petendoꝝ ꝯphenſiua. ei q̄ꝫ q̄ illam in
ſtituit acceptior ac per hoc exaudibilior.
¶ Aliquotiēs aūt intermittēdus eſt luct⁹
⁊ dolor. ⁊ animi ſobria tm̄ ⁊ humilis leticia
ſuſcipiēda. in q̄ aia ſue paupertatis aliq̄ntu/
lum oblita/ſuſpendit̃ in diuinas laudes. ⁊
meditabit̃ magnalia dei ⁊ ſanctoꝝ ſuoꝝ.
Hui⁹ vides exemplū in magnis ſolēnitati
bus domoꝝ curialiū. que dū celebrant̃/aſ/
ſunt ⁊ paupes exteri⁹. nō vtiq̄ꝫ ꝯtinue pro
elemoſyna q̄ruloſe pclamantes. imo in ia/
nuis morã facientes/ ſtudioſe q̄ illic fiunt
oculis atq̄ꝫ auribꝫ explorãt. de q̄bꝫ inuiceȝ
cōferūt ⁊ nihilominꝰ poſt h̄ elemoſynã pci
piunt. Inſup videas et alios aliq̄s in ſua
paupertate cū muſicis inſtrumētis ludētes.
aut canētes. nūc cū muſa. nūc cum vigella
nunc cum cymbalo ⁊c̄. quibꝫ ꝯgratulātur
diuites ⁊ dñi/p hoc eoꝝ ꝯmēdabilē patiē
tiam conijciētes dū eos in ſua ſimplicita/
te ⁊ humilitate vident eq̄nimes ⁊ iocūdos
nec eoꝝ inuidentes imo cōgaudentes for
tunis. ſicut ⁊ in natiuitate filij regis oēs
debent exultare omneſq̄ꝫ cōfluere. Sed ⁊
aliqñ adueniunt paupes grãs p ſuſceptis
elemoſynis reddituri. quibꝫ nihilominus
equa vel abūdantior elemoſyna tribuit̃ vt
ceteris petentibꝫ. Quibuſdã etiã aliquan/
do ſufficit vt ſeipos tm̄ mō pñtes exhibe/
ant ⁊ ſuas detegant plagas. Sed et tim/
panum aliquãdo vel ſonorum quodlibet
aliud inſtrumentū pferunt. vt hinc vel de/
fectum clamoris ſuppleant. vl' maiorē pro
uocent compaſſionem. Sunt et alij qui

maiorem ſimulāt paupͣtatē/ ſeipſos vel ver
berādo vel lacerādo. ſicut ꝛ quidā deuoti
ſibi inferūt vł īferri faciūt diſciplīas ꝛ cor
rectiones quibꝰ emolliatᷣ duricia cordis eo
rum. ꝛ ꝓuocentᷣ ad deuotionē ꝛ pietatem.
¶ Ex his ſatis apte potes intelligere ꝙ va
rij ſunt modi ſe apud deū ꝛ ſanctos ꝙſtuan
di/ nūc in dolore ꝛ timore diuine iuſticie:
nūc in leticia ꝛ cōſolatione ſpei ſue. nūc in
ſuꝑ ꝛ in grāꝝ actione laude veneratōe at
ꝙ dilectione ſue bonitatis ꝛ largitatis. Et
hoc fit non modo voce humana imo etiā
alijs ſonis quibꝰ vtitᷣ eccleſia. puta campa
narū aut organoꝝ. nihil quippe eſt qꝺ nō
legitime poſſis ad tuā vtilitatē cōuertere. ꝛ
per hoc te reddere idoneū ad ſuſceptōnem
ſpūalis elemoſyne diuine gratie. ¶ Sed
circa hoc diligenter caue tibi: ne deſpes ex
pondere triſticie. ne ve in ſublimitate leti
cie ſuꝑbias. ¶ Verū vt ſub vno colligam
omnia. is orat aſſidue/ qui bonū quodli
bet opus/ bene facit. ſcꝫ ad gloriā dei ſiue
comedat ſiue bibat ſiue etiā dormiat. qn̄ vi
delicet ideo quis ſe ſomno tradit vt hic po
ſtea diuino reddatᷣ aptior obſeqo. ¶ Aīa.
A ¶ Scire libenter o hō. cur frequenter ſub
forma orōnis/ dicuntᷣ plures pſalmi. qui
nihil vt plurimū ad rem ꝑtinēt ꝓ qua orā
dū eſt. Sepe ꝙ accidit vt is qui hos pſal
mos canit aut dicit/ ignarus eſt ꝛ indoctꝰ/
ſermonē latinū ignorans. ac ꝑ hoc nullū
pſalmoꝝ habens intellectū: ¶ Hō ¶ Ita
eſt aīa. nō enī ſemꝑ vniformis eſt impetrā
di modus. vt circa ſeculi principes aliqñ
eſt ſupiꝰ declaratū. qꝺ ꝛ hugo de ſancto vi
ctore latiꝰ declarat. Et ꝑ ꝯpendio tria ſunt
que ꝑcipue ꝯferūt ad inclinandū maioris
alicuiꝰ animū ꝛ fauorē illius ꝓcurandū ad
ſuū ſubditū. ¶ Vnū eſt dū ſubditꝰ ipe illū
vehementer laudat ꝛ virtutes eius extollit
magnitudinē opulentiā. bonitatē manſue
tudinē. largitatē ꝙ ꝑdicat. Et ꝑ hunc mo
dum oratio dirigitᷣ ad deū non expreſſe ali
quid ab eo petēdo. ſed tm̄modo pio ꝛ hu
mili corde laudes eius depromēdo. puta
dicendo ꝙ piꝰ ꝙ magnificꝰ ꝙ manſuetꝰ ꝙ
benignꝰ es dn̄e ꝛ ſic de alijs eius infinitis
laudibꝰ. ¶ Alterū eſt. dū illi/ aduerſarioꝝ
ſiue hominū ſiue demonū/ ꝯmemoratᷣ ty
rānica crudelitas. per quem modū plures
orationes tradūtur in pſalterio. ¶ Tertiū
eſt dum is qui impetrare deſiderat/ ſuam
ꝓteſtatᷣ miſeriā paupertatē ꝛ anguſtiam

ꝯmemorās ſe eū ſit debilis ꝛ imbecillis oī
ope omni ꝯſolatione deſtitutū. ꝛ hec eadē
aliqñ in alijs eſſe ꝯmemorat. ꝓpter qꝺ nul
lum ſibi ab homine ſed a deo ſolo expectat
auxiliū. Et fit aliqñ hmōi oratio abſꝙ ex
preſſa aliqua petitione/ nude ꝛ ſimpliciter
tales ꝛ ſilēs defectus ꝛ neceſſitates apien
do. Et hoc vel qꝛ ſe indignū impetratione
iudicat. vel qꝛ ꝓpter eius magnitudinē rē
deſideratā nō audet exprimere. ¶ Qui di
ligenter ſcrutatᷣ ſcripturas/ nihil in eis in
ueniet qꝺ nō ad alterū hoꝝ triū modoꝝ
orandi reduci poſſit. ¶ Suꝑ quo adiun B
go ꝙ nec in orando ſemꝑ vno mō diſponi
tur orantis affectio ſeu deſideriū. ꝗnimo
multifarie variatᷣ ꝛ nihilominus manet re
cta ꝛ fructuoſa queadmodū ipa oratio. ꝗ
ad veritatē nihil aliud eſt ꝙ humilis ꝛ de
uota affectio in deū finaliter relata. ¶ Ali
quādo igitᷣ ſiſtit affectio in quadā ꝓfunda
reuerētia ꝛ ſubiectione ad deū. diuinam ex
vna ꝑte ꝯſiderās altitudinē ꝛ ex alia miſe
riam fragilitatis humane ſicut ſi aliꝗ hu
milis ꝑſona/ magnū aliquē imꝑatorē ha
beret obuiū/ mox ſe diligēter retraheret ꝛ ꝓ
funde inclinaret. totaꝙ tremebūda ſe quo
ad poſſet in ſuū cōtraheret locū. ¶ Plerū
ꝙ aūt affectio reſidet in timore. dū tremen
da dei iudicia ꝓfunde ꝯſiderat. que aduer
ſus impios hꝛ ꝛ apud inferos/ exercet. ſicut
cū princeps aliquis aduerſus ſuos ſeruito
res grauiter indignari ꝑcipitᷣ. ceteri oēs cō
tremiſcūt etiā ſi nullius offenſe ſibi conſcij
ſint. ¶ Eſt ꝛ alius affectionis modus. qui
per ꝯſiderationē ꝓprioꝝ defectuū ꝗbꝰ nr̄is
viribꝰ occurri non pōt. ſummā ſibi ſuadet
humilitatē. ¶ Surgit ꝛ aliqñ in affectiōe
motus vehemētis anguſtie atꝙ anxietatꝭ
nimie. dum ſe quis ꝑpendēs vndiꝙ diſcri
minibus inuolutum ꝛ circūductum rema
net in ſeipo ſtupidus. neſciens quo diuer
tat ꝛ qualiter effugiat. ¶ Erūpit etiam ali
qñ in affectu cordis motus quidā languo
ris qui ſermone exprimi neqͭ ſed ſuſpirijs
gemitibꝰ ꝯtinuiſꝙ planctibꝰ aut etiā ſubi
tis ꝛ grauibꝰ clamoribꝰ innoteſcit. ſicut de
pueris ꝛ beſtijs in tedio cōſtitutis ſuperiꝰ
exemplificatū eſt. ¶ Ingeritur quandoꝙ
affectui motus ruboris ꝛ verecūdie. dum
in mentē venit turpitudo ꝛ feditas ſui pec
cati. inſuper ꝛ ſua ingratitudo apud celeſtē
patrem ꝛ dominum. a quo tot ꝛ tanta be
neficia percepta ſunt. ¶ Concipit etiam

aliquãdo affectus/odiũ quoddã ſuſcipiens
dũ quis ſuos miſerabiles defectus ⁊ caſus
ꝯſiderans ſibiipſi diſplicet. ſeq; abominat
et deteſtat. adeo ꝙ ad inſtar fetidi cadaue-
ris ſibiipſi fiat intolerabilis. ¶ Format et
aliqñ in ſeipſo affectus/zelũ quedã et indi-
gnationẽ laudabilẽ aduerſus peccata ſua
aut alioꝝ. ⁊ ob id ſeipm ꝑ penitentiã ꝑſeq̃-
tur ⁊ punit. ¶ Eſt ⁊ affectio qñq; zelotẏ-
pa circa ſe ⁊ alios. ex q̃ fit. vt ſtudioſe pecca
torum diſcrimina ⁊ opportunitates deui-
tare conet ⁊ quelibet ſalutis ſue aut aliene
detrimenta repellere. ſicut vir zelans vxorẽ
cautã adhibet cuſtodiã ne turpe aut ſuſpe-
ctum admittat ꝯſortium. ¶ Cõmouet ali
quando animus affectu quodã pietatis et
cõpaſſionis ſeu miſc̃die ad ſe vel ad alios.
qui ſurgit plerũq; ex ꝯmemoratione hũa-
ne fragilitatis parte ex vna. ⁊ periculorum
quibꝫ omnes incũbimꝰ parte ex altera. vbi
nihilominꝰ pauca vel nulla ex nobis para
ta ſunt remedia. ¶ Suſpendit aliquando
affectus in admiratione grandez. dum vi-
delicet altitudinẽ diuitiarũ ſapiẽtie ⁊ ſcien-
tie dei vel incõprehẽſibiliũ iudicioꝝ eius
ad mentẽ reuocat. in tantũq; aliquotiens
hec meditatio mentem ad ſe aduocat ⁊ ſur-
ſum rapit/vt ſenſum ⁊ memoriã derelinq̃t
et fiat velut deſipiens ⁊ inſana. ¶ Conci
pitur aliqñ in affectu motꝰ ſancte ꝯfidẽtie
et bone ſpei in deũ ⁊ ſanctos. dũ ea ꝑcipue
beneficia ſue largitatis recogitant/quibus
nos adiuuãt ⁊ tuent. ¶ Accedit aliquãdo
eiuſdẽ ex ſuoꝝ maleficioꝝ ꝯmemoratione
penitẽtie ⁊ cõtritionis affectio. ¶ Superue
nit etiã qñq; in affectu motus cuiuſdã bo-
ne deſperationis dum cõſiderans ꝙ vana
ſpes eſt hominis. in ſolũ deũ ſe ꝓijcit. eiq; ſo-
li finaliter ⁊ principaliter inheret. ¶ Orit
qñq; in affectu motꝰ horroris ⁊ abomiatõ-
nis/ſurgens ex ꝯſideratione vilitatis ⁊ tur
pitudinis peccati quã turpitudinẽ facit h
affectio ꝑ os euomere ꝑ ſincerã ꝯfeſſionez.
¶ Subintrat qñq; affectũ motus ſancti
deſiderij vel ſancte cupiditatis/ veniẽs ex
cõſideratione diuine pulcritudinis ⁊ excel-
lentie glorie celeſtis. ad q̃m videndã ⁊ ha-
bendã/totis aſpirat conatibꝫ. ¶ Ingredit
aliqñ mentẽ affectio quedã licite ſpũalis ⁊
ſobrie cuiuſdam ꝯplacentie q̃m ſibi legiti-
me ſuadet dum ſibi cõplacere ꝑpendit in
deo dño ⁊ in gloria eius. inſuꝑ ⁊ in quibus
libet ſuis operibꝫ. Que quidez ſpũalis io-
cunditas aliquotiẽs in tantũ robur excre-
ſcit vt verbis exprimi minime queat. ſed ſub
ſignis quibuſdã ad extra prorũpit vtputa
ſub iocũdis ſuſpirijs ⁊ gaudioſis ſingulti-
bus. Vocatur aũt hec plerũq; affectio mẽ
tis interna iubilatio ſeu exultatio. ¶ Exur-
git aliquando affectio laudis. benedictio-
nis ⁊ glorificationis/ ꝯmemorãdo digni-
tatem dei ineſtimabilẽ. ⁊ aduocando crea-
turas omnes vt laudent eum ⁊ exultent in
noĩe ſancto eius. ¶ Adeſt etiam aliqñ affe
ctus recreationis in diuinis beneficijs. q̃
modis innumeris in dies ꝑcipimꝰ. ¶ Ex
citatur aliqñ affectus in feruorem diuini
amoris ꝑ ꝯſiderationẽ immẽſe ſue bonita-
tis. Et eſt altiſſima ꝑfectiſſima ⁊ digniſſi-
ma in ceteris affectionibꝫ. ad quaz nihilo-
minus tute ⁊ ꝑfecte hi ſoli pertingunt qui
prius in ceteris exercitati ſunt quaſi per il-
las purgati ⁊ cõuenienter ꝑpati. qm̃ ſm
declarationez beati Berñ. per illas oſcula-
mur pedes ⁊ manus. per hanc aũt ad oſcu
lum oris accedimus. Hec ſiquidez ſancta
affectio mentẽ deo ſumme approximat et
domeſticam facit ⁊ velut ſponſam ei copu
lat. ¶ Ex pluribꝫ iam dictis facile perpen-
des. cur ſimplices et illr̃ati laudabiliter et
fructuoſe ſuadent frequenter dicere oratio
nes quas minime intelligunt. Hoc eñi fit
vel vt hoc agentes deum venerent aut lau
dent. aut ei gratias pro beneficijs repẽdãt
ſub ſanctis ⁊ ſecretis verbis per os ꝓpheta
rum ⁊ ſanctoꝝ reuelatis. vel etiã vt eccleſie
obediant aut ſuo ꝯfeſſori. Accedũt etiaz et
alie cauſe. quas perpẽdis adeſſe duz hmõi
oꝛ̃ones deuote dicũtur. ¶ Aia ¶ Declara
ſti mihi iã o hõ q̃s plurimos mendicitatis
modos. inſuꝑ ⁊ orandi ⁊ varios affectꝰ for
mandi/doctrinã tradidiſti ꝑutilẽ. nunc re
ſtat vt ex te audiaz ſi quotidiana mihi erit
aliqua vna oꝛ̃o/queſtꝰ vt vnus q̃tidianus
apud oẽs ſanctos ſimul obſeruãdꝰ. q̃s etiã
elemoſynas ero i hoc q̃ſtu petitura. ¶ Hõ
¶ Poteris aia in hoc modũ quẽlibet obſer
uare. put tibi videt magis opportunũ ma-
giſq; fructuoſum. ꝑ ꝯuenientia tempoꝝ ⁊
locoꝝ ⁊ neceſſitatũ quibꝫ eris obnoxia. vel
altera quelibet ꝑſona pro qua orare voles
¶ Debes igitur/toto ſtudio/tota diligen-
tia diſcere que ſint ſeptem dona gratie pre
cipue in tuis orationibus petenda. puta
vertutes theologice. fides ſpes caritas. et
virtutes quatuor cardinales. temperãtia

prudentia fortitudo ꝛ iuſticia. que ſint in-
ſup ſeptẽ ſpũſſancti dona. ſeptẽ beatitudi-
nes. ſeptẽ petitiones in orõne dñica expſſe
ſeptẽ mie opa ſpũalia ꝛ corpalia. decez pre-
cepta legis. In his tua verſabiꝰ meditatõ
et ſm tuã opportunitatem aduerſus mor-
bos varios peccatoꝝ ꝛ piculoꝝ ꝛ tẽtatio-
num/ quibꝰ te ſubiacere cognoſces/ tuã for-
mabis oratiõnẽ. Diriges etiam frequẽter
oculũ tue ꝯſiderationis ad illa ſeptem ca-
pitalia vicia ad illos inſup multiplices de-
fectus quos in adminiſtratione corpaliuꝫ
ſenſuũ quotidie incurrimus. ꝛ ſic de alijs i-
finitis miſerijs. Ad hec plenius cogno-
ſcenda ꝛ diſcernẽda confert plurimũ ſum-
ma viciorũ ꝛ virtutũ/ quã quidã ſummam
regis appellant. Poteris preterea tuum
queſtũ diuidere in ſeptem ptes. ꝛ ſingulis
partibꝰ/ ſingulos deputare dies. Puta vt
ſingulis ſeptẽ dierũ. petitionem facias de
ſingulis ſeptẽ donoꝝ. ꝛ ita de alijs omni-
bus in orõne petendis poteris ordinare
et tibi quaſi legem regularẽ ad hoc ſtatue-
re. Et nihilominꝰ alijs vrgentibꝰ cauſis ex-
traordinarie poteris ad alia petenda fre-
quenter conuerti. Sic etiam celeſtez ci-
uitatem velut in ſeptẽ partes ſeu vicos di-
uidere. ꝛ per ſingulos illos vicos/ ſingulis
ſeptẽ dierũ diſcurrere ꝛ te queſtuare. Sta-
tueſq; in vico vno/ beatos angelos. i alio
ꝓphetas ꝛ patriarchas/ xp̃i adhuc venturi
pcones. ꝛ ſic de alijs. prout tibi tua deuo-
tio ſuadebit. Poteris etiam iuxta dierũ
ſolẽniũ exigentiã/ recurſum ad xp̃m facere
eiuſq; myſteria ꝯtemplari. ac etiaꝫ ſancto-
rum quoꝝ celebrãtꝰ ſolẽnia. tuncq; deuo-
tius ſolito eoꝝ implorare ſubſidia. eoſq;
apud alios facere mediatores. Jam ita-
q; (o anima) abſq; intermiſſione prolixe ſa-
tis locuti ſumus. cõuenit vt finẽ ſermoni
tribuamus. cetera diebꝰ poſteris reſeruan-
tes. Nam etiã tempus adeſt/ vt ad queſtuꝫ
te cõferas. quẽ vtiq; practicãdo ſp in hoc
officio doctior fies. nõ modo in his de qͥ-
bus exempla ſunt poſita pauptatũ modis
veꝝ etiam alijs innumeris erudita. Ita ſa-
ne eſt ꝯmune prouerbiũ/ q fabricando fa-
bri fimus. Anima Ita fiat vt ſuades
o homo. Statuã itaq; in meipa certũ or-
dinem ad elemoſynã petendũ. meaſq; pe-
titiones pro neceſſitatum occurrentiũ op-
portunitate conabor inſtruere. Nec tñ ti-
bi moleſtũ erit ſi nõ vniformẽ regulam in

meis obſeruabo depcationibꝰ. qm̃ abſq;
ordine ꝛ menſura mihi mee inſurgũt pau-
pertates ꝛ indigentie/ pro quarũ exigentia
mee ſunt penitus orões inſtruende. Qui-
bus etiã/ modus eſt nihilominꝰ adhiben-
dus. ſm qualitatẽ quibꝰ aut p quibꝰ meꝰ
eſt ſermo dirigẽdus. Ceterũ vbi me defice-
re videbis atq; torpeſcere/ velis obnixe p-
cor me dirigere. mihiq; adeſſe cõſilio atq;
auxilio. Homo Libenter id efficiã o
anima. Deus aũt tuus ſit auxiliator. detq;
tibi bene ac prudenter orare. ita videlicet
vt ei grata ſis. et bene deſiderata quelibet
impetres Amen.

Explicit prima pars.

Sequitur ſecunda

in qua ꝯtinentꝰ diuerſe orões ꝛ meditatõ-
nes anime deuote. ſm diuerſas materias.
que parũ aut nihil deſeruiunt/ niſi iam de-
uotioni totaliter mãcipatis ꝛ qui in ſeipis
experiuntꝰ affectiones virtutũ. inſup ꝛ dei vi-
ſitationẽ cũ ꝯtemptu mũdi. Incipiunt
orões ꝛ meditationes deuote/ circa orõ-
nem dñicã. Et primo ſup prima petitõne
eius. ſanctificetꝰ nomen tuũ.

Voluiſti dñe deꝰ omnipotẽs. vt
te orantes patrem appellemus
Hoc itaq; ſuppoſito/ te depcor
ſanctificetꝰ h nomẽ ꝛ cõfirmetꝰ in
me. hoc eſt vt pſeuerãter tua ſim filia. Ali-
as eni quõ mihi pr̃ eris. ſi tua eẽ filia deſie-
ro? Mutuo ſe pfecto ponunt hec noĩa. O
quãtũ detrimẽtũ eſt talẽ amittere prẽm. q
etiã ignominia illũ offendere vel ei nõ fui-
re? Dñ queſo hũc videre potero prẽz in
ſuo palatio q iam verſor in h exilio miſerã-
do. Dñ illa mihi reſeruata ſua hereditate
potiar Dñ ſtatuar in illa ſua aula regia im-
periali palatio q iam duriſſime ſum carce-
rata ꝛ varijs circũdata bellicis impugna-
tionibꝰ cum tñ ſim regis imo talis regis fi-
lia? Quo auſu temerario genꝰ meũ. me-
am nobilitatẽ obliuiſcar? Qua deniq; in-
ſania/ me velut ſcortuꝫ corruptoribꝰ expo-
nam. corruptoribꝰ inq̃m totius caſtitatis
proditoribꝰ. aduerſarijs meis ꝛ pr̃is mei?
Quã preterea fiduciã debeo cõcipere confu-
giendi ad talẽ patrẽ. tam opulentẽ tã ſapiẽ-
tem tã benignũ? Confidẽter illũ interpel-
labo/ q prior me dilexit. nullis meiſq; me-
ritis me ſuã filiã appellare dignatꝰ ẽ. Dõ
ſi illũ velut inobediens ꝛ pueꝛſa aliqñ ꝛ ns

Aña dñica lꝰ ꝛ

offenderim. ſcio tñ q̃ p peccato filie patri
pena ſufficiet exigua. ¶ Si ab eo panem
petiuero ad viuendū. nūquid indignāter
atq̧ iracūde mihi porriget lapidē. aut pro
ouo ſcorpionez aut p piſce ſerpentē? Non
hoc pfecto faciet. quippe cui⁹ hoc verbū eſt
et exemplū. q2 parētes carnales non hoc fi
lijs ſuis faciūt. q̇nimo ꝛ tam bonis q̄ ma-
lis bona tribuere ſoliti ſunt. Noſter igitur
pater ſpūm ſuū dabit petentib⁹. Cū igi
tur te patrē nr̄m appellari mādaueris. fiat
vt iuſſiſti. Te igit̃ p hoc nomē cōteſtor. vt
illud in me ſanctificet/ ita ne mentiar te pa
trem appellans. Nonne vtiq̧ mendacij ar
guerer. ſi nō tua exiſ filia/ te patrē appel-
larem? Hoc igit̃ te nūc peto ꝛ exoro ſpēali-
ter. vt tibi talis exiſtam qualē me tibi eē vo
les. Quod ſi mihi negaueris cuz hoc veniret
tuo detrimēto. quid aliud mihi donabis?
Quis queſo pater/ ſue naturali filie talia
petenti denegabit? ¶ Verū etiā pater mi
cū tua ſim filia. meā oro cuſtodi caſtitatem
meūq̧ honorē. Sic me include. tales ad-
hibe cuſtodes ne tui aduerſarij/ me valeāt
corrumpe. q̃ q̧ illos non audiā vel ad mi-
nus nō exaudiā. Recedite recedite amodo
infideles ꝛ petulantes inimici infernales
qui me vultis infamare. qui a me dedecus
atq̧ cōuiciuz expoſcitis. Ignoratis vos q̄
et qualis ego ſim ꝛ cui vos loq̇mini? Ego
enim ſum filia ſummi regis veſtri iudicis
qui vos ꝯdēnabit. Qua igit̃ pſumptione
queritis illi ſuā ſurripere filiā? Nūquid vo
bis aures phco auditrices? O turpiſſimi
viliſſimi horribiliſſimi hoſtes. nūquid vo
bis aſſentiaz qui eſtis fallaces ꝛ mendoſi?
Nūquid veſtro ſuaſu/ meuz patrē derelin-
quā/ mea fraudabor hereditate. ꝛ vobiſcū
meipam eternaliter ꝯdēnabo? Hoc profe-
cto nullo pacto faciā. Quod ſi alias me nō in
feſtatā non dimiſeritis. mihiq̧ vim facere
volueritis. ſcitis quid factura ſim. Adibo
certe patrē meū ꝛ ei rem inſinuabo. q̇ mihi
vtiq̧ feret opem vt eruar a manib⁹ veſtris
ac deinceps grauiter vos puniet.

F

Meditatio et oratō

ſuper ſecūda petitione orationis domini-
ce Adueniat regnū tuum.

Excellenter in hoc ſuam ad me dile
ctionem declarauit meus pater ce-
leſtis. cum talem ac tantā dignita-
tem atq̧ excellentiā/ mihi voluit indulgere
vt regnū quoddā eximiū intra me colloca-
uerit meo regimini deputatū In quo ratō
velut dña ac mgr̄a debet pſidere. cetere au-
tem oēs vires ꝛ potētie illi parere ꝛ obſeq̄.
Sed pfecto nimis expior verū eſſe qđ an-
tique dictū eſt. Vix ſine guerra erit qui ter
ram habet. Reuera regnū hoc de quo ſmo
cōtinue ꝛ inceſſanter pſecutionem ꝛ impu
gnationē patit̃. Nō eſt viciū aut peccatum
qđ non ipm hoſtiliter inuadat vimq̧ oēm
faciat ad ingreſſum p ſenſuū quinq̧ adit⁹
vt illic dominet̃ ꝛ imperet. Inſurgit ſupbia
cum clamore valido. ꝛ iactanter illic preſu
mit dñari. Inuidia ira ꝛ odiū conueniūt.
cum iuramēto affirmantes ſe illic manſio-
nem ac reſidentiam facturas. Accedit illa
torpens accedia. nullo pacto ad diſceſſum
ſuaſibilis. Gula fediſſima exercituz parat.
ſuamq̧ illic vult inſtruere coquinā. Luxu
ria furit. ꝛ affirmat q̃ regnū hoc prſus cō-
ſumet. Auaricia cupida inſidioſe ſe inge-
rit. nec ſe hinc arbitrat̃ depellendam. Atq̧
ita innumeri alij ſurgunt tirāni. qui nullo
ordine ſed horribili cōfuſione ſatagunt in
hoc regno dñari. At ego/ illos repello. illoſ
abijcio. clamāſq̧ ꝛ ſuſpirās proteſtor hoc
regnū mihi datū a patre meo. cū ſummuz
nefas eſſet tale traditamentū facere quo id
regnū ſuis pateret hoſtib⁹. ¶ Sed heu q̇d
me aut meā eſtimāt potentiā. que ſola ſine
virib⁹ ſum deficiens ꝛ miſera? Quid queſo
niſi a te patre meo adiuta aduerſus hoſtes
hos efficere valebo? Aderis igit̃ pater mi
in regno tuo. ꝛ quo maneat inuictū illi fe-
res pſidiū. Tuuz profecto eſt. ipm tibi tue
q̧ cuſtodie reſtituo. Ita ſane ꝛ nō alias in
me adueniet regnū tuū. ſempq̧ remanebit
aliter illud cogar amittere a deuaſtante an
gelo. eritq̧ in illo ſempiternus horror ꝛ eter-
na confuſio.

Meditatio et oratō

B

ſuper tertia petitione orationis dominice
Fiat volūtas tua ſicut in celo.

Domine deus omnipotēs pr̄ opti
me qui es in celis fiat volūtas tua
ſicut in celo ꝛ in terra. Volūtas in
q̄ tua. qua ſm viam mādatoꝝ tuoꝝ vadā
ego debilis paup ꝛ miſera ad te potentiſſi-
mum. inſipientiſſima ad te ſapientiſſimū.
egrotiſſima ad te ſummū medicū ac ſalua-
torem. Et quomodo fiet iſtud domie. niſi
tua voluntas me ꝯduxerit ꝛ traxerit ad te

Cũ ergo ita velis: etiã velim nolim/ tua vo
luntas fiat. Vidi ſepius dñe. q̄ pr̄ ducit ⁊
trahit filiũ debilẽ atq̃ ĩpotentẽ vel etiã ſto
lidũ ad implẽdũ volũtatẽ pr̄nam. Ita q̄ſo
pr̄ me trahere digneris ad te. nõ me dereli⸗
quas in manu mei cõſilij nec mee tradas
volũtati. imo dũ oberrare a tramite virtu⸗
tis me videbis. retrahe me dñe deus velut
pauperẽ ſtolidã cecã atq̃ ĩpotẽtẽ. ⁊ hoc
ſiue ꝑ tuas virgas aduerſitatis ſiue ꝑ dul⸗
corẽ pſꝑitatis. ſiue ꝑ occulte inſpiratõnis
inſtinctũ a tua bonitate. ſiue ꝑ altã manũ
tue pt̃atis. ſiue ꝑ bonoꝝ tuoꝝ angeloꝝ vel
etiã hominũ miſteriũ. ſiue ꝑ quẽcũq̃ aliũ
modũ tibi placitũ. Hoc tm̃ fac/ ne pcã. q̄
q̄ tua de me ⁊ in me/ nõ mea voluntas fiat
et impleat̃. Quid poſſet dñe cõuenientius
atq̃ humilius paup ceca aut ſtolida pete⸗
re a ſuo doctore ⁊ gubernatore. q̄ vt eam
nõ ꝑmittat ambulare ſm̃ ſuã temerariam
intentionẽ in deſiderijs anime ſue.

Oratio eiuſdẽ con⸗

cernẽs iterũ hanc tertiã petitionẽ ex alia ſi
militudĩe/ ſumpta ſuꝑ hoc verbo In cha⸗
mo et freno.

At dñe deus/ tuus ꝓpheta: q̄ ho⸗
mo ꝯpat⁹ eſt iumẽtis inſipientibꝫ
in quibꝫ nõ eſt intellectus. Nõ ſi ita eſt. di⸗
rigas me dñe velut beſtiolã indomitã. que
nõ põt aut nõ vult ꝑ ſeipam domari. immit⸗
tens frenũ in os meũ. aut alias me ligabis
prout mihi opus erit dulcibꝫ illis ac ſoli⸗
dis vinculis tuarũ virtutũ ⁊ pcipue funi⸗
culo triplici qui difficile rumpit̃. videlicet
fidei ſpei ⁊ caritatis. ¶ Auidũ eſt dñe os
meũ. impone ſibi temꝑantie ⁊ ſobrietatis
frenũ. Indomita eſt lingua mea/ diſcola ⁊
vagabunda ꝑ multiloquiũ ⁊ vanũ. ꝯſtrin
ge illam freno ſilentij. atq̃ ita fac circa ſin⸗
gula membra mea. ¶ Et q̄uis frequen⸗
ter tuo ductui renitar/ aliter aut alio volẽs
ire q̄ tu impellas. ad modũ equi laſciui q̄
ſibi dimiſſus frequenter impingeret. ne q̄⸗
ſo ꝓpterea dñe ita contra me iraſcaris/ vt ꝑ
indignatione me derelinquas ⁊ ſinas ſm̃
impetum ꝓprie inclinationis aut volunta
tis incedere. Ita enĩ mox impingerẽ ⁊ me
morti traderẽ doloroſe. more illorũ quos
te dic̃ dimiſiſſe ire ſm̃ deſideria cordis eo
rum erat q̃ profecto illa dirilſſima libertas
longe q̃ eligibilior atq̃ ſuauior eſt tua ſer
uitus. tua q̃ ſubiectio.

Oratio ſuper hoc

verbo Sicut deſiderat ceru⁹ ad fontem.

O fons vite dñe deus omnipotens
ego ſum illa paup laſſata. depulſa
et vexata/ que ad inſtar cerui deſi⸗
derat venire ⁊ reuerti ad te. vt ſit mihi re⸗
creatio cõtra nimiũ calorẽ atq̃ ardentẽ ſi⸗
tim quã mihi illi infernales intulerũt ini⸗
mici/ me per deſertũ hui⁹ mundi continue
inſequentes/ cum turba numeroſa canum
ferociſſimoꝝ mordẽtiũ ⁊ lacerantiũ. Qua
ꝓpter vagabũda nõ inueniẽs requiẽ ꝑ hoc
deſertũ diſcurro. Sunt aũt hi canes/ cure
ille diuerſe ac ſolicitudines mũdane. q̄ va
rijs modis me mordẽt ⁊ lacerãt. quibꝫ plu
rimũ turbor ⁊ euagor in deſerto predicto/
nuſq̃ requiẽ inueniẽs nec ampli⁹ reſpira⸗
re valeo niſi venero ad te qui es fons vite
et refugij locus. in quo mihi erit refugium
et ſecuritas.

Meditatio et oratõ ¶ D

diuiſa ꝑ partes ſuꝑ quarta petitione orõis
dñice Panẽ nr̃m q̄tidianũ da nob hodie.

Paupi panẽ propter deũ. Ego ſũ
paup illa famelica/ locata inter du
as menſas. quarũ vna ẽ cibis hui⁹
mundi onuſta. quibꝫ quidẽ veſci poſſem.
ſed illos deteſtor ⁊ recuſo. altera bonis exu
berat ſpiritualibꝫ quibꝫ cum affluere deſi⸗
derem. minime pro voto illa conſequi va⸗
leo. Heu moriet̃ mi pater hec miſera fame
lica in tuo cõſpectu ac tuoꝝ omniũ ſancto
rum in hac menſa bonis gratie ⁊ glorie re
ferta diſcũbentiũ. vbi edũt ⁊ bibũt vſq̃ ad
ſatietatẽ. imo vſq̃ ad ſobriã ebrietatẽ. Nõ
quidẽ ſum digna ſedere in hac menſa. nec
hoc requirere pſumo. ſed humiliter peto vl̄
de micis ⁊ reliquijs hui⁹ menſe magnifice
parũ aliquid pcipere. quo aliquãtulũ refo
cillata/ valeã famẽ ſitim q̃ meã ⁊ ſi non ad
plenũ ſedare. Lego in euangelio de diuite
epulone qui grauiter de duricia atq̃ auari
cia arguit̃. q̄ imiſericorditer pauperẽ laza
rum a ſe repulit/ illi ſue menſe micas nec
volens tribuere. At ego ſum illa paup in⸗
firma mendica vlceribus ac vulneribꝫ ple
na/ diuerſorũ vicioꝝ. que vr̃is aſſum in cõ
ſpectibꝫ. ¶ O ſancti ⁊ ſancte dei oẽs in ve⸗
ſtris ianuis clamo ſuſpirans. ⁊ peto de mi⸗
cis vr̃is ne queſo moleſte feratis. ⁊ more il
lius diuitis reprobi/ ne me imiſericorditer

tractetis. Abſit a vobis hoc improperiũ: abſit vt in tam pijs ac magnificis cordibꝫ
tanta inueniatᷣ inhumanitas. ꝑſertim cũ
ſine vllo veſtro detrimẽto ac ſine vlla dimi
nutione id facere poteritis. Mementote
vos aliquotiẽs ab hac mẽſa fuiſſe alienos
et nihilominꝰ tũc ex ea paſci libenter volui
ſtis. Ita igitᷣ ⁊ nũc mihi facite que vobis
fieri tũc voluiſtis. Veſtra quidẽ ſoror ſũ
et ſi in humilẽ ſtatũ deiecta. etſi in exilio. ⁊
ſi in carcere etſi in miſeria ⁊ paupertate maxi
ma ↄſtituta. Ne igitᷣ me fame ꝑire ſinatis
in ↄſpectu veſtroꝝ ⁊ quidẽ pijſſimoꝝ ocu
loꝝ veſtroꝝ. ⁊ in tanta plenitudine ſpũa/
lium alimẽtoꝝ. Sũ ego heu deterioris cõ
ditõnis ⁊ magis repellẽda. ꝙ catellus qui
vel de reliquijs dñi ſui ſinitᷣ refici. Fateor
quippe me ꝑ peccatũ factã etiã cane dete/
riorẽ. maneo tñ ſꝑ naturali cõditione/ vr̃a
ſoror. Ne igitᷣ tam graui aĩo/ meũ peccatũ
feretis. qđ vtiqꝫ nunc mihi odio eſt atqꝫ a
meo repello conſortio. quin potiꝰ ad id qđ
naturali ↄditione vobis tã de ꝓpinquo iũ
ctũ eſt ↄpatiẽdo/ veſtros inclinabitis ani/
mos. ¶ Scđa pars. Verũ fateor me omĩ
iure ⁊ ob mea maleficia carceri digne man
cipatã. ſed heu quis tã ſeuerꝰ iudex tã ꝙ ſe
uus/ qui captiuũ adhuc indemnatũ/ fame
perire ꝑmittat. ⁊ petenti nõ porrigat panẽ
Qui etiã eſſent illi cõſiliarij aut officiales
adeo impij ⁊ agreſtes qui hoc tolerarent
aut ſuaderent: qnimo etiã dãnatis ad car/
cerẽ ꝑpetuũ/ miniſtrantᷣ aliquotiẽs pitan/
tie ſpeciales ⁊ ꝓcipue in magnis ſolẽnitati
bus. Nunc autem credo ⁊ certitudinaliter
ſcio. ꝙ quãtũlibet ſim incarcerata ⁊ graui/
bus oppreſſa criminibꝫ. mitior tamẽ eſt et
ad miſerandũ pronior veſtra curia ꝙ que/
libet alia iudicis aut ꝓlati cuiuſcũqꝫ mor/
talis. ¶ Tertia pars. Ego ſum pauper il/
la filia/ elongata que partẽ paterne heredi/
tatis me ↄtingentẽ dilapidaui. que in exte
ra regione/ fame morior. ⁊ vrgente fameli/
ca rabie. volo frequenter implere ventrem
porcoꝝ pabulis. hoc eſt prauis huiꝰ mun
di voluptatibꝫ quas ſepe nec conſequi va
leo. Sed ⁊ ne cõſequar opto ⁊ oro. ſciens
ꝙ cibus ille minime ſatietatẽ afferret. imo
amplius faceret eſurire. tandẽqꝫ perimeret
Quid igitur faciã Certe ſcio Animaduer
to in domo patris mei ꝙ plurimos eſſe ſer
uitores qui pane veſcũtᷣ abundãter. Sur/
gam igitur de ſtercore ⁊ fouea in qua iaceo
et ibo ad patrẽ meum ⁊ dicam ei. Peccaui
in celum ⁊ in te. non ſum digna tua dici fi/
lia. fac me ſicut vnã ex ancillis tuis aut pe/
diſſequis. Auditu autẽ didici imo aliquo
tiens viſu/ ꝙ ipe eſt mitiſſimus ⁊ miſericor
diſſimus. atqꝫ ita nec me venientem repel/
let. imo in priſtinã reſtituet dignitatẽ. ⁊ tã
ꝙ filiã ſuam denuo ſuſcipiet educandam.
Heu quotiens ⁊ ꝙdiu conor ad patrẽ me
um pro pane obtinendo reuerti. nec tamẽ
valeo. quoniã tali ac tã miſerabili fame ſũ
afflicta. vt viribꝫ penitus deſtituta neque/
am exurgere ⁊ moueri de hac infelici extra/
nea regione. in quã incõſulte me intruſi. ni
ſi aduenerit aliquis qui mihi manũ porri
gat ⁊ ferat auxiliũ ⁊ conſolationẽ ad me ſu
ſtinendũ ⁊ dirigendum in via ne deficiam
Vos igitur depcor ſancti dei omnes/ ade/
ſtote mihi ⁊ ferte opem. vt hinc egrediar. ſi
ne deuio ſine offendiculo ad domũ patris
mei ꝑfectura ⁊ refectura. ¶ Quarta pars.
O me miſerabilẽ infelicem. vilem. fedam.
deo ⁊ mundo odioſam. qua temeritate aut
ꝓſumptione patrẽ illum mitiſſimũ ⁊ miſe/
ricordiſſimũ audebo conſpicere/ quẽ adeo
contempſi ⁊ dehonoraui. Qualiter aderit
mihi lingua ad aliquid ab eo poſtulandũ.
Preſertim cũ iam illos temerarios conatꝰ
meos expleuerim. meqꝫ ꝓſtituerim ⁊ feda/
uerim cũ inimicis ꝓfati mei patris. Unde
nõ iniuria/ ſibi facta ſum penitus odioſa.
Nunc igitur cũ melius nõ poſſum. reuer/
tar ad illũ quẽ tam grauiter offendi. Dic
mihi miſera ⁊ inuerecũda. qua fronte hꝯ au
debis attẽptare. quo pacto ꝓſumes poſtu/
lare panẽ ad manducandũ cui potius de/
bentur verbera ꝙ paſtus. ¶ Verũ etſi ita
ſit. nec ꝓterqꝫ penã ⁊ tormenta meruerim.
tantã nihilominꝰ illius ad quẽ reuerti pro
pono/ miã eſſe cognoſco. vt me ad id faci/
endũ vocare dignetᷣ ⁊ cõmonere. quãtũcũ/
qꝫ etiã eũ offenderim atqꝫ deſpexerim. Ur
gent inſuꝑ ad hoc ⁊ impellunt famelica ra
bies. ⁊ extrema neceſſitas. Audiuit eñi deꝰ
depcationẽ etiã legionis demonũ quando
petiuerũt mitti in porcos. multo minus ⁊
ego diffidam exaudiri.

Hic loquitur ani/ mã quaſi exaudita ⁊ conſecuta/ ſpiritalem conſolationem

Gratias ago tibi pater dulciſſime ꝓ
pter pitantiã nunc a te ſuſceptam/

O q̃ ſapida eſt. q̃ ſuauis ꝛ bona. q̃ nutritiua. Aug famelica rabies/ oia mēbꝛa mea torquebat. Aures interibāt in auditu vanitatū ſeculi. ardebat lingua ꝑuerſis ſmonibus. oculi vanis aſpectib⁹ deffluebant. Os turpi vileſcebat guſtu. tactus ꝑ prauo luptate fedabat. O q̃ ſubito euanuerunt a me hec oia ꝑniciosa deſideria/ ad pñtiaꝫ dulcedinis cibi illius quē miſiſti deſuper. Da mihi dñe ſemp hūc cibū quo refectus abijciā ꝛ faſtidiā venenoſum ac moꝛtiferū hui⁹ mūdi cibū. O dñe deus q̃ ſubito mihi facile factū eſt his carere. imo ꝯtēnere q̄ prius deſiderabā. quoniā bonitas hui⁹ ſpiritualis cibi/ facit omnia mūdana arbitrari velut ſtercoꝛa. ꝛ abominationi penit⁹ haberi. Concede dñe vt hec diſpoſitio diutius in me ꝑmaneat. Ita ſane iocunda eſſeꝫ et beata. Sed heu ego miſera cito nimis hunc guſtū ꝛ ſapoꝛē amitto. quoniā nō debitam adhibeo diligentiā ꝛ ꝑ hac moꝛtali vita. me fateoꝛ indignam ad perpetuaꝫ atq̃ hereditariam illius poſſeſſionem. Unde me penitus tue mīe ſubmitto.

I ## Meditatio et oratō

ſup quinta petitione orationis dñice. Dimitte nobis debita noſtra ſicut ꝛ nos ꝛc̄.

Obligata ſum plurimū. Surgitq̃ obligatio hec ex fatuis cōmercijs et cōtractib⁹ cū demone in foro huius ſeculi initis. cū pro momētanea vanitate breuiſſimaq̃ ac feda voluptate. ad eternam dānationē me aſtringi nec habeo heu vnde ꝯſoluā. cū ſim paup ꝛ omni ſubſtantia fraudata ꝑ infoꝛtunatū icum peccati. Quo igitur ibo. quo diuertam? Ad meuꝫ certe reuertar patrem eūq̃ depcaboꝛ vt me ab hoc graui debito abſoluat. Et ne repulſam patiar/ ei ſuas deferam lr̄as. a ſuis ſecretarijs ꝛ euangeliſtis conſignatas. His obteſtaboꝛ ipſum me debere penit⁹ abſoluere. Siquidē he lr̄e cōtinent vt ſi dimiſerimus alijs ꝛ nobis ipſe dimittet. Et ego ex nūc omnib⁹ dimitto ſicut ipē dimitti iubet. Opoꝛtet igitur vt ꝛ ipē mihi dimittat. ¶ Etſi foꝛſan ipē vel alter q̄libet mihi obiecerit. q̄ nō integraliter dimitto. aut ſincere aut eo coꝛde quo debeo. Rñdeo mihi ſaltem adeſſe deſideriuꝫ dimittēdi ſub modo et foꝛma quib⁹ ipē hoc fieri vult ꝛ iubet. et hoc vtiq̃ ſatis eſt. Ita enī et mihi ſufficit vt deus mihi cōdonet. hoc eſt vt ſit ei deſideriū mihi ex integro ꝯdonēdi queadmodū ꝛ mihi eſt. qm̄ ſi hmōi ſuū fuerit deſideriū/ infallibiliter ita fiet. ¶ Ex nūc igit̄ mihi bn̄ erit/ dū q̄ſq̄s apud me debitū qđcunq̃ ꝯtrahet iniuriā mihi aliquaꝫ irrogans aut ꝯuiciū dicēs. Preſertim dū hoc ꝑter meā culpā accidet. ꝛ mox illi ꝯdonabo. per hoc enī mihi tut⁹ parabit̄ adit⁹ apud deum pro ꝯdonatōe oīm meoꝝ debitoꝝ. Nō q̄dem q̄ alios in me peccare libeat/ q̄q̃ deū nō vroꝛē et eis debita ꝯdonet. mihi enī ꝓpria peccata ſatis oneri ſunt preter hoc q̄ alijs ad peccandū ſim occaſio aut pro eis me ꝯdemnē. Sed cum aliter occurre non poſſim. mihi conuenit alterius peccato ad meā vtilitatē bene vti.

Oratio et meditatio

ſup ſexta petitione orōnis dñice. Et ne nos inducas in tentationem. K

Quis heu ꝯſolabit̄ hāc deſolatam hāc mille laq̄is circūductā ac in varias tentatōes ꝑcipitatā. in via hac in qua ꝑicula ſibi imminēt inumera/ tā ab inimicis q̄ nūc in apto ſe exhibent vim inferentes. nunc in inſidijs/ ſuis fraudulentijs me moꝛti tradere moliunt̄? q̃ etiaꝫ a via ipā q̄ lubrica eſt ꝛ tendēs in decliue. inſup ꝛ obſcura plenaq̃ antris ꝛ ſerpētib⁹? Quis igitur hinc me liberabit ꝛ cōducet ne in aliq̄ iſtaꝝ tētationū incidā. Nemo ꝑfecto niſi tu meus pater ac tuus bon⁹ ſpūs q̄ me deducet i terrā rectā. qui vndiq̃ laq̄os inimici diſſolueris et illuminabitis meas tenebras. meoſq̃ pedes ſtabilietis.

Meditatio et oratō

ſuper ſeptima petitione orationis dominice. Sed libera nos a malo. L

Exprimi nō poteſt malū quo ſuꝫ irretita. ac etiā neceſſitas que me angit quotidie. Multis modis ſubdita ſum legi peccati qđ ſine lege ē. agitq̃ frequēter vt malū qđ nolo id faciā. Quot mihi inſurgūt mot⁹ mali hoꝛis ſingul' q̄s minime vitare poſſum. nunc temerarie de alio iudicium ferēdo. nūc dolēdo de bono ipſi⁹. nūc de malo exultādo. nunc meipam pl⁹ debito extollēdo ꝛ mihi ꝯplacēdo. nūc iraſcendo aut dedignando. nunc vana loquendo. nūc leuiter aſſerendo. nunc indeuote orādo. nunc comedēdo ꝛ bibēdo. nūc in aſpectu. nunc in auditu. nunc in tactu.

Te igitur exoro dulciſſime pater celeſtis :
vt me a tali malo liberes. vt tandem a ma-
gno illo malo qđ omne malum ſuperat in
horrore ꝛ anguſtia morte.ſ. perpetua imu-
nis euadam ac libera.

Oratio ad bonum

angelū ſuū ꝛ ad reliquos oēs ꝑ mediū ei⁹. plures continens partes.

Glorioſe angele dei qui vnus es ex
inclitis pricipibꝫ ciuitatis celeſtis
cuius cuſtodie diuina bonitate ac
pie ordinatione cōmiſſa ſum / ꝑ eundē diri-
genda ac ꝓtegenda. inſuꝑ ꝛ iuuāda ad in-
greſſum dicte ciuitatis bñ viuendo ac deo
parendo ꝛ ſeruiēdo. hoc die ꝛ hac hora me
grandis vrget neceſſitas ad te recurrere. Ħ
profecto bene ꝓpendis ꝛ agnoſcis. Aſſum
ego tua pauꝑ ceca / in ꝓfundis ꝯcluſa tene-
bris hui⁹ inferioris carceris. in quo nihil ē
luminis ſpūalis ad ꝯgnoſcēdū bona glo-
rie celeſtis. ꝛ id paruū claritatis qđ illic eſſe
poteſt / in me eſt obuolutū ꝛ circūductū fu-
mis ac tenebroſis nebulis. de turpi ſceno-
ac lutoſis paludibꝫ fetidoꝝ mee carnalita-
tis deſiderioꝝ ac terrenarū cogitationum
eleuatis. Quāobrē incedere neſcio ꝑ vias
rectas in vicos celeſtis ciuitatis / vbi mihi
mēdicare incūbit ꝛ elemoſinas meas pete-
re. niſi ab alio ducta vel alit̄ illumiata. Te
igit̄ ꝓcor dux fidelis apꝓhende manū hui⁹
tue excecate. deduc eā ꝑ vicū magnū padi-
ſi diſcurrēdo hoſtiatim. vbi valeam clama-
re. aduocare. gemere. flere. auxiliū implora-
re. ꝛ pauperi elemoſinā petere ꝓpter deum.
Vere pauꝑ eſt qui penit⁹ viſu caret. quiqꝫ
panē ſibi lucrifacere nō pōt. Trahe me q̄-
ſo ſpēalr̄ apud tuos ꝯſodales / ceteros an-
gelos tuos amicos ꝛ domeſticos. vtiqꝫ ꝓ-
diuites ꝛ gr̄e bonis refertos. Exhibe illis
hāc mēdicā miſerabilē / ad elemoſinā ꝑci-
piendā. Cū gaudio eni recipiēda eſt. eſt eī
hec peccatrix q̄ vult conuerti vt dicit ſalua-
tor xp̄s. Ne ꝑdas igit̄ hoc gaudiū qđ vtiqꝫ
ꝑderes ſi ab hac mea ꝯuerſione recederē ꝑ
defectū victus quē nō niſi meo queſtu ꝯſe-
qui poſſuꝫ. Ne igit̄ me derelinq̄s ne Ħ mi-
hi recuſes fidelis cuſtos. Q̄uis te pluries ꝑ-
uipēderim / male iurādo aut agēdo in con-
ſpectu oculoꝝ tuoꝝ qđ nec facere debuiſſē
in ꝯſpectu ſcurre alicui⁹ aut viliſſimi alte-
ri⁹ hoīs. Cōdona mihi q̄ſo rurſus meā in-
ſipiētiā meoſqꝫ exceſſus. Sū fateor ſtoli-
da deſes ac ꝓſumptuoſa. Noſti hoc. ꝛ ideo
tue cuſtodie relicta ſum. ſicut egrota medi-
co. ſicut ceca duci. ſicut ſtolida et frenetica
ſuo gubernatori. Ideoqꝫ neceſſe eſt vt me
ſupportes in meis defectibꝫ. alias eni inde-
ſinēter nec ſcirē nec poſſem abſqꝫ errore de-
uio mēdicare ꝛ vitā meā queſtuare. Quo-
cūqꝫ ꝑgo aut ducor / illic multū obſcure cō-
ſpicio inclitā illā ciuitatē celeſtē. de q̄ tam
glorioſa dicta ſunt. Illic velut in vmbra-
culo proſpicio nouē angeloꝝ ordines / pa-
triarchas / ꝓphetas / ap̄los / martyres. cōfeſ-
ſores ꝛ virgines. ꝛ ſuper omnes ih̄m xp̄m
glorioſamqꝫ eius matrē atqꝫ ita ſum abun-
danter munita ad ꝑcipiendū elemoſynas
copioſas. Te igit̄ depꝓcor amantiſſime cō-
ductor qui me illuc ꝑduxiſti. vt ꝓ cōditio-
ne mearū neceſſitatū ab vnoquoqꝫ petam
ſcḋm dona ꝛ gratias quibꝫ abūdant⁹ afflu-
unt. Da mihi aditū. ꝯforta me ꝛ doce me
petere. Erubeſco plurimū ac vereor ꝯpare-
re ſed ꝓ certo neceſſitas frangit legē. Ex ꝓ-
cepto etiā mihi hoc facere incūbit. vt pul-
ſem. vt petā. nec recedā quātūcūqꝫ repulſa
donec aliquid accipiā. Ita igit̄ faciā.

Loquitur anima

quaſi in ꝑadiſuꝫ ducta. Oro ad ſeraphin.

Vos ſeraphin qui placido igne di-
uini amoris inceſſāter eſtis mittite mi-
hi ꝑuā aliquā ſcintillā hui⁹ ignis.
Mittite inqꝫ i cor meū penit⁹ gelidū. vt pa-
rū ad diuinū amorē incaleſcat. Per hoc ei
vobis nihil deperiet. Aut certe me vobis
tam ꝓximā faciatis. vt hinc excaleſcā. Co-
pioſa eſt apud me materia ad hūc ignē cō-
ſtruendū. Affluūt ei diuina beneficia. In-
ſuꝑ ꝛ mea peccata. que ſimul iuncta / in me
ipa nutrire deberēt maximū aliqđ incendi-
um. Verū. frigiditas negligentie / adeo ꝓ-
ualuit in me. vt vix aliquid incendi poſſit.
Ne igit̄ mihi tam alieni ſitis quin parum
aliquid veſtri ignis ad me incēdēdā meqꝫ
inde purgandā ꝯſpteris. ſic olim Iſaie fa-
ctū eſſe ꝯſtat. Ad cherubin. Vos igitur
cherubin in quibꝫ eſt plenitudo ſcientie et
ſapientie. erudite hāc ſtolidā indoctā. que
frequēter iudicat malū bonū. ꝛ bonū malū
que ſemꝑ inter laqueos ꝛ tranſit⁹ ꝑiculoſos
inimicoꝝ verſat̄. Date mihi clare noticiā
qua valeaꝫ hmōi ꝑicula declinare ꝛ abſqꝫ
offendiculo incedere / ꝑ vias rectas. inſuꝑ
et deuꝫ abſqꝫ errore ꝛ me abſqꝫ inordinato

fauore cognoſcere. vt clare ⁊ ſincere diſcer-
nam magna illa pmia mihi repromiſſa p-
te ex vna. horrendaqꝫ illius ignis gehenne
tormenta mihi cōminata parte ex altera.
Que vtiqꝫ ſi diligenter ⁊ viuaciter añ ocu-
los ponerē / ſimul cū breuitate manſionis
mee in hoc mortali corpe: nūqꝫ peccatum
admitterem. ¶ Ad thronos. Vos throni
in quib⁹ propter profundā humilitatē ac
pcipuā reuerentiā que in vobis eſt ad ipm
requieſcit ac reſidet deus. inſup ⁊ ſua iudi-
cia exercet ſicut iudex in ſuo throno. impe-
trate mihi illā humilitatē / illāqꝫ ad deū re-
uerentiā. per quā ſe dignet in me collocare
et requieſcere. Ad hoc eni creata ſum ⁊ hoc
ſic vtiqꝫ obtinebo / ſi vobis in hoc fuero cō-
formis ſicut ⁊ ipſe repromiſit. ¶ Ad dñati-
ones. Vos dñationes impetrate mihi pre-
cor plenū dominiū ſup corpus meū. ita vt
in nullo me ſue ſubiectioni reddat obnoxi-
am. ¶ Ad principatus. Vos principat⁹
reddite me ſubiectam ſublimiorib⁹ ptāti-
bus. abſqꝫ murmure abſqꝫ rebellione abſ-
qꝫ detractione. ¶ Ad poteſtates. Vos po-
teſtates eripite me ab aduerſarijs meis om-
nibus. quib⁹ vtiqꝫ talis eſt poteſtas. cui nō
eſt aliqua ꝯpabilis ſup terrā. ¶ Ad virtu-
tes. Vos virtutes facite intra me miracu-
la. me p peccatū mortuā reſuſcitātes ⁊ infir-
mam ſanātes. Cum excecata fuero / viſum
reſtituite. cum obſurdata / reddite auditū
et ſic de alijs ⁊ ſiquid mortiferum aut vene-
noſum bibero. ſ. per malum cogitatū aut
prauā delectationē / facite vt mihi non no-
ceat p ꝯſenſum. Sunt hec pfecto preclara
miracula longeqꝫ viſibilibus preclariora.
¶ Ad archangelos. Vos archangeli. nū-
ciate mihi quātū opus ē / ſublime fidei my-
ſteriū. ⁊ quo a me vel ab alijs p me inſtruē-
dis in maiori veneratōne habeatur. obſcu-
ras ſacre ſcripture ſnīas elucidate. Et ſpēa-
liter tu ſancte gabriel / per ſanctā inſpiratio-
nem mihi denuncies rumores placitos. ſi-
cut feciſti beate marie matri dñi ⁊ zacharie
Et tu inſup ſancte michael qui es cuſtos
et princeps eccleſie. qui viciſti draconem /
hoſtem ſcꝫ infernalē. qui pſentas aīas ante
conſpectum dei / ⁊ impetras eccleſie pacem
tene ſemp illū inimicū in tuis vinculis ne
nocere poſſit. ⁊ me in deceſſu ab hoc ſecu-
lo ante conſpectū dñi pñtata in eterna glo-
ria. ¶ Ad angelos. Vos angeli nunciate
mihi / quelibet dietim cognitu et factu op-
portuna pro me aut quibuſlibet alijs. pre-
dicando exhortando vel aliud quodlibet
exercendo. ponite in ore meo verba ſancta
et ſalutaria que ſint ad edificationem meā
et aliorū. Nec aliqua fallacia aut verſucia
quecūqꝫ valeat preualere. In triſticia que
non eſt ſm deum afferte conſolationē. in
deſolatione me confortate de errore me re-
uocate. Emollite cor durum / deuotionis
aridum lacrimis rigate. mentis illumina-
te tenebras. In laudib⁹ dei mihi ſitis co-
mites. in exceſſu me reprimite. in bñ factis
roborate. aduerſus omes aduerſarios me-
os adiuuate. humiliate me in proſperis. ex-
tollite in aduerſis. in mea paupertate ꝓ me
ꝗſtuate. in infirmitate ſanate. in hora mor-
tis me viſitate. auiſate. excuſate. liberate.
ſaluate. Sunt hec veſtra officia ſm verita-
tem hiſtorie ac ſcripture ſacre. Speciali-
ter tu raphael ſancte. deduc me per viā bo-
nam. ſicut duxiſti tobiam iuniorem. et per
te talis mihi accedat profectus. qualis per
tuum ſapientiſſimū conſiliū / acceſſit patri
eius ⁊ vxori ſue ſare.

¶ Oratio ad omnes

ſanctos Continet plures partes.

Non poterit queſo inuenire ſubſi-
dium refugiū aut miam hec paup-
cula miſerabilis aīa apud tot prin-
cipes opulentiſſimos ac potentiſſimos in
felici patria. in vrbe beata. in loco totius
amenitatis ⁊ ſupabūdantie. in tēplo pieta-
tis ⁊ caritatis regnantes: Quādiu queſo
clamabo ⁊ eiulabo ad eoꝝ oſtia petēs pau-
peri panem propter deum. ⁊ nemo aduer-
tet: Quādiu viciſſim diſcurrā ⁊ procūbā
ad pedes eoꝝ. ⁊ nemo ſuccurret: O paup-
cula deſolata vbi pro dei reuerentia profi-
cies. ſi hic repulſam paſſa es ſi hic miā nō
es ꝯſecuta: Si hic elemoſinā grē ⁊ indul-
gentie non impetres. qs alibi te ſuſcipiet:
O felices o glorioſi ſancti ⁊ ſancte dei oēs
totiēs audiui magnū illū amorē ac fauorē
ꝯmēdari / quem geritis ad paupes ⁊ miſe-
ros atqꝫ indigētes peccatores. inſup ⁊ illā
veſtroꝝ donoꝝ largitatē ⁊ ſupabūdantiā
elemoſinarū. Heu ero ego omnib⁹ alijs in-
felicior. deſpectior. indignior. magiſqꝫ re-
iecta: Deficiet hec propter me vr̄a ꝯmen-
datio: Ceſſabit fons ille vr̄e clemētie ma-
nare. ne ſola ego bibā: Claudent mihi ve-
ſtre ſupplici / man⁹ veſtre. que ceteris oib⁹

aperte ſunt? Veſter ꝑfecto theſaurus ꝓpter
me minime decreſceret. Non aderit quiſq̧ ex
vobis qui ſuſcipiat hanc pauperculam alie
nam ſub ſuo ſaluo cōductu que dietim peri
clitari minatur? Non erit qui ex cōpaſſione
vel hoſpitē colligat. aut velut vnā ex mini
mis ancillis ſue familie dignetur aſcribere
Satis profecto mihi eſſet ſi ex his vel vn⁹
me benigne ſuſciperet. ⁊ inter ſuos vltimam
ſtatueret. Nō ſi in ceteris inuenta ſim vi-
liſſima indigniſſima infeliciſſima. grauiꝰ
q̧ ceteris exceſſerim. eo magis veſtrā meis
precibus inclinabitis miam. ſciētes q̄ his
nō opus eſt mia qui carent miſeria. Scio
quippe ab altero veſtrū eē dictum. q̄ vbi
abundauit delictū/ ſupabundauit ⁊ gratia
Si me a pedib⁹ veſtris indignāter abijci-
tis aiaduertite que me velitis eſſe facturā.
inſtruite me quo proficiſcar miam repertu
ra. Scio veraciter nō alibi hoc futurum.
Quo igitur diuertā? Incidam in deſpera
tionem? Abſit hoc. Laudatuꝫ enī accepi
ſm doctrinas veſtras. etiam vſq̧ ad nouiſ
ſimū mortis ſuſpiriū/ ſpem haberi debere
Certiſſime eni tenete ⁊ credite me a vobis
nō diſceſſurā/ etiā totiens quotiens repul-
ſam. donec a vobis aliquid elemoſyne pro
mea pauptate ſuſtentanda pcepero. Nō ſi
languere aut male pire cogar hoc corā ve-
ſtris ocul' faciā. vr̄is aduoluta pedib⁹ cla-
mans ac veſtrū implorans auxiliuꝫ. Poſ-
ſet ne hoc veſtra benignitas admittere. ve-
ſtra clementia ⁊ humanitas? eſtimo vtiq̧
q̄ nō. ¶ Cōmemorate vos glorioſi ſancti
nō ad veſtrā verecūdiā loquor ſed ad meā
ingentē neceſſitatem. cōmemorate inq̄m q̄
meas ptes aliqñ geſſiſtis. Suꝫ q̄ppe nūc
in eo carcere in eo exilio in ea pauptatis re
gione. vbi dū fuiſtis voluiſtis vtiq̧ liben-
ter aliūde iuuari. aliūde cōfortari. Id ergo
et vos nūc mihi facite qđ tunc vobis fieri
deſiderabitis. Illā diſtribuite mihi grām
que ex grā vobis pridē donata eſt. Nō ſi
alter vr̄m mihi iproperet ⁊ dicat me longe
plus fedatā ⁊ ꝓfundatā in ſceno peccati q̄
fuerint illi glorioſi ſancti. fateor ꝑfecto ita
eſſe. Sed vñ hoc eis? Nō niſi ex grā idul-
tū eſt. Ex eadē q̄ppe maſſa peccati mecū ex
titere. pni ad malū ab adoleſcētia ſua. niſi
ſupabūdāti mia dei fuiſſent pſeruati aut li
berati. Et exinde magis obligant̄ ad grāꝫ
impēdendā vt illā eo liberali⁹ diſtribuant
quo largius ⁊ copioſius acceperūt.

Vos quidē eſtis in ſumma proſpitate in honore atq̧ felicitate. Non inui
dens loquor imo veraciter hic plurimum
gaudeo. Sed quid factura ē illa veſtra ſo-
ror miſera. degens hic deorſum in tāta mi
ſeria ⁊ tanta neceſſitate? Mire durum eſſet
cor veſtrū atq̧ innaturale nimiꝫ/ ſi illam
perire ſineretis aut a canib⁹ infernalib⁹ q̄-
bus vndiq̧ vallata eſt deuorari. preſertim
cū occurrere valeatis. ⁊ ad vos exclamo et
extendo manus. lacrimis vndiq̧ pfuſa ve
ſtrum petens auxiliū. Nō peto vr̄am glori
am aut veſtras diuitias. Eripite me a mor
te. ⁊ mihi ſatis eſt. Nō ſi veſtraꝫ ſororē hec
vos depcantem repuleritis. q̄m queſo au-
dietis aut cui alteri benefacietis?

Si meā miſeriā ⁊ pauptatē nō digna- Cp
bimini reſpicere. ſaltē obediētis deo
ſummo veſtro regi atq̧ impatori. Is fecit
et inſtituit vos in ſuos elemoſinarios. qui
bus incūbit indigentib⁹ neceſſaria impti-
ri. Specialiter te virgo glorioſa inſtituit
theſaurariā gratie. matrē miſcdie nutriceꝫ
orphanoꝝ. deſolatoꝝ cōſolatricē. aduoca-
tam ⁊ cōſultricē. Ad te igit̄ confugio. te re-
quiro p iſtoꝝ officiorūꝫ virtutes/ ne mihi
deficias in hac diſtricta neceſſitate. Impti
re mihi de theſauro gratie. nutri conforta
et conſule. etſi nō ꝓpter me cū ſim indigna
omni munere gratie. tamen ꝓpter te ⁊ ꝓpter
tibi cōmiſſum officiū legiti me ſm inſtitu-
tionem ſummi regis exercendū.

Adhuc dico vobis o glīoſi ſancti dei
oēs. q̄ apud me ē ſignetū ſūmi regis
ad elemoſynā vr̄am pcipiendū. Cognoſci
tis haud dubie ſignetū hoc. nō eni ignora
tis q̄m ſine ſpeciali dei inſtinctu/ nec poſ-
ſem nec ſcirem ad vos ptingere p requiren
dis vr̄is elemoſinis. Nōne ergo veniēs cū
ſigneto/ a vobis audiri debeo ⁊ veſtraꝫ ali-
moniā pcipe? Infallaciter eni me deus ad
vos mittit. quos nouit huiuſmodi elemo-
ſinis abūdare. Ne igitur me coegeritis ad
ipm reuerti ⁊ de veſtra repulſa querelaꝫ ex-
ponere. Loquor vt pſumēs/ fateor. ſed ne-
ceſſitas mea pte ex vna ⁊ diuina benigni-
tas ex alia me tranſmittūt ad vos. ⁊ hūc au
ſum ſic loquēdi pbent. quoniā vt verū ca-
nit puerbiū. Nō dn̄s cōcedit/ nō iure fami
lia denegabit. Liberalis dn̄s liberales ha
bebit ſeruitores. ¶ Sed forſan mihi dicꝫ
aliquis. Cū deus (vt aſſeris) tibi velit ele-
moſynam impendi/ ab illo petas. per ſe

ſpſum enī ſi volet tibi q̄ꝺ petis largietur.
¶ At ego rn̄deo. Que grā queſo ſanctis eſ
ſet habēda. ſi nullo ſuo medio mihi deus
per ſeipm̄ ſubueniret? Qua inſuꝑ ratione
gratia⁊ elemoſynas ad ſupeffluentē men-
ſuram accepiſſent ſancti/ ſi nō inde ceteris
indigentibꝫ eſſent diſtributuri? Itaqꝫ hec
dei voluntas eſt/ vt ſuos veneremur ſan-
ctos. illos depcantes ⁊ requirētes/ illiqꝫ no
bis ſuccurrāt ſuas nobis donātes ⁊ impti
entes gratias. Talez quidē decet dn̄m/ ta-
les habere elemoſynarios. que videlicet q̄-
relas verecūdoꝝ pauperū audiāt/ qui ſine
medio principem adire nō audent.

Rurſus quero. ꝓpter quid me repelli-
tis? Si ꝓpter peccata mea que aduer
ſum me clamant atqꝫ obijciunt. heu queſo
dabitis vos potius audientiā fideqꝫ et fa-
uorem his cruentiſſimis aduerſarijs/ non
modo meis verū etiā ⁊ veſtris quos miro
modo exoſos habetis q̄ꝫ veſtre ſorori pau-
percule. que vtiqꝫ creatura eſt ⁊ factura dei
veſtri ſūmi principis? Exclamant fateor ⁊
ſtrepitū magnū veſtris auribꝫ ingerunt ad
uerſarij iſti ſcꝫ peccata mea. meqꝫ ſibi obli-
gatā aſſerūt/ cū illa cōmiſerim ſintqꝫ opera
mea. ¶ Silete. ſilete: infideles aduerſarij
vos reprobo ⁊ abnego ꝑ vos enī q2 nimiū
decepta ſum peniteo. Decepta ſum/ nō de
medietate iuſti ꝑcij. ſed in toto. Iterū igit̄
atqꝫ iterū doleo. vos fugio ⁊ maledico. iu-
ſtumqꝫ bellum aduerſus vos indico. In q̄
vtiqꝫ bello mihi debēt eſſe auxilio omnes
qui partē dei fouent. eiqꝫ fideliter ſubiecti
ſunt ⁊ ad fidelitatē tenent̄.

¶ Quid queſo gl'ioſi milites dī aliud fa
cere valeo dicite mihi. Si temerarie
aliq̄d opata ſum. ſi in aliquo exceſſi. heu n̄
in vno tātū imo ī mille milleſies. nō aliud
mihi eſt remediū/ q̄ꝫ ſine fictōe penitere at
qꝫ in poſterū ꝑcauere ⁊ ꝓ poſſe id pſequi
q̄ꝺ nouero vr̄o ſil' ⁊ meo impatori diſplice
re. Hoc aūt faciēdo/ mihi vtiqꝫ eē debetis
ꝯſortio. cū id fiat in honorē illiꝰ quē tā ſin
gulariter diligitis atqꝫ honoratis ⁊ id vti-
qꝫ ꝯuenienter facere poteritis. ¶ Sed me
obijcitis ꝙ minꝰ debito hos pſequor ad-
uerſarios/ imo ſepiꝰ ꝑditrix extito cuꝫ illis
rurſus paciſcēdo ⁊ tractādo. illoſqꝫ huma
niter recipiēdo amando atqꝫ honorando?
Ad hoc profecto quid dicam ignoro. Ceſ
ſant omnes allegationes mee. ignominia
rubor ⁊ cōfuſio irruūt ſuꝑ faciē meam. In
hoc me fateor ꝯuictā eſſe ⁊ dignā omi op-
probrio. Hic itaqꝫ nil aliud reſpōdeo. niſi
ꝙ miſericordiā peto. Miſericordiā inq̄m
et indulgentiā. gratiā ⁊ veniā. hoc ſatis ſit.
vobiſqꝫ hoc rn̄ſum ſufficiat. Si centies a
pugna fugio ⁊ centies reuertar. veſter iubꝫ
impator ne repellar. Uerꝫ hec eſt principa
lis mee petitionis cauſa/ vt veſtro preſidio
ſic munita ſim ⁊ talē in me ſuſcipiā animū
vt amodo nō reuertar ad illius mei aduer
ſarij ſepe dicti ſcꝫ peccati maledictū cōſor-
tium. qꝫ ſuis inſidijs ꝓmiſſis ⁊ cautelis/
ampliꝰ me nō detineat. aut vi quacūqꝫ ſu-
peret. Non vtiqꝫ a debili egrota et pſtrata
vltra vires exigetis. Facile fateor ē de me
triūphū ſumere. prona ſum ad deceptōem
Hec eſt mea miſeria. ⁊ q̄ꝺ plus eſt nō ea di
ligentia qua deberē/ veſtrū peto ⁊ expecto
ſubſidiū. imo in hoc ſum ſomnolēta deſes
et inattenta. Et hoc eſt heu vnde ſūme do-
leo. q̄ꝺ nūc queror ⁊ deploro. hoc eſt pro q̄
vos depcor ꝓ quo vr̄is aduoluor pedibꝫ.
pro quo vr̄aꝫ interpello grām ⁊ pſidiū po
ſco vt ex nūc ſim robuſtior magiſqꝫ ſolici-
ta ex toto corde ad vos in meis aggreſſibꝫ
et aduerſitatibꝫ recurrere.

Minime opus ē (o glorioſi ſancti dei)
veſtras diuitias veſtrā gloriā in aliq̄
diminui dū mihi ſuccurritis. Nihil a vobꝫ
peto ꝑter verbū. ⁊ vt ꝑ me apud deū quibꝫ
opportuna ſaluti mihi ꝓueniāt dignas p̄-
ces dirigatis. Non arbitror taꝫ anguſtam
eſſe veſtrā caritatē/ veſtrāqꝫ largitatez. vt h̄
mihi denegetis. Incōꝑabilis q̄ppe eſt mo
dica illa caritas (ſi vel modica in me ſit) ar-
denti illi fornaci veſtri amoris. Et tamen
nemo adeo mihi cenſet̄ alienus etiam ſi iu
deus vel gentilis imo ſi patris aut matris
occiſor. cui corde ſincero ꝑ ſe aut ꝑ aliuꝫ ꝓ
ſe ꝑces ad dn̄m ꝑ me fieri inſtanter req̄ren-
ti/ nō libenti aīo adq̄eſcerē. Quo igitur pa
cto ꝓ me apud deū nō intercedetis cuꝫ ſim
chriſtiana ⁊ veſtra ſoror in fide ⁊ vos ad id
faciendū inſtantiꝰ interpellem. pſertim cū
vos in nullo defenderim? Et ſi offendi. do
leo ⁊ veniā peto. Cū profecto talis ac tāta
ſit veſtra dilectio tā qꝫ ampla largitas ⁊ ex
tenſa/ preſumi nō poteſt vt ꝙ tam humili-
ter ac decenter peto. mihi recuſetis. Nō ſi
feceritis/ bene mihi vtiqꝫ erit. qm̄ certa ſuꝫ
ꝙ apud deum infallaciter impetrabitis q̄c
quid pro me petieritis. Cur enim vellet
ipſe me vos depcari veſtramqꝫ orationem.

ad meā inſtantiā ſicut inceſſum dirigi ī cō/
ſpectu ſuo. niſi vos duceret audiēdos. Nū
q̄ꝫ vobis talē afferret cōfuſionē. vt vos va
cuos a ſe repelleret. Que etiā ꝫ eſſet illa vr̄a
felicitas ſi n̄ repleret̄ deſideriū vr̄m in oī/
bus que expoſtulatis.

¶ R Adhuc pſumā amplius ⁊ dicā. q̄ deꝰ
per os veſtrū ⁊ per veſtrā doctrinam
mandatū mihi dedit/ vt ad ipm ⁊ ad vos/
ſit meū refugiū in omnibꝫ neceſſitatibꝫ me
is. Cum igit̄ h̄ pcepit deus ⁊ ſub hac fidu
cia vos interpello. quo modo credi poterit
q̄ vnū iubeat ⁊ alterū faciat. atq̄ꝫ ita mihi
nō ſuccurratis? Iubet quippe ꝑ voſipſos
vt ſemꝑ ſit ſpes mea in ſuā ꝫ bonitatē. ⁊ ita
vtiq̄ꝫ eſt. in tantū vt etiā ſi me occidere vo/
luerit/ nihilominꝰ ſperabo in ipm. non igi
tur ob aliud vult me ponere ſpem in ſuum
auxiliū. niſi quia vult ſuū ⁊ veſtrū auxiliū
petenti/ aſſiſtere. Nō ſi mihi quis dixerit.
hoc intelligendū eſſe dūmodo bona ⁊ ſan/
cta ſit hec ſpes mea ⁊ nihil cōtra mandata
eius admiſero. Heu me hoc eſt pcipuū. p/
pter qđ bonū arbitror ponere in dn̄o deo
ſpem meā. ⁊ eius inniti auxilio vt videlicꝫ
ſuo munere mihi ſit pſeuerantia in obſer/
uantia mandatoꝝ ſuoꝝ. ⁊ tandem in extre
mis inueniar in gr̄a ſua. ⁊ in ſuo ſeruitio.
Et ſi nō concedet̄ hec mihi gratia intuitu
pcū meorū/ ſaltē concedet̄ ꝓpter diuinū mā
datum quo ſtimulor ad petendū.

Conſidero inſuper q̄ ſi veſtrum quiſ/
libet/ vnius diei indultum ſeu remiſ/
ſionem impetrauerit/ magnis abundabo
diuitijs. Minime autē difficile eſt ita im/
petrare imo longe plus q̄ꝫ petere pſumere ꝫ
quoniā et ſi magna recipere nō merui/ ve/
ſtra tamen largitas expoſcit vt magna mi/
hi tribuant̄. ſed ⁊ mea ingens neceſſitas p/
ſidium magnū efflagitat nō alibi q̄ꝫ apud
vos inueniendū. ¶ Nō ſi quis dixerit hāc
elemoſynam bonis operibꝫ ⁊ legitimis ad
vos obſequijs eſſe mihi conſequendā. Re
ſpondeo q̄ iam eſſet elemoſyna quodāmo
do vendita nō donata. Quis tamen etiam
id modicū ꝫ honoris qđ vos interpellans
meq̄ꝫ ſubijciens ⁊ humilians vobis impē/
do quodam iure poſtulat vt quadam vi/
ciſſitudine mihi ſuccurratis. atq̄ꝫ ita nō in
vanum ſpem meam atq̄ꝫ refugium in vo/
bis poſuerim. ¶ Fateor quidem ne nō cō/
dignum ad vos habere honorē ⁊ amorem
ſed debilis ſum viribꝫ ⁊ facultatibꝫ inops.

De modico autē modicū ꝫ grate ſuſcipien/
dum eſt. Itaq̄ꝫ dum ero locupletior in do/
nis ſpiritualibꝫ. abundātius ⁊ opulentio/
ri corde vos honorabo vos amabo. ¶ Di/
co inſuper q̄ noui perſonas aliquas abſq̄ꝫ
lr̄is/ etate etiam iuuenes. quarū conuerſa/
tio ab vtero fuit in campis. que nihilomi/
nus ex vehementi affectu largiendi alijs
dum ſibi nihil donandū ꝫ adeſſe viderent/
voluerunt id vaſculum in quo ſepeliri de/
buerant in elemoſynam conuerti/ ſeq̄ꝫ nu/
das in terram proijci ⁊ exponi vermibus.
fuit hoc nobile teſtamentum. Nō ſi vna
parua ſcintilla caritatis. tantum opus hic
deorſum valuit efficere tantamq̄ꝫ ſuſcitare
flāmam exterius ad ſubuentionē alterius
quid queſo eſſe debebit apud veſtrā abun
dantiſſimā ardentiſſimāq̄ꝫ caritatem circa
nos pauperes. qualē emittet ille ignis flā/
mam. quale inſuper opus demonſtrabit? ¶ S
¶ Conuerto pterea conſiderationē men/
tis ad illam veſtrā caritatē atq̄ꝫ largitatem
quā dum hac mortali vita fungebamini/
erga pauperes habuiſtis. vnde magnū cer/
tiſſimūq̄ꝫ auſum concipio ad vos interpel/
landum. ſperans vtiq̄ꝫ mihi venire deſuꝑ
auxilium. Cum indubie nō diminuta ſit
per gloriam veſtra caritas. imo ineſtima/
biliter aucta ⁊ pfecta. Et ſi eni vobis deſit
miſeria: mīa tamen adeſt. cum illi ſitis pro
pinquiſſime iuncti/ cui ꝓpriū eſt pcere ⁊ mi/
ſereri. ¶ Non ſufficeret tempus nec lingua
aut intelligētia illa numerare pietatis opa
que vobis veſtra ſuaſit caritas erga paupe/
res exercere. Que eni egritudo miſeria aut
paupꝑtas inuaſit homines/ cui mox nō eſſe/
tis pſidio/ ſanādo ſuccurrendo. famē ſitim
algorem patiendo vt alios paſceretis ⁊ re/
ficeretis. Alter veſtrum ſeipm in ſeruū ve/
nūdauit vt filium pauperis vidue de ma/
nibus hoſtium liberaret. Alter ſe mortis
periculo commiſit vt hinc alium eriperet.
Alter dimiſit veſtem qua indutus erat hye
me profunda vt alium nudum hinc tege/
ret. Alij nec metu mortis iminentis a pie/
tate ſepulture mortuorum aut viſitatione
captiuorum retrahi potuerunt. Alij tanto
gratie priuilegio donati ſunt vt etiā ꝫ vita
functi de ſuis corporibꝫ oleum miniſtrent
ſanandis egritudinibus opportunū. Hec
autem que loquor non niſi corpalibꝫ defe/
ctibus ſubleuandis deſeruiunt. quos reue
ra incompabiliter ſupant anime ſpūales

indigentie ac neceſſitates. tāto illis piclo-
ſiores/ quāto corꝑi mortali preeminet aīa
īmortalis. ⁊ mors eterna magis timēda eſt
ꝙ tꝑalis ⁊ tranſitoria. Cum igitͬ nihil vr̄e
caritati iam depierit/ imo multum accreue
rit pfectionis/ quāto magis nūc ꝙ tūc ſuc-
curretis: Succurretis inꝗ mihi vos in-
ſtanti⁹ in tāta neceſſitate requirēti. pſertim
cū de his mea ſit ad vos obſecratio que lō-
ge plus diuinū honorē ac veſtrā laudē cō-
cernūt/ ꝙ quelibet corpoꝝ ſabuētio. Et
vere ita eſt ꝙ etiā in carne viuētes/ maiorē
longe caritatē ad ſalutem alioꝝ demōſtra-
ſtis ꝙ lingua ſufficiat exprimere. Nec eti-
am quālibet acerbiſſimā penam aut mor-
tis quodcūꝗ horrēdū genus phorruiſtis/
dum in medijs tormentis/ conſtanter ver-
bum fidei ſalutaris/ pdicabatis. ad illumi
nandū eos qui in tenebris idolatrie ſede-
bant ad dirigendū pedes eoꝝ in viam pa-
cis. Heu glorioſiſſimi ſancti. iam nec vos
mori oportet nec hmōi pſecutores ⁊ tormē
ta ꝑpeti. ad mihi auxiliū ferendū. ad me ſa
nandū. ad me illuminandū. ad me deniꝗ
dirigendū ꝑ tramitē virtutū. nec aliud cir-
ca hoc peto niſi vt tm̄mō ſenſeritis. vel do
minū orauaritis/ vt ita fiat quēadmodum
fieri deſidero. ⁊ tunc abſꝗ dubio fiet. ſiqui
dem nihil vobis denegandū arbitror a pa
tre miarū. Mala quidē ſum fateor ⁊ vicijs
vndiꝗ irretita. id enī heu nimis experior.
Sed deo pꝛegente/ nō vos pſecuta ſuz. nō
vos morti tradidi ⁊ nihilomin⁹ etiā ꝓ his
qui vos pſequebanͭ etiā in medijs tormē
tis dū adhuc eſſetis hic ſupſtites orare cō-
ſueuiſtis. quāto magis nunc ab his pſecu
toribꝫ īmunes/ ꝓ me nihil horū conſcia de
ꝓcari curabitis. Condonate mihi obſecro
nimiū forſan pſumenti ⁊ magna exaltanti
Merito enī inquā mihi vos humiliter ac
deuote depcanti. aderitis adiutores atꝗ
oratores qui iaȝ tuti in gloria reſidetis. cū
etiam veſtra recuſantibꝫ ac ſpernentibꝫ pre
ſidia. voſꝗ atrociter inſequentibꝫ/ volui-
ſtis adeſſe propicij.

Loquitur anima

inimicis eā in deſparōȝ inducere volētibꝫ

Recedite a me recedite inimici.
⁊ vobis ſilētiū indicite. Dicitis
enī qꝛ fruſtra ſanctos imploro
fruſtra leuo ī eos oculos meos.
qm̄ de numero ſum reproboꝝ. ⁊ eterno dei
iudicio/ dānationi obnoxia. atꝗ ob id ſan
cti dei oēs/ diuinā ſuꝑ hoc volūtatē cogno
ſcentes/ nulli⁹ momēti me reputant. ⁊ me-
as ꝓces aure ſurda ſuſcipiūt. O mēdaces
atꝗ infideles hoſtes. quis vos ſuꝑ hoc cer
tiores fecit: Certa quidē eſt hec de vobis
ſententia. qm̄ irreuocabiliter damnationi
traditi eſtis. Circa me certe non ita eſt. qm̄
ſi me dānare deus voluiſſet/ iam duduȝ id
facere potuiſſet. ſiquidē id dudū demerui.
niſi mia eius ꝓueniſſet me. Si etiam me
dānationi tradendū decreuiſſet. mime mi-
hi ſuo munere hoc tam vehemens adeſſet
penitendi deſideriū. ſuūꝗ patrociniū me-
dijs ſanctoꝝ ſuoꝝ interceſſionibꝫ implo-
randi. Scio profecto quicq̄d vos hoſtes
iniqui dixeritis. me nunc in ea adhuc vita
ſubſiſtere in qua mihi facultas eſt meā deo
propicio ſalutē operari. Nec id mihi dubi
to futurū ſi in toto corde ſcrutata fuero mā
data eius. Scio inſuper id me ſuo mune-
re ⁊ ſuorū ſanctorū pſidijs hoc poſſe adim
plere. Sinite igitur hoſtes nequiſſimi
amplius ita me ad deſperationē proſequi
quia minime ꝓualebitis. Et qđ ampli⁹
eſt/ quicq̄d in futurū circa me facere diſpo
ſuerit. ſua enī ſum. qua pro ſuo vti poteſt
libito inſtitui nihilomin⁹ quamdiu gratia
tempus ⁊ facultas ad hoc aderunt/ ipſum
diligere optimūꝗ ac iuſtiſſimum iudicare
quod voſipſi omnes inimici veſtra in ma
lo impediente obſtinatione/ minime face-
re valetis in quo vtiꝗ veſtri ſtatus deteri-
or extat cōditio. cum ille vobis odio ſit cui
propꝛiuȝ eſt eſſe ſummū bonū. illūꝗ iniu-
ſtum ac crudeliſſimū cenſeatis/ quē cōſtat
eſſe iuſtiſſimū ac pijſſimū. Abſit igitͬ vt vo
bis ſilis fiam. Cur enī ſalui fieri non vale
tis niſi quia indulgentiam poſtulare non
vultis. Non itaꝗ ſic faciā/ imo inceſſanter
indulgentiā petam ⁊ requirā. Ipſe etiā mi-
hi mandatū dedit vt ſpem in ſuo reponaȝ
auxilio. quod minime faceret ſi me ſtatuiſ-
ſet condēnare. Cur queſo mihi bone vo-
luntatis preberet initium/ cui complemē-
tum dare non vellet: Cur me ad meditatō-
nem ſui/ inſuper ⁊ ad ſui cultus deſideriuȝ
cōmoneret. ſi nō id me ſemꝑ vſꝗ in finem
vellet eſſe facturā: Idcirco Scitote falla-
ces inimici/ illi potius quaȝ vobis fidem
adhibebo. nec ab inuocatione ſui patro-
cinij vllatenus deficiam. Diſcedite itaꝗ
hinc et mala veſtra hora huc veneritis et

ad veſtrā ↄfuſionē. me ſinite mee orōni darē finē. Nec enī a ↄſpectu ſanctoꝝ quibus aſſiſto nūc abibo/ donec ſigno aliquo certo mihi innotuerit me fore exauditā. Nō vtiqꝫ ſignū nō aliūde certius ſumēdū arbitror/ ꝙ ſi in ꝓfunda humilitatē/ meos defectus meāqꝫ paupꝰtatē recognoſcā. ꝛ ex toto corde/ illis intercedentibꝰ in dn̄o habuero fiduciā. Nō ſi milleſies me ſeduxeritis ac deieceritis/ milleſies reſurgā. qꝛ mihi ſemper aderit apta grē porta. Illos in deſperationē adducite. qui diuinā bonitatē ignorant ꝛ ſanctoꝝ potentiā. vel etiam qui eos exorare vel negligūt vel ↄtemnūt. Fruſtra ti quippe eſtis fauente dn̄o/ veſtra intētione circa me. nec opus eſt vt mihi mea peccata ↄmemoretis/ inferentes hinc me celeſtibus p̄miis eſſe penitus indignam. Id etenim ſcio. Sed ſcio. ꝙ pius ille meꝰ pater ihs xp̄s/ meū debitū ſoluit ꝛ mea oīa quotienſcūqꝫ mihi diſplicuerint deleuit peccata. mihiqꝫ ſuo precioſiſſimo ſanguine/ celeſte regnum lucrifecit ꝛ emit. ꝛ hoc titulo et nullo alio/ poſſeſſionē huiꝰ regni preſtolor ſicut ꝛ olim ab illo glorioſo beato bernardo in ſua viſione reſponſum accepiſtis.

a Adhuc loquitur

anima inimicis volentibꝰ eam in deſperationem inducere. ꝛ reſpondet eis.

Quid dicitis adhuc fallaces atqꝫ infideles hoſtes Dicitis hanc meā ſpem. temeritatē quādā eſſe ac preſumptionē. qm̄ nō eſt homo viuēs ſup terram quātūcūqꝫ etiā grauis peccator. q̄ nō ſe ↄfidat ſaluandū. Sed plurima eorū ꝛ reſtant que ſtultꝰ nō excogitat Dicitis inſup multos vos in me cernere defectus/ quos minime diſcerno. meqꝫ obſeruatis vſqꝫ in finem cū me ſic inuadere atqꝫ circūuenire ꝓponitis vt paꝝ mihi ꝓdeſſe poſſit hec ſpes mea/ quā p̄ſumptuoſam temeritatē appellatis. cū illius regis legē minime obſeruem. vnde ſpero auxiliū. Nec ꝑfecto per hūc modū me deiicietis a ſpe bona. O nequā ac deſpati. Nō quidē dico mihi hāc adeſſe fiduciā vt abſqꝫ obſeruātia diuine legꝭ ſaluari p̄ſumā. Eſſet hec indubie nō ſpes ſed p̄ſumptuoſa temeritas Hmōi ſunt ꝙ plures qui ſine penitentia ꝛ correctione male vite/ deum eos ſaluaturū arbitrant. dicentes non ideo eos deum feciſſe vt condēnet Abſit vt ſic ſpem meam inſtituam q̄nimo ſumme cupio in melius reformari ꝛ legem totam adimplere. ſine qua impoſſibile eſſe ſcio me ſaluari Ad id aūt faciendū mihi cōfido p̄ſtari vires a dn̄o. ꝛ ſuoꝝ ſanctorum ſuffragiis. Et ꝙuis iam ignorē an ſim in grā vel non aut ſi in ea ꝑmanebo. ſpero nihilominꝰ ꝙ deus tandē meas illuminabit tenebras ad diiudicandum illos in me defectus. quibꝰ forſan ad p̄ns a gratia dei ſum aliena. Idqꝫ ipm quotidie depcor. vt ſic de tenebris meis lumē faciat ſplēdeſcere. ꝙ inimicis tandē dicere nō incumbat. Nos eam ꝓſtrauimꝰ. nos eam ſupauimꝰ. Ipſum inſup inſtantius exoro/ vt me inſtruat quo pacto legitima ſeu integra confeſſione vel quōlibet aliter/ a peccatis q̄bꝰ forſan ignorās ſum irretita/ liberari valeā. Et quidē videtis qualiter ego frequent meipſam p̄paro. vt ſciā quid rn̄ſura ſim in illa extrema hora mortis/ qū ſum a corpore migratura. ꝛ ad id ſciendū ſumme anhelo. Sit igit hec vobis mea rn̄ſio videlicet ꝙ celeſtiū bonoꝝ retributionē peto ſub titulo ꝛ in ſpe mei glorioſi redemptoris ihu xp̄i/ qui mihi ius in illis vendicauit. et ob id ſuā mihi impriri miaꝫ p̄cor. q̄ in primis a peccatis meis ex mera ſua grā. ſuā auertat faciē ꝛ omnes meas deleat iniquitates et exinde me faciat ſue legis factricē ꝛ mandatoꝝ eius. Scitis ne hic quicꝙ dicere. Quid ad hec rn̄debitis o vos inimici īmortales. qui veſtris fraudibꝰ male me deterrere ſatagitis: quid vobis ampliꝰ reſtat replicandū: Si deus ꝓ me. quis ↄtra me: Quis me accuſabit quis me condēnabit: Nō vos ꝑfecto tortores. nullā niſi quanta vobis ꝑmiſſa eſt diuinitꝰ habētes ptātem. Diſcedite igit cū omī vr̄a ↄfuſione ꝛ ignominia. Reuertar ad vos. glīoſos celeſtis curie ſanctos. ex quo his rn̄di proditoribꝰ inimicis/ qui p̄cipue in ↄſpectu vr̄o/ mihi continuas parant inſidias. me quoad p̄nt impedientes atqꝫ impugnātes. Nō profecto vos in hoc venerant. Nūquid non ero dū veſtris aſto cōſpectibꝰ/ vr̄a auctoritate protecta: Nūcius etiā in mediis hoſtibus tutus erit. nūc aūt hos cernitis ꝑfidos hoſtes. ad meā que vobis velut nūcia dirigit dirimendā lacerandāqꝫ orationē niti. meqꝫ deorſum de p̄adiſo velle p̄cipitare. Omni igitur iure illos odio habebitis. nec conſ audietis aduerſus me ſeu aduerſus meam deuotam orationē vociferantes. vos ill ꝙ

hoc videntes ac ↄſpicientes. Et ſi nō alia
ſubeſſet vobis cauſa mihi miſerēdi paupi
veſtre ſorori/iam diutius vos depcanti. q̃
illoꝝ ſpretus ratōnabilis. ⁊ gaudij ſubtra
ctio. qḋ vtiq̧ me vos repellētes. eis afferre
tis. poteritis nihilominꝰ ⁊ debebitis meo
videre. me exaudire. ac replere. mee indigē/
tie ſaccū. ab vbertate elemoſynaꝝ veſtrarū
vt ſic cū gaudio ⁊ profectu ad patris mei
celeſtis honorē ⁊ ad veſtrā laudē ⁊ gloriā
inſup ⁊ inimicoꝝ veſtroꝝ confuſionē. re/
uertar a vobis exaudita.

x

Oratio pro aliis vi

nis ⁊ mortuis/ſuper hoc verbo. orate pro
inuicem vt ſaluemini.

Eſto q̄ ego adeo pdita ſim ac deie
cta/vt p me nullā elemoſynā valeā
aut debeā meo queſtu impetrare.
ſupplico ſaltē ne mea miſeria fiat nocumē
to ceteris paupibꝫ magni hoſpitalis huiꝰ
mundi ac carceris purgatorij. quos que/
ſtuo ⁊ pro quibꝫ interpello. Satis quippe
imo nimis magna eſt mea pro me miſeria
abſq̧ hoc q̄ ceteris ſim detrimēto. ſed ⁊ ce
teri ſatis abūdeq̧ ſua torquent̄ inopia abſ
q̧ hoc q̄ mea eis infeſta ſit. dum mihi iam
ex officio incūbit hmōi p eis queſtū facere
aut q2 p eos ad hoc ſum deputata. aut req̄
ſita. aut rogata. aut q2 ob id aliqua recepi
tpalia. aut q2 mihi ſanguine iuncti ſūt. aut
quia dū eis vires ſuppetūt/ſil'r mihi bene/
ficiū impendunt. ¶ Vererer pfecto p his
ſpūales elemoſynas nō poſtulare ſm eorū
indigētias. que multū certe ſunt miſerabi/
les. Et haud dubie/ nō poterit elemoſyna
illic inutiliter accedere. q2 et ſi nō huic ſal/
tem alteri ↄueniet. Non eſt paupertas. infir/
mitas moleſtia vel afflictio/q̄ nō inueniat̄
in hoc hoſpitali atq̧ in pfato carcere diriſ/
ſimo. Quidā nāq̧ ardētiſſima febre luxu/
rie correpti/ adeo vehementer cruciant̄/vt
nec ad momentū reſidere aut q̄eſcere poſ/
ſint. Alij auaricie ydropiſi turgētes/indeſi
nenter ſitiunt. Alij torporis ⁊ acedie putre
ſcunt lepra. Alij velut canes furioſi. iurgijs
ac detractionibꝫ pſtrepunt. Alios porcina
defedat crapula. Illos ira vindicādiq̧ fer/
uor inſanire facit. Hos inanis gloria tu/
meſcere. Alios abſq̧ intermiſſione torq̄t
inuidia. ita vt nec alterius pſpera patiēter
cernere ſinat. Habet hic aures impias. Il
le cecos habet oculos. Ceteris cor grauit

laborat. Plurimis nec vnū mēbrū validū
eſt. Sunt qui p malā famā vndiq̧ fetidi
ſunt. Et vt breui ſermone/ multa q̄ ad ple/
nū exprimi nō poſſunt amplectamur/ nēo
eſt qui ñ alicui ſubiaceat indigētie aut mi
ſerie. hic quidē plus. ille aūt minꝰ. ¶ Quā
tū vero ad eos qui carceri purgatorij man
cipati ſunt/res ipa patula eſt. pena ſeipam
manifeſtat. Sūt nihilominꝰ hi/deo ac ſue
familie dilecti/poſt breue tpis interuallū
filij regis in gloria coronādi. ac pinde me/
rito eis elemoſyna impēdenda eſt. Et cū p
ſeipis mēdicare nequeant. Ego paupcula
in ceteris ex ↄpaſſione moueor ⁊ impellor
vt iam dixi p eis mēdicare. etiā ſi nihil hic
ſim ↄmodi pceptura. Offero igit̄ ſaccum
mee mēdicitatis vobis opulentiſſimis ele
moſynarijs. imponatis larga munera/hu
iuſmodi infirmis ac captiuis eroganda ac
diſtribuenda. vbi tam euidens inuēta eſt
neceſſitas. Eſt pfecto paupertas non ficta.
nec eni eſt paupertas alia. que paupertati pec/
cati valeat ↄpari. Plures quidē veſtꝝ O
glorioſiſſimi ſancti dei experimento didice/
rūt qḋ nūc dico. ne igit̄ me vacuā remiſeri/
tis a ↄſpectu vr̄o. q̄ tā iuſto titulo ⁊ in tāta
neceſſitate vos interpellere compellor:

Oratio ad dominū y

ihm xp̄m ⁊ ad glorioſam virginē.

O Certa ſpes ac finale refugiū aīarū
ihu xp̄e redemptor noſter. ⁊ tu vir
go ſua mr̄ glorioſiſſima: Etſi ego
paupcula/ apud ceteros oēs ſanctos. eciā
grē fraudarer. repulſāq̧ ab illis oibꝫ pate/
rer. ↄfiderē nihilominꝰ adhuc in excellenti
ſupabūdātia/ vr̄e dulcedinis/ mie atq̧ lar/
gitatis vr̄e bonitatis imēſe. In vobis ſi/
quidē duobꝫ ⁊ p vos celebratū eſt atq̧ pfe
ctum nr̄e redemptionis opus. datiq̧ eſtis
ac ſpēaliter ex officio deputati ad ferendū
opem miſeris ⁊ recōciliandū peccatores. q̄
ſi vtiq̧ non fuiſſent/ nec tu domine Ieſu
xp̄e humanitatē ſuſcepiſſes. nec tu dn̄a glo
rioſa. fuiſſes effecta mater dei. Hic ſane re/
perio/ meū quidem carne fratrem/ meū eē
deum ac meū iudicem. Inſup ⁊ meam ſo/
rorem optimā illius quidē iudicis matrē
meā conſpicio factam aduocatam ac pro/
tectricem. In his diues ſum. cū in meipa
ſim pauprima. Apud hos quelibet neceſ/
ſaria mihi atq̧ optima copioſe repire va/
leo. qui vtiq̧ nihil vtile. ac ſalutare mihi

denegabūt. Non egredient̄ profecto extra portā mee memorie. ſi non prius partē ſue dulcedinis ac bonitatis guſtauero. At ego quidē inter hec duo tam tuta preſidia collocata. quo pacto deficiam. cur nō ſperabo Cur diffidā. p̄ſertim ſi nō ab eis abiero. ſi non mea ignauia/ eorū fecero longe a me auxiliū. Et hoc vtiq; eſt ꝓ quo nūc inſtanter vos deꝑcor vos exoro. vos inq; talem matrē taleq; filium. qui me talibꝫ tāq; ſolidis bone ſpei vinculis vobis iūgi ꝯnecti q; voluiſtis. vt veſtra protegēte gratia nūq̄ a vobis valeam ſepari. ſi tamē in nouiſſimo ſuſpirio mortis in hac ſpe ⁊ gratia reperta fuero.

Alia oratio ad dominū ihm xp̄m ⁊ glorioſam virginem.

O Me incōſultā deſidē atq; infelicē. qua temeritate frequenter ab illa mei patris ihū xp̄i. ac mee mrīs tuta ꝓtectōe. me ſubtrahere audeo. Cur euagor ꝑ amaras voluptates. ⁊ ꝑ ꝑiculoſos riuos magni huiꝰ mūdi maris. Quid alibi tam ſtudioſe ꝑquiro/ quod longe abūdantius tuiꝰ q; in patrū inuenio. diuitias. honores. ſapientiā. voluptatē. Cur nō expaueſco. ne dies mortis in eo ſtatu me ꝑoccupet. in quo meo deſtituta p̄ſidio. vadā preceps in ꝓfundū inferni. vbi nulla eſt redēptio. Cur recuſo. cur negligo. in eoꝝ ſocietate ꝑ ſanctā meditatōez verſari/ quoꝝ ſolo p̄ſidio ꝯſtat omne bonū adipiſci/ mala q; vniuerſa poſſe vitari. Magna q̄ppe eſt hec ingratitudo. magna inſuꝑ inertia. imo veriꝰ horrenda quedā miſeria. hoc mihi ſꝑ dū venire voluero patū refugiū auxiliūq; nō recognoſcere. Verū O dulciſſime pater ihū xp̄e/ ac benigniſſima mater virgo maria ouis illa ſum. que ſepe nimis errās perdita eſt. Sum ⁊ illa fatuella deſidioſa errabūda filia. que nō niſi tracta ⁊ coacta vult per vias rectas incedere. Aſſumite igit̄ illius manū ⁊ tenete. nec eā ſuo dereliq̄ritis regimi. q̄ᷓ ſic cito iret in ꝑditionem.

2

Hic loquitur anima in tribulatione exiſtens ad ſui ꝯſolatōnem ⁊ patientiaz. plurimos tribulationis fructus ſibi cōmemorans.

O Prime venerit mea glorioſa dn̄a. tribulatio. et cum gaudio ⁊ affectu bono ſuſcepta ſit. Deus ꝓuidē pater optimus/ te miſit ad me non dubito. Te ergo equiſſimo iure benigne letāterq; debeo ſuſcipere ⁊ non indecenter tractare aut repellere per impatientiā/ tibi aut iniuriaz irrogando aut aduerſus te improbe murmurando. Erraui fateor. venis ad me/ iuſtā penam acceptura. Inſipiens ſum ac ignara. venis me inſtructura. Deturpata ſum ac fedata. ad decorandū ac mundandū me aduenis. In deuium propero. accedis ad dirigendū. Mortem eternā demerui. ad liberandū me feſtinas. Grauibus oppreſſa ſum debitis releuare me ꝑtendis. Elongaui me a facie patris mei ihū xp̄i. ad me illi denuo approximandum reconciliandūq; huc profecta es. Cum hiis qui me oderūt. et occidere querūt. inij conſortiū. hinc me venis eripe. Nunc pene excecata ſum ⁊ ſurda. nimiūq; mollis ⁊ laſſa in omnibus mēbris meis facta. veniſti ſalutē ac robur largitura. Fiat igit̄ in me ac de me ad plenū ſm̄ inſtitutū veſtri bn̄placiti iuxta mādatū ⁊ ꝯmiſſionē optimi patris mei. Gratias ago illi milleſimas qui nō vt ego illū frequēter/ ita me neglexit. qui me nolēs ꝑdere/ ꝑ te me velut filiaz dilectā viſitat. que nec digna ſum ad ſuā gratiā vocari. q̄ potius mortē merui q̄ aliā quālibet diſciplinā et potius horrendā gehennā q̄ paternam ac māſuetā correptōez. Veꝝ te vnū deꝑcor (o mea venerāda dn̄a) vt ea circa me cōmiſſione quā a deo/ nō quā ab hoſte ſuſcepiſti/ fungaris. Mōq; tuā pro mēſura mee fragilitatis mitiges diſciplinam. nō me ſupra q̄ ferre valebo grauiꝰ affligēs. Quo nō obſtāte volo vt nec clamor nec gemitꝰ nec actus nec ſignū quodlibet in me diſplicentie aut amaritudinis aut indignationis/ te retrahāt quo minus dulciſſimi mei patris iuſſionē/ de me ⁊ ſuꝑ me/ quantū ſufficit impleas. Longe eni meliꝰ me nouit q̄d mihi expediat. fiat itaq; vt inſtituit ⁊ ſua nō mea volūtas impleat̄. Quātūcūq; mihi grauis extiterit dolor etiā ſi ferra ſi ignes ſi verbera. ſi vulnera diſpoſuerit/ fiat voluntas eiꝰ. imnmō me in ſuā ſuſcipiat filiaz. mihiq; ſociā faciat tuā ſororē patiam. ſine q̄ vtiq; nimiū dura es ⁊ minꝰ accepta. Ita ſi fiat mihi/ ꝓfecto ſatis erit nec aliā erga me peto clementiā. nimiū ſane dura. nimiūq; dira mihi foret illa clementia/ q̄ me ad breuiſſimi temporis morā/ ſuſtineret huiꝰ ſeculi abuti voluptatibꝫ atq; in ſtercore meo

voluptari ac putreſcere/donec in momento
infernalib⁹ canib⁹ traderer deuorãda. illic
moritura ſine fine. Lõge fiat a me talis cle
mentia taliſq; mĩa. Tibi igit̃ magr̃a opti
ma parere recuſem. tuã equanimiter ferẽs
diſciplinã. tuã ꝑcuſſionẽ. tuam quãtũlibet
durã correctionẽ. Tolerare quippe oportet
mala p̃ñtia vt potiora tandẽ obtineantur
Nam ⁊ pater meus ihs xp̃s. ab hoc ſeculo
nõ migrauit abſq; dura ad modũ pena. ſ;
nec eius mater dulciſſima. Que ergo ſum
vt hinc imunis euadã: nõ eſt hoc profecto
poſtulandũ. ¶ O veneranda magr̃a ⁊ dña
dicito ſi libuerit ac denuncia patri meo. in
quãta nũc afflictione detẽta ſum. quã; pe-
nam ac preſſurã ſuſtineo. quatin⁹ ſue miſe-
reatur pauperi filie fragili atq; imbecilli.
plene anguſtiarũ ⁊ tormentoꝝ ploratuũ ⁊
gemituũ. Nõq; ꝓpter ſuã bonitatẽ imẽſa;
in his tormentis mihi miam impẽdat. re-
periens in me bonũ aliqđ qđ remuneret.
Uides nẽpe ꝓpter vehemẽtiã doloris. nec
ꝯueniẽter orare nec ad deũ meũ mentẽ me
am dirigere poſſe. ¶ Sed ⁊ vos pijſſimi
curatores curie p̃ris mei p̄fati. ⁊ preſertim
tu benigniſſima mater mie/dic ſepedicto
patri meo iam ſatis eſſe poſtula mihi pacẽ
et recõciliationẽ. vt tui honoris ac precu;
tuarũ intuitu/ꝯſolationẽ aliquã; experiar
atq; alleuiatione;/ab his quib⁹ nũc p̃mor
flagellis. ſicut de his pueris qui ſcolaſticiſ
incũbũt diſciplinis fieri ſolitũ eſt. Exhibe
te mihi ad inſtar illi⁹ pie mr̃is. que ſuã fili-
am eripit de manib⁹ p̃ris eã verberãtis. O
neq; inimici vereor ne in meis ꝟberib⁹ ri-
deatis eo mõ q̃ de his inſolẽtib⁹ pueris ri-
deri ſolet. q̃ p ſuis petulãtijs in ſcolis ꝟbe-
rant̃ dicẽdo ne pepceritis q̃m bñ meruert̃.
O peccatũ ve tibi. q; me tormentis hmõi
tradidiſti. Infelix illa hora q̃ me ad patris
mei offenſa; induxiſti. Inicio q̃ppe mihi
vultũ oñdebas hilarẽ/teq; placitũ ac bñã-
nũ mihi ſimulabas. ſ; heu ẜuit̃ nimis tua
cauda pũgitiua ẽ ac amara. Quõ igit̃ tibi
ampli⁹ fidẽ dabo. Cur te non toto conatu
deteſtabor. Nũq; ita ad me reuerti valeas
nũq; mihi te videre ꝯceſſum ſit.

¶ Adhuc loquitur anima tribulationi congratulando ei.

O Tribulatio ſi per hec flagella tutiſ-
ſima ac ab illa morte horrẽda ſeuiſ-
ſimaq; facta imunis. ſi per hec ius
hereditatis paterne qđ iam ꝑdiderã recu-
pero. ⁊ qđ longe melius eſt. ſi ꝑ hec ad gra
tiam mei patris reuertor. atq; hinc mea cõ
ualeſcant p̃mia. p̄fecto mihi optime ẽ. Co
nabor tñ amplius/huiuſcemõi facin⁹/nul
latenus admittere. ignorãs certe An vice
altera mecum tam miſericorditer ageret̃ vt
nunc actum eſt. ¶ O magiſtra tribulatio.
Et quo mihi mũdanas ſubtrahis cõſola-
tiones ac ſocietates/nec mihi poſſibile abſ
q; aliqua ꝯſolatione viuere. Concede mi-
hi vel alterã aliquã ꝯſolationẽ ad ſuppor-
tandũ tuas afflictiones atq; tormẽta. Fac
me illius dulcedinis participem quã; ẜm
ꝓphẽ verbũ deus ſeruat ⁊ abſcondit his q̃
timent ⁊ diligunt eũ. per quã dulcedinem
beatus ſtephan⁹/ſuos nihil eſtimabat la-
pidatores. beata agatha ad carcerem tãq;
ad nuptias ꝓperabat. apl̃i in verberib⁹ ex-
ultabant. ſanctus paulus dicebat ſe liben-
ter gloriari in infirmitatib⁹ ſuis. et ita fuit
de alijs quibuſlibet ſanctis. ¶ O quid di-
co ego inſipiens ⁊ inconſulta. quid dico?
Cur ampli⁹ velim meũ querere ſolatium?
Hoc eſt eñi gloria dei. vt iuſticia ei⁹ implea
tur qđ vtiq; fit dũ tribulationẽ ac triſticiã
patior. pro prauis ac ignominioſis volu-
ptatibus/quib⁹ preter dei nutũ ac manda-
tum/frequẽter fruitus ſum. Decentius ita-
q; eſt ac rõnabilius vt dei volũtas implea-
tur/me verberãs ⁊ corrigens. q̃ȝ de mea va
nitate ꝯſolatõe; accipiã. In hoc itaq; mea
ſit ꝯſolatio. vt pater me⁹ mihi pacatus ſit/
atq; in me pacẽ ⁊ iuſticiã ſe oſculari faciat
te mediante magr̃a mea tribulatione. Per
te inſup illi ſimilis facta ſum/qui repletus
eſt dolore ⁊ anguſtia in ſua benedicta paſ-
ſione. ¶ Debent itaq; hi ⁊ plurimi alij ꝓ-
fectus quos adducis/ſufficere ad ꝯgratu-
lationẽ tue p̃ñtie. longanimiter expectãdo
illud excellentiſſimũ regni celeſtis premiũ
ad qđ per te intrandũ eſt. Nõdum quide;
tempus eſt ꝑceptionis premij huius. Pre
miũ ſiquidẽ labor antecedet. non labore;
p̃miũ. Fiat itaq; volũtas tua.

¶ Meditatio anime ad recognoſcendũ dei bñficia. ⁊ ad ſe exci-tandũ. ad gratias reddẽdas deo.

P Laceat tibi dñe de⁹ omnipotens ⁊
pater glorioſe. placeat tibi vt ea co
gnoſcam ⁊ ꝯmemorẽ bona. q̃ mi-
hi quotidie tribuis. Ingratitudo eñi atq;

incõſideratio beneficioꝝ/tibi ſũme diſpli/
cent. optimoq́ꝫ iure nobis quidẽ vis tuoꝝ
bonoꝝ vtilitatẽ afferri. tibi aũt honorez ꝛ
gloriam. Ita igiť ſit dñe. pſerua me ab illa
tam repͥhenſibili ambitione/quia tuam vo
lui furari gloriã. illãq́ꝫ mihi aſcribere Hoc
enĩ faciens. dũ gloriã que in tuã cedit ſor/
tem mihi vellem tollere atq́ꝫ vſurpare. iu/
ſta viciſſitudine vtilitatẽ omnẽ que in me/
am ptez accederet amitterẽ. Lucifer ille de
altiſſimis cadens ad ima. mihi exemplo ẽ
ne ita pſumã. ſimiliter ꝛ ſupbus ille phiſeꝰ
Heu miſera q̇d habere valeo. qđ ex te non
accipiaz. Cur igiť hinc meipam glorifica/
bo: Cur hinc honorari deſiderabo. Cur
ceteros quibꝫ hmõi dona nõ aſſunt/ꝯtem/
nã Aufer dñe hanc a me ſtultã ac temerari
am arrogantiaz. Sit itaq́ꝫ tua gloria tota
tua. ¶ Sed ad tua me cõuerto beneficia
atq́ꝫ in primis hec in natura cõſidero. vbi
aĩaduerto ꝙ ſi celũ tale/ſolẽ talẽ ac lunam
ac tale vniuerſum quale eſt hoc in quo nũc
poſita ſum/ꝓpter me ſolã ac meũ amorem
inſtituiſſes in ſtuporẽ duceret omnis crea
tura hoc audiens atq́ꝫ diceret. hec eſt illa a
deo pcipue dilecta/ꝓpter quaz tam magna
ac pcioſa dona iſta creauit. Cõſtat nihilo
minus/ꝙ etiam in hoc caſu/mallẽ alioruz
quorũlibet mihi adeſſe ꝯſortiũ q̃ꝫ in ſolitu
dine relinqui. nec etiã ſi in mea foret optio
ne vellez alios homines aliaſq́ꝫ beſtias et
aues huic mũdo deeſſe. in eoq́ꝫ nõ viuere.
eoq́ꝫ mecũ nõ vti. dum illoꝝ carentia mihi
nulli eſſet pfectui. qm̃ abſq́ꝫ cõſortio minꝰ
iocunda minuſq́ꝫ grata eſt cuiuſlibet bo/
ni poſſeſſio. Unde me tibi hinc magis ob
ſtrictã ꝯcipio ꝙ ſic me in hoc mũdo ſtatui
ſti. q̃ꝫ ſi mihi ſoli illũ deſeruire feciſſes. Ap
paret igiť quãtum me dilexeris/talez mihi
mundum tribuẽs ac meo deputans vſui.
¶ Inſup ſi euẽtu aliquo/rõne atq́ꝫ intelli
gentia pͥuſ eſſez deſtituta. ꝛ hec in me tã
precioſa nature dona/ ſuffragio medicine
aut alio quolibet mõ. q̇s in integruz repa/
ret. Nõne hinc me felicẽ multũ reputarem
necnõ ꝛ illi qui hoc mihi impẽdiſſet bñfi/
ciũ/me cenſerẽ vehemẽter obligatã. Et tñ
longe pclarior ac melior eſt mea ꝯditio. dũ
hec tuo dono ſuſcepta/ integra cõſeruo/q̃ꝫ
ſi depdita aliũde recupero. ¶ Idem de ce
teris omnibꝫ mei corpis membris ſentio.
Et generaliter de oĩbꝫ in me bonis ex do/
no creatõis acceptis. ¶ At vero grẽ dona

longe his maiora ſunt ac potiora. q̃uis et
que numeraui. nature dona/mereanť abũ/
danter tibi gratias reddi. te a nobis diligi
te a nobis honorari in hoc tibi reddendo
quod tuũ eſt. Non ꝙ bonoꝝ noſtroꝝ ege/
as. ſed q: ſic fieri voluiſti ꝛ diſpoſuiſti. ad
noſtrã vtilitatẽ. ꝛ ad tuam gloriã. Super
hec tamen omnia mihi tales ſuperaddiſti
gratias vt te poſſim habere in patrem ſin/
gularem et tanq̃ꝫ legitima filia totius tue
hereditatis fieri pͥnceps atq́ꝫ in tua gloria
glorioſe regnare pennīter. ¶ Sed ꝛ poſt/
q̃ꝫ ꝓpares hanc ſuo demerito pdidit he/
reditatem. Tu illã mihi per lauacrũ rege/
nerationis reſtituiſti. meq́ꝫ voluiſti de tua
fieri ſingulari familia. in lege tua xp̄iana.
Que ſunt dñe opera mea aut merita. vt mi
hi poſt ſic pditã hereditatẽ hoc tam ſingu/
lare tam q́ꝫ excellens munus largiri volue
ris. ad illius denuo pceptionẽ miſericordi
ter me reuocans. pre ceteris illis omnibus
qui verã fidem nõ habent. tui ac tue verita
tis noticia carẽtes. ꝛ ſine baptiſmo ab hoc
ſeculo decedẽtes. Eſt profecto hec vna ſin
gularis ꝛ mera gratia vnde tibi ſoli meri/
to gloria donanda eſt. ¶ Hic verſať opus
mee redemptõnis. in quo longe plus q̃ꝫ in
mea creatione laboraſti. dum vſq́ꝫ ad mor
tis acerbiſſime ſufferẽtiã militaſti. O qua/
lem gratiam. O qualem dilectionem. pro
meipa exhorreſcerẽ quod pro me deus me
us pati dignatus eſt. ¶ Si tuam in terris
conuerſationẽ ꝯmemorare velim. a tempo
re conceptionis incipiens vſq́ꝫ ad horam
aſcenſionis in celum. nihil pͭer euidentia
incompabilis dilectionis ac ſupermirabi
lis dignationis ſigna repiam erga me in/
dignam atq́ꝫ miſerabilẽ. ¶ At poſtq̃ꝫ re/
ſuſcitata ſum per gratiam regenerationis
baptiſmalis/heu quotiens iterato gladio
peccati me morti reddidi obnoxiã. Quo/
tiens te meũ patrem ac benefactorẽ offen/
di. te meũ ſupremũ iudicem. qui me in mo
mento potes in profundũ inferni pcipita
re. ſicut pcipitaſti luciferuz ꝛ angelos eius
in tanta pfectione inſtitutos. ſicut ꝛ pluri/
mos alios peccatores quibꝫ nõ dediſti ſpa
cium aut animũ penitendi. aut veniã pci/
piendi. ſed eos irremediabiliter ꝯdẽnaſti.
hic quidez in crimine dephendens. ꝛ mor
horribili patibulo infernali tradens ſuſpẽ
dendos. Mirum quippe eſt ſi aliud quic/
q̃ꝫ facere valuero/q̃ꝫ tibi regratiari qm̃ tibi

ſeruire. ꝙ͂ te honorare. At ego nōnūꝙ͂ te offendere audeo. male tuis vtendo donis et qͦ omnē ſuperat offenſam/ inde tibi etiā aliquādo bellū mouēdo. Sed ⁊ ſuper hec vt mihi ſemꝑ cura morbi ꝑata ſit. ꝑnīe ſalutare tribuiſti ſacr̄m. ¶ Et ad me tibi recōciliandū ac veniā impetrandū/ tuos ſanctos pro me fieri oratores voluiſti. ⁊ ad eos eſſe recurrendū qͦ vtiqꝫ eſt mirande dilectionis ſignū. dum illos tuos amicos precipuos pro me dignaris interceſſores fieri que mortē merui milleſies. ⁊ precipue illā tuam glorioſiſſimā matrē/ meam inſtituis aduocatā ac mediatricē. ⁊ quod amplius eſt mihi precipis vt in te ac tuū preſidium ſpem meā atqꝫ fiduciā totam reponā. Vere inexcogitabilis eſt hec gratia quam mihi preſtas/ iſtaqꝫ dilectio quam mihi inſinuas talis ac tantus dominus. tali miſerabili. talis iudex. tali peccatrici. Talis maieſtas. tali vilitati. talis felicitas. tali infelicitati. ¶ Quid de illa dicā ſplendida atqꝫ opulenta/ ſcripture ſacre menſa: in qua me ſuauiter reficis. vbi ꝓficiam ⁊ ſalubrē ad uerſus omnē morbū inuenio medicinam vbi tota eſt dulcedo ⁊ pro mea cōſolatione ſuauiſſimus ſapor. ¶ Nec ſilentio ꝓtereūda eſt ſpecioſa illa tuorum angeloꝝ cuſtodia/ mihi tua dignatione impenſa. ad me dirigendū ⁊ cōducendum in via hac tenebroſa ſqualentiqꝫ deſerto. ad mihi cōſulendum ⁊ auxiliandū in neceſſitatibꝫ meis ad me potenter ꝓtegendū contra terribiles illos ac ſeuos canes infernales. ne me deuorent aut ſuis circūueniant fraudibꝫ ac peruerſa ſubtilitate qua pleni admodū exiſtant Quo mō igit̄ illis reſiſterē ego ſola ignorans atqꝫ infirma. niſi illius tue prefate cuſtodie adeſſet ꝑſidiū? Certe nequaꝙ͂ poſſem. ¶ Demū quis ore ꝓferre poterit aut corde cogitare. magnā illā tuā gratiā. qua ad ꝑceptionem ſanctiſſime eucariſtie me dignaris admittere. vbi tua corꝑalis adeſt ꝑn̄tia. vbi aſſunt ⁊ miniſtrātes angeli. vbi deuotarū mentiū potentiſſimū inuenitur nutrimentū. vbi tua paſſio amātiſſima cōmemorat̄. vbi deniqꝫ patri omnipotēti ꝺo noſtre redemptionis ac purificationis of

B fert̄ ſacrificiū. ¶ Heu pater mi dulciſſime heu benefactor ſingularis. heu inꝙ͂m atqꝫ milleſies. heu mihi tue miſerabili creature que pro his donis īmenſis pro his gratie excellentiſſimis muneribꝫ/ dietim tibi malum pro bono rependo. pro gratia ingratitudinē. pro honore ꝯuiciū. pro beneficio nullū ſeruitiū imo maleficiū. Videor mihi profecto omnē creaturā ad vſum meū tua bonitate creatā/ oculis meis atqꝫ auribus ingeri. legitimo iure cōtra me inſurgētem. ac de me cū clamore valido damnationis vltionē expetētē. Condēnet̄ exclamāt hec maligna atqꝫ inſenſata. que ſic nobis male abutit̄. que aduerſus creatorē ſuū et noſtrū/ nos ſuis cogit obſequi temerarijs ac turpibꝫ voluptatibꝫ. que nos totali malicie ſue ſubmittit. que ſine medio. ſoli deo ſeruire deberemus. atqꝫ in ꝑſona eiꝰ bona oꝑando eū laudare atqꝫ magnificare. Abijciatur ergo hec maliuola ab oīm alia creatura. ⁊ impugnet̄ velut omniū nr̄m inimica. ⁊ ꝓditrix noſtri ſummi regis atqꝫ imperatoris. ¶ Inſuꝑ rationē meā atqꝫ intelligētiā conuerti ad vanitatē aut curioſitatem. ¶ Aut etiā hinc male meo corꝑe velut beſtia vſa ſum. ¶ Cōſtitui magiſtrū ⁊ patrē meū/ malignū illū hoſtē humane ſalutis. cū tū tua clemētia. tua eſſem in baptiſmo facta filia ⁊ diſcipula. oīa que in baptiſmo promiſerā trāſgreſſa ſum. ¶ Tuā cōuerſationē in terris. ¶ Tuā ſalutarē paſſionem minime ꝯmemoraui. aut ꝑ deuotā ꝯpaſſionē honoraui. ¶ Sacr̄m etiā fructuoſe penitētie. duxi ridiculo. dū mox pꝰ petitionē venie. reuerſa ſum ad vomitū. ¶ Scis etiam pr̄ mi celeſtis ꝙ͂ ꝑuū honorē cultū aut reuerentiā tuis ſanctis atqꝫ angelis impēderim. ⁊ ꝓſertim fidelibꝫ illis meis cuſtodibus. ¶ In frequētatōne mēſe ſcripture ſacre deſidioſa fui. aut curioſa nimis. inanē magis querēs gl'iā. ꝙ͂ in virtute profectū ¶ Poſtremo dū mihi ꝯmemoro illā meā indignitatē indeuotionē/ erga ſanctiſſimū eucariſtie ſacr̄m/ penitus ꝯtremiſco. ⁊ merito erubeſco. ⁊ expaueſco timēs ne in hac tam ꝓcioſa refectione frequēter vt iudas ꝓ ſata ſim. aut ſicut preproꝑe ꝯmedēs. aut ſicut is qui venit ad nuptias non hn̄s veſtem nuptialē. i. caritatē. ¶ Nec habeo quid rn̄deā niſi ꝙ nūc de hoc quātū valeo etſi nō quātū debeo. doleo. indeqꝫ magnā atqꝫ abominabilē confuſionē intra me patior ⁊ ſuſtineo. Sum itaqꝫ mihiipſi intolerabilis. ſi nō aliter vitā correxerim. ſi nō aliter ad te amādū ad te colendū/ me impēderim. ꝙ͂uis id ſcio. ꝙ ex me nihil valeo. nihil ſcio. Eſt itaqꝫ ſpes mea finaleqꝫ refugiū

ſin te ſolū. vt id bonū qđ cepiſti in me perfi
cias ⁊ ꝯſūmes vſqȝ in finē. inſup ⁊ malum
qđ in me dñat/ magis ſemper ac magis ex/
purges ⁊ diluas. Paruȝ ſiquidē prodeſſet
imo mihi grauiter obeſſet/ omneꝗ bonū mi
hi a te cōceſſum/ ſi nō ꝑ te fuerit a maloꝝ
incurſib⁹ indeſinēter cuſtoditū ac ꝓtectuȝ.
Inſuꝑ ⁊ mihi turpe donaueris ꝑ gloriam
qđ ad pñs in ſpe indulges ⁊ ꝓmittis.

Meditatio quedaȝ

anime cū ſe ꝓpendit in tꝑali ꝓſꝑitate ⁊ ſpi
rituali ſimul. reddēdo gratias deo.

O Excellētiſſima atqȝ ineffabilis dei
bonitas. O pater mie ⁊ totius cō/
ſolatōnis. quib⁹ meritis data ſunt
mihi hec bona q̄ peccatrix ſuſcipio? Cur
mihi bonū pro malo redditū eſt. gratia ꝓ
ingratitudine. pro dedecore gloria? In te
dñe. in te ſurgit ſpūs meus. ⁊ oīa que in/
tra me ſunt. te benedicūt ⁊ magnificāt. Tu
eni meas deles iniquitates. tu oēs infir/
mitates meas ſanas. tu me liberas a mor/
te. tu me circūdas mia ⁊ miſerationib⁹. Tu
reples in bonis deſideriū meū. tu renouas
vt aquile iuuentutē meam. tu me dimittis
in pace mentis ⁊ corꝑis. In labore ⁊ ſu
dore alterius. comedo panē. quoniā mihi
tribuis. qđ alij magnis nacti ſunt labori/
bus. nunc eſtū nunc frigus paſſi. mari ter/
raqȝ in medijs ꝑiculis ꝑuagantes. Tu mi
hi terras ⁊ poſſeſſiones populi largiris. vt
diligentius ac liberius mediter in manda
tis tuis. ⁊ legem tuā exquiram. Principes
ac nobiles/ ſuoꝝ corpoꝝ ꝑiculis me ſemꝑ
in pace cuſtodiūt. vt ſine timore de manu
inimicoꝝ liberata/ tibi ſeruiā. in ſanctita/
te ⁊ iuſticia omnib⁹ dieb⁹ vite mee. Iuſtuȝ
igitur eſt/ vt ⁊ ego parte ex altera/ te ꝓ omni
bus alijs deprecer. a quib⁹ tua bona ad me
ꝑueniūt. teqȝ pro illis laudē. te obſeruē. te
honorē. ꝑſertim qz non ſatis frequēter ad
hoc valent intēdere. Laborant quidē pro
me iuxta ſui officij exigentiā. Rationabile
igit̄ eſt vt ego nō obdormiā aut pigreſcam
in his exercēdis. quib⁹ ſum deputata. Hꝯ ſa/
ne mutua caritas poſtulat vt inuicē bñfa/
ciam⁹. Unū te potiſſimū ꝑcoꝛ dñe. vt hꝯ
mihi a te indulta ꝓſꝑitas ⁊ ſecuritas/ inſu/
per ⁊ tibi ſeruiēdi libera licētia/ nō me ove/
niat detrimēto. ne ſit hec ꝓſꝑitas/ mihi lo/
co ꝑmij finalis. Ne q̄ſo in hoc mūdo mihi
mea merces tribuat. Fateoꝛ q̄ppe me etiaȝ
bonis pñtib⁹ indignā. Sȝ largiſſime dñe
pro bñplacito tue volūtatis/ potes me in
tuo ſeruitio cū his ꝓſꝑis legitime inſtitue/
re. qm̄ adhuc longe meliora. ac ſublimio/
ra ꝓmittis ⁊ tribuis tibi ſeruientib⁹. vitam
ſcilicet illam beatam atqȝ ſempiternā. Tu
profecto meā cognoſcis fragilitatē. ſciens
me illā eſſe imbecillā atqȝ infirmā filiā que
velut delicata ac tenera infātula/ vtiqȝ ma/
gnas nō poſſet ferre moleſtias. atqȝ ideo ſi
bi plus ceteris ⁊ ſupra ſua merita ꝑcis. Ve
niet tempus in quo virtutib⁹ amplius ro/
borata/ ⁊ ab vberib⁹ non libens auulſa. po
tero forſan tutius experiri ⁊ probare duri/
ciem aduerſitatis ac ſolido cibo tribulatio
nis veſci.

Sequitur alia me/

ditatio anime/ diſceſſum ſuū a corpe reme/
morantis. ad tunc habendū aliqđ auxiliū
et ad ſe excitandū ad ſanctū pauorē. Et cō
tinet plures particulas.

Q Uis erit mihi q̄ſo fidus amic⁹. qs
mihi fidelit̄ aderit in extrema mea
neceſſitate. in illa diſtricta hora ſeꝑatōis a
meo corꝑe. qs tūc mihi erit auxilio? Quis
tūc loquet̄ aut rñdebit ꝓ me? Quis me libe
rabit dū vocata fuero in tremendo iudicio
ſūmi iudicis. qñ me circūdabūt vndiqȝ ini
mici mei. multipharia accuſantes. ac ſecuȝ
in gehennā trahere ſatagentes. qñ teſtimo
niū ꝯtra me dicet ꝓpria ꝯſcia/ inſuꝑ et oꝑa
mea? Tūc ne/ mūdus aut amici carnis
mihi veniēt ꝓſidio? Nō profecto. imo me
ſinēt ire quo potero. Aderit ne ⁊ corp⁹ cui
tā ſtudioſe intēdi? Certe mime. ſiquidē tūc
iacebit putrefactū in terra. eritqȝ vermium
cib⁹. Aſſiſtet ne vel q̄liſcūqȝ ꝯſolatio/ pri⁹ a
me delectabilit̄ ſuſcepta. Reuera non. imo
dū ad corꝑis portas aut priores cōſuetas
voluptates ad meā ꝯſolatōneȝ regredi vo/
luero. inueniā oculos aures linguā tactuȝ
et cetera vndiqȝ mēbra vbi mihi voluptas
adeſſe ſolita fuit/ clauſa ⁊ ſerata. fortiſſima
atqȝ horribiliſſima ſera mortis. Tūc igi
tur quid factura ſum ego miſera q̄ diuertā?
Quē aduocabo. ſi nō aliūde veniat auxili
um ꝑ aliquā aliā cōſolationē/ aliunde q̄ a
corpore veniente. ſi nō antea mihi aliqueȝ
cōpauero amicū a quo aliter ꝯfortata ſub/
ſiſtā? Cadā profecto intra me prorſus de/
ſolata. in laqueū deſꝑatōnis. ⁊ infra me in
interitū eterne dānationis.

VIrgo glorioſa. ſpes certa. ⁊ refugiū
ſinglare pctōꝝ. ⁊ tu ſancte angele dei
cuſtos bone. ac ceteri alij ſancti celeſtes. ad
eſte tūc mihi ⁊ mei eſtote adiutores Tunc
me defendite tunc mihi ꝯſulite. tūc meſtul
tam deſolatam aſſociate. tūc me pn̄tate ad
dexterā ante faciē ſūmi iudicis. ſub veſtra
ꝓtectōe. ꝓpellite canes illos infernales. me
deuorare q̄rētes. ſicut circa beatiſſimū illū
ep̄m martinū ⁊ pl̄imos alios facere tētaue
rūt. Impetrate tūc mihi illā gratioſā ſn̄iaꝫ
veni benedicta patris mei accipe regnū qḋ
paratum eſt ab initio mundi.

EXpaueſco nimirū ac vndiqꝫ ꝯtremi⸗
ſco / cū alterius illius memor ſuꝫ ſn̄ie.
Recedite a me maledicti Ite in ignē eter⸗
num. Heu q̄ꝫ amara ſeꝑatio a ſummo bo⸗
no ad ſummū malū. de oīmoda felicitate
ad totaꝫ miſeriā. de pace ꝑpetua ad ſempi⸗
ternā ⁊ abominabilē confuſionem. O ira
dei ac ſententia intolerabilis. ne cadas ſu⸗
per me. nihil quippe ē in me qḋ te ferre poſ
ſet. Allide me potius ⁊ flagella ſꝫm multitu
dinem miſerationū tuarum in hac vita. et
me ne ſinas in hanc que tā horrēda terren
daqꝫ eſt peccatoribꝫ. eā in ſuo iudicio ſuſci
pientibꝫ. iuſticie curiā incidere.

EXpgiſcere. expgiſcere miſerabil' crea⸗
tura. ⁊ auribꝫ erectis attende tonitru⸗
um huiꝰ ſentētie oculis apertis. ꝓſpice hu⸗
ius iudicij tenorē. Nimis profecto ꝯſopi⸗
ta es nimis obturata. nimis excecata. ſi nō
hanc ꝑpendis miſeriā / punitionēqꝫ acerri
mam. ⁊ ꝑpendens nō grauiter reformidaſ
et totis viribꝫ effugere conaris ⁊ in recogi
tatione horū non ꝯtremiſcis. plus q̄ꝫ foliū
arboris a vento agitatū. Non eſt hec fabu
la aut truſa. ſi xp̄iana es ſicut vtiqꝫ es deo
ānuente firma fide tenebis. ꝙ ſi cum ſolo
vno mortali deceſſeris / ſententiā hanc hor
ribileꝫ irremediabiliter incurres. Qua igi
tur diligentia merito fugies quaſi a facie
colubri mortale peccatū. q̄ꝫ ſolicita eris in⸗
ſuꝑ falſas ⁊ fictas huius ſeculi amicicias.
ſpernere. ac etiā ineptas illius delectatōes
que tibi nullo poterūt eſſe ſubſidio. in hac
ſūma neceſſitate. ⁊ ſtudebis tibi facere ami
cos vel paucos aliquos ſanctos. imo preci
pue deū glorioſuꝫ. bene viuēdo vt tūc tibi
ſit directio ſalus ⁊ liberatio.

¶E NE te q̄ſo ſeduxeris anima. ne teipam
adulando palpaueris. ne queruleris
Nec eni deus illi ſuo ſupmo pepcit ange⸗
lo lucifero. cuiꝰ tantus erat decor / tanta ſa⸗
pientia / tanta ꝑfectio / q̄nimo illū cuꝫ ſuis
cōplicibꝫ ꝓpter vnū ſupbie motū. de altiſſi⸗
mis ꝑadiſi ſedibꝫ in infimas ꝑtes ꝑcipita⸗
uit. Sed nec ade ꝓparenti pepcit quem
cum tota ſua poſteritate ꝓpter vnā inobe⸗
dientiaꝫ in eſu vetiti ligni / condēnauit ad
mortē. Imo nec cū toto mūdo diſſimula⸗
uit. cum p̄ter octo animas / omnes vſqꝫ ad
infantes vberibꝫ adherentes imo in vteris
adhuc recluſos / aquis diluuij deleuit a fa⸗
cie terre. Sic et illam pentapolim. vnica
ipſius loth domo liberata. ꝑdidit igne ac
ſulphure. gentēqꝫ totā illam eternis tradi⸗
dit ſupplicijs. Nunqꝫ illū ſanctū ꝓphetam
ſamuelē exaudire voluit pro rege ſaule q̄n
tūcunqꝫ pro illo intercederet ac ploraret.
Sꝫ nec illi ſuo proprio diſcipulo iude pe
percit quē laqueo ſuſpenſuꝫ miſit in gehē⸗
nam ignis. Sunt ⁊ alia plurima huiuſce⸗
modi dei iudicia ſuꝑ homines ſaracenos
iudeos atqꝫ xp̄ianos / dictu ⁊ cogitatu terri
bilia atqꝫ horribilia. ¶ Et tu igitur pauꝑ
ac miſera peccatrix quid pre ceteris de te fu
turum arbitraris. Que tibi eſt euadēdi at⸗
qꝫ fugiendi fiducia? Tu dietim in deteri⸗
us declinas. cum tua q̄ꝫ plurima grauia fa
cinora deflere ac emendare deberes. Nul⸗
lam pro his condignā facis penitentiā im
mo omnifariā tuā exquiris cōſolationem.
omnēqꝫ dolorem ac tribulationē deteſta⸗
ris. ¶ Si frequēter tibi quies negatur in
molli ſtrato / ſi nec paruam famis aut ſitis
moleſtiam ferre vales. Si leuis etiam ali⸗
qua febris te languidaꝫ atqꝫ impatientem
reddit. Que tua q̄ſo virtus eſſe poterit. ad
ferendos illos ardores / non quidē leues /
non momētaneos aut ad horam tranſeun
tes / immo vero ſupra q̄ꝫ dici poſſit duriſſi
mos ac ſempiternos. confer ad illa tormē⸗
ta / tuos quos hic aliquando pati cogeris
dolores. et vel aliquādo tui miſerere et tue
pelli proſpice.

NE queſo de illorū ſis numero anima ¶F
mea de quibꝫ cōmune loquit̄ prouer
biuꝫ gallicanū. foul ne troit dece quil prent
Quod latine dici poteſt. Stulto ſemꝑ cō⸗
tingit preter id qḋ credit. Tales vtiqꝫ fue⸗
runt illi quibꝫ loth / ad receſſum de zodo⸗
mis ſuadebat / ne perirent cū ceteris. cui nō
credentes ſed tanqꝫ deliramenta verba eiꝰ
reputantes. die ſequenti cū tota pentapoli
abſorpti ſunt. Sic ⁊ illis contigit quibus

noe dum arcã faceret iram dñi denũciabat
ĩmo etiaꝫ illis qui ſibi comites erant in fa⸗
bricatõne arce. Quibus ſiles hodierni no⸗
ſtri videntᷣ ꝑdicatores. ¶ Ne igiᷣ ſic crede
re differas ⁊ tibi contra hoc tam incõpabi
le periculũ conſulere donec in illud incide
ris tunc eni ſera nimis eſſet prouiſo. Audi
quid dicat deus diuiti illi petenti vt mor⸗
tuũ aliquẽ ſuſcitaret qui ſuos quinqꝫ frẽs
ãmoneret ne ſecũ in illum locũ tormẽtoꝝ
venirent. Habent inquit dñs moyſen ⁊ ꝓ⸗
phetas illis credant ſi voluerint. Tu itaqꝫ
anima habes ſcripturas et exempla pluri⸗
ma tibi nimirũ hec ſufficient ad iſta credẽ
dum. Tibi igitur caue. ⁊ fac vt ſis ꝑata cir⸗
ca horam tui deceſſus. Stultus enim eſt
qui ſibi nõ prouidet in tp̄e. ¶ Ita repelle
a tuo conſortio mortale peccatũ pro tuis
viribꝫ vt tunc tibi nõ ſit neceſſe ad eius ex⸗
pulſionẽ vacare. Libera te cito de manibꝫ
hominũ. ſi in eas incideris per debita. aut
rapinas. aut furta. aut odia. aut alia queli⸗
bet hmõi. atqꝫ tunc te diuine miſericordie
cõmitte. Dum tempus eſt ne differas do⸗
nec ip̄e veniat ad te. nõ quidẽ vt pater. nõ
vt benefactor. ſed vt iudex ſeueriſſimus et
deus vltionis. quoniã tunc nulla erit redẽ
ptio. ¶ Si te expiris in eo ſtatu eſſe ĩ quo
non auderes a corpe decedere/ cur non ſta⸗
tim abſqꝫ mora te ad illũ reuocas. frequen
ter euenit vt qui nõ vult dũ poteſt/ nõ poſ⸗
ſit dum vellet. Dat tibi deus ſpaciũ peni⸗
tentie. quo ſi abuteris. ac deterius hinc fa⸗
cias. que tibi ſpes aderit vt tibi alio tp̄e de
us hoc ſpaciũ indulgeat? Caue ne ſi nunc
dei fueris immemor/ ⁊ ip̄e tui obliuiſcatur
dũ opus habebis. ¶ Non igiᷣ tibi aĩa re⸗
fugiũ aliud eſt. niſi vt indilate paceꝫ habe
as ad deũ. fructus agens dignos peniten⸗
tie. ac de teip̄a iuſtã expetens vltionẽ. Si
enim noſip̄os iudicauerimꝰ. deus nos nõ
iudicabit. Uõ ſi in tuis maleficijs nõ eru⸗
beſcas que totiens contra talẽ patrẽ ac tan
tum benefactoreꝫ admiſiſti/ formidare de⸗
bes te incurſurã atqꝫ experturã in te ſuaꝫ po⸗
tentiã ac dñationẽ. humiliabis te igiᷣ ſem⸗
per in conſpectu maieſtatis eius vultum⸗
qꝫ demittens in terram. facie lachrymabi⸗
li ſuaꝫ miſericordiã implorabis. Animad
uerte qualiter ſancti dum in terra vixerũt/
iudicia dei tam ſacra q̄ʒ mirabilia expaue⸗
ſcebant. cum tamen in ſumma puritate vi
te cõſiſterent. Tu igiᷣ que ab annis diſcre⸗
tionis nec ꝑ diem a peccatis etiam plerũqꝫ
grauiſſimis vixiſti immunis. iudica ꝑ hec
quid tibi ſit faciendũ.

Hic luctatur humi lis anima/ cum ſupbia. b

Vellem ex te ſcire/ ſuperbia temera⸗
ria. quo titulo quo ve iure preten⸗
das in me regnare. omnia inſuper
opera mea tibi conaris aſcribere ⁊ deputa
re. Deberet reuera potius humilitas dña⸗
ri. cum nihil ex me habeã preter maluꝫ. Et
ſi que bona ex liberalitate domini mei ſuſ⸗
cepi mox bona illa perdidi ⁊ abieci. ſicut
illam primã ac puram innocentiam ſeu iu
ſticiam in baptiſmo collatam ⁊ poſt reci⸗
diuum per ſacramentũ penitentie reſtitu⸗
tam/ mortaliter peccans deſerui ⁊ reppuli.
Et plerũqꝫ etiam per venialia/ fedis ⁊ ob⸗
ſcuris denigraui maculis. ita vt merito nõ
minus erubeſcerẽ ante oculos dñi mei pñ
tare. q̄ʒ maculoſos leproſi alicuiꝰ pannos/
ſanie ac putredine vulnerũ ſuorũ plenos/
quis in cõſpectu viri alicuiꝰ inſignis dere⸗
gere formidat. ¶ Quid rñdes ſuperbia?
nũquid talibꝫ panniculis gloriaberis q̄rũ⸗
cũqꝫ etiaꝫ prius mũdi ac decori extiterint?
Certe vt arbitror minime. Si manſioneꝫ
apud me facere queris ⁊ in ea demorari te
delectat propter meã pulcritudinem. ꝓpter
meas diuitias. aut ꝓpter fortitudinem. fa⸗
mã. ſapientiã ⁊ ſic de alijs. cautius proſpi⸗
ce ne fallaris. quoniã hec bona mihi nõ ni⸗
ſi ſub mutuo ꝓuenerũt. ⁊ ad bene opandũ
ad gloriã dñi mei ſunt cõceſſa. Et tu vides
qualiter his frequẽter ꝑuſus abutor ad cõ⸗
trariũ. dño meo de ſuis bonis mouens bel
lum. Unde penitꝰ erubeſcere debeo atqꝫ ex⸗
paueſcere ⁊ cõfundi. Minime ergo in me
hoc titulo mãſionẽ ſuſcipies ⁊ ꝑſertim qm̃
ſi diligenter me ꝑſpexeris/ inuenies me to⸗
taliter deformatã per culpaꝫ infirmã. inſa⸗
mẽ. atqꝫ ignorantẽ. Nõne inſup in illo hu
ius mũdi mari ꝑcelloſo ſum ꝯſtituta. in te
nebroſa obſcuritate. in fragili nauicl'a cor
poris huiꝰ mortalis. inter latrones ⁊ ꝑdo⸗
nes. aliaqꝫ diſcrimina. q̄ʒ plurima. vbi qua
libet hora dãnationis imminet periculũ?
Non eſt profecto tibi ſuperbia hic locꝰ aut
ſtatus tue manſionis. ¶ Dices forſitan q̄
ego regno et dominor ſup multos. Et q̄d
inde ſupbia? Si in carcere aliquo tenerẽ⸗
tur plures ad mortẽ ꝯdemnati/ niſi gratia

cis impēderet/ ⁊ ego etiam ꝯdemnata cū
illis/ ꝑficerer eis ad aſſiſtendū obſequēduꝫ
et confortandū. que gloria mihi foret hinc
ſumēda. ꝑcipue ſi nō in hoc/ meo legitime
fungerer officio. imo plus debito illos gra
uarē ⁊ opprimerē. coꝝ bona tollendo. aut
fame ꝑire faciendo. aut quōlibet aliter eos
vexando. fatigando aut ꝑſequendo. Scis
quia qui plus accepit/ amplius reddere rō
nem formidabit. Non igiꝰ hoc titulo pote
ris in me locū accipe. ¶ Verū ꝙd rurſus i
occulto murmuras ſupbia: Vis apud me
forſan hoſpitari/ quia te abijcio ⁊ humili
tati adquirēde ſtudeo. Nihilꝫ bonorum
que in me ſunt mihi deputo. ſed deo ſoli.
vt debeo tribuēs. hinc ei gratias ago. Mi
randa quippe res. modusꝫ plurimū alie
nus. hinc apud me/ te velle reſidere quia te
morti trado. Et ꝙ magis ſtupendū eſt. tu
um hoſtē. ſ. humilitatē/ mediuꝫ queris ad
ingreſſum regni mei. Quelibet bona opa
mea. elemoſinas orationes ieiunia patien
tiam pietatē ac cetera ſilia/ tibi ſumis auxi
lio ad ſtatuendū in me regnū tuū. hoc titu
lo ꝙ vtiꝫ tibi ex aduerſo/ merito repugna
ret/ intra me ⁊ ſup me dominiū vendicare
ꝑtendis. ¶ Nō ſic erit ꝑfecto ſupbia. Eſſet
enī beſtia nimiū monſtruoſa nimiūꝫ pro
digioſa. Quis enī aliqn̄ tale portentū exꝑ
tus. vt res aliqua/ ſua morte naſcereꝰ. ſuiꝫ
cōtrarij filia exiſteret. velut frigus ex calore
procederet ⁊ aqua ex igne gignereꝰ: ¶ Cō
ſidera diligenter ſupbia ꝙd facere ꝑtendas
Si enī non aliter ꝙꝫ ꝑ mediū humilitatis
quā in me ꝑpendis/ in me regnū tuū ꝙris.
ſcito ꝙm̄ mox vt ingreſſum feceris/ humili
tas feſtinabit ad receſſum. atꝫ ita mox dū
abierit/ tui dominij priuaberis titulo quē
in mea humilitate ſtatuiſti. Et ſic etiaꝫ de
qualibet alia virtute poſſum concludere.
vel etiam de tua morte. Non enī ſimul po
teris adeſſe mortua ⁊ viuens. Omnes eti
am alie virtutes tuū refugiunt conſortiuꝫ.
Quare (vt arbitror) euidenter ꝑpendis/ ꝙꝫ
turpiter te fallis ⁊ inuoluis. quoniā tu ſola
etiam ceteris omnibꝫ excluſis malicijs. ſuf
ficis me penitus odioſam deo reddere me
cōdemnare. meꝫ extra meā habitationem
¶ D irreuocabiliter eijcere ac ꝓpellere. ¶ Verū
quid adhuc ſemꝑ in deteriꝰ eniteris: Num
aliqn̄ deuicta succūbes: Inuincibilē pro
fecto te hoſtē experior. Quotiens enī te per
vnam portā depello/ per aliam regrederis

imo etiā ſi clauſa quelibet oſtia inueneris
per feneſtras aut ꝑuas quaſlibet rimulas
inſidioſe ſubintras. ⁊ quo te ignotā facias
tuūꝫ fallacem vultū abſcondas/ omnifa
riam tuū noſti ſimulare ac variare habitū.
Non eſt virtus/ cuiꝰ nō ſimulatorie geras
habitū ſanctum. omnesꝫ geſtus ſimules
adeo vt abſꝫ lumine grē/ monſtrante ſpū
ſancto/ diſcerni nō poſſis. Nūc ꝙdē te ſub
veſte humilitatis occultas. nunc formā ge
ris iuſticie. nunc pietatē fingis. nūc vt piū
elemoſynariuꝫ te exhibes. nunc te laudibꝫ
exteris tegis. Aliqn̄ bonus videris ꝑdica
tor. aliquādo bonus paſtor. aliqn̄ te ꝓpici
um ſimulas cōſiliariū. aliqn̄ rectorē profi
cuū. ⁊ ita de alijs ſimilibꝫ cautelis innume
ris. Et cum ꝑ hunc modū non ꝑuales. int̄
virtutes latitas. vbi tā ſubtiliter ingrede
ris vt nullatenꝰ innoteſcas/ donec feriens
interimis. aut predictas expellis virtutes.
pauperēꝫ animā ſolitariā ac deſolatā de
relinquis. O ꝙꝫ frequēter/ dū ꝑcipue deuo
tioni ac ſpūali iocunditati ſimul ac ſancte
conſolationi intereſſe putaui mox inſperate
tuā inueni ꝑn̄tiā intra me cōſtitutā. O ꝑfi
da ſupbia. nec tuū acceſſum nec ꝑn̄tiā exꝑ
ta ſuꝫ/ donec omnia tuo vento fuerūt exuf
flata. deinde magnis ſuſpirijs ac graui cō
tritione cordis reuertebaꝰ ad me lumē grē
ac ſol iuſticie/ ſub vmbra ſobrie deuotōis.
et tunc primū ſigna tui ingreſſus ꝑpende
bā. Tūc (licet tarde nimis) intelligebā ſub
qua forma te intruſeras. Nec enī ita latere
potes/ vt nō aliqꝺ ſꝑ tue malicie veſtigiuꝫ
relinquas. ¶ Tecū ꝙppe accedit/ altitudo
quedā cordis ad ardua īmoderate tendenſ
puta ad aliquā habendā viſionē inſolidā.
vel ad miraculū opandū. Vel inſurgit te
meraria quedā de ſe pſumptio. Aut immo
derata de ſuo ope aut ſtatu complacentia.
Sublimisꝫ ac tota inflammata leticia.
Vel nimiū leuis ⁊ effrons ad ſui iactantiā
aut excuſationē. ſub vmbra profectus aut
ꝓprij ſeruādi honoris. Vel etiā aliquando
ex altera pte/ duriciē quādam cordis tecuꝫ
adducis. maturitatē quādam atꝫ grauita
tem inſimulās. Eſtꝫ hmōi duricies ꝑten
ſa ⁊ dedignans. ptinaciter ſuis dictis ⁊ vo
luntatibus inherens ad iraſcendum ⁊ ſub
vmbra correctionis/ omnia tremere ⁊ lace
rari facit. ¶ At his contraria penitus ad
ueniunt. vbi tu ſuperbia fueris miſſa fo
ris. Ibi ſiquidem adeſt humilis demiſſa

ac temperata leticia. nulla leuitas. nulla ia/
ctancia. nulla ſui excuſatio. Ibi adeſt ma/
turitas ⁊ grauitas. ſine ira. ſine amaritudi/
ne. ſine vindicta. imo cuꝫ omni dulcedine
et mãſuetudine cordis. Tũc eſt anima pa/
tiens ⁊ benigna. tũc vituperia ⁊ laudes hu/
manas ꝯtemnit. ⁊ ꝓ ſolius dei dñi ſui bene/
placito circa ſe ⁊ alios operari ſtudet. De
reliquo nulla ſibi cura eſt. immo quod am/
plius eſt ſe vilem videri volet nõ honora/
bilem quãtuꝫ eſt propter ſe. quoniã ſeipſaꝫ
cognoſcens ⁊ iudicãs ad intra opprobrio
dignam. non vtiqꝫ ſe pluris eſtimandã vo/
let exterius in alienis laudibꝫ/ q̄ꝫ ſe interiꝰ
dignam arbitratur. Quinimo/ exemplo ie/
ſu xp̄i et ſi omni honore digna extiterit ta/
lemqꝫ ſe interiori noticia vere dijudicet. ꝓ/
prio tamen inſtinctu ⁊ affectu humilis et
abiecta videri deſiderabit.

3 Meditatio altitudi/nis iudiciorum dei ſuper filios hominuꝫ: prouocans ad humiliationem ſui ⁊ alios non iudicandi.

O Altitudo incõpabilis ac abyſſus
profundiſſima iudiciorum dei. in
omnibꝫ precipue autẽ erga homi/
nes. Quis illa ſcire poterit aut inueſtiga/
re? Cum eni miſereri voluerit/ nihil eſt eo
clementius. Cum vero iuſticiam tribuere
nihil eo terribilius. Si eni milleſies in
die homo illũ prouocauerit ⁊ milleſies ad
ip̄m reuerſus/ ſupplex veniã ⁊ gratiã petie/
rit/ mox impetrat qđ petit. Ecce velut quã/
dam ſtultã miſericordiã ac ludũ puerilem.
Rurſus ſi in ſolo mortali deceſſerit homo
irreuocabiliter mittit̃ in ignẽ eternũ. cũ ta/
men ſit dei filius ⁊ plaſma eius ꝑ creatio/
nem. Ecce velut furorẽ quẽdaꝫ ac horrorẽ
intolerabilẽ. De q̄ꝫplurimis nẽpe legi/
mus qui pene vſqꝫ ad mortẽ a peccatis im/
munes ſeruati ſunt/ et poſtmodũ ad mala
op̄a declinãtes morte ꝓuenti ſunt ⁊ dãnati.
At contra fuerunt alij/ qui ſemꝑ malã vitã
ſectati tandẽ nihilominꝰ quaſi in momẽto
cõuerſi ſunt ad dñm ⁊ citꝰ martyres facti.
gloriã eternã ſunt adepti. Cõſideremꝰ q̄ꝫ i
paſſione dñi nr̃i/ cũ eius ꝑdilectꝰ diſcipulꝰ
eũ negauit. latro cõfeſſus eſt. Quis q̄ſo id
antea ꝑcogitaſſet? Mirũ q̄ppe valde eſt
ſi ꝑſona q̄ntũcũqꝫ bone vite ꝯſcia/ ſub ma/
nu potenti dei ſe nõ humiliet. ſi alium quẽ/
piam q̄ntũlibet peccatorẽ iudicare preſu/
mat. q̃m ſcire non poteſt q̄ ſint circa ſe aut
alios dei iudicia. ignorat quid in ſua cã la/
teat. Sumꝰ quippe oẽs in carcere ꝯdẽna/
tionis ⁊ mortis vñ nemo eripi põt niſi ex
ſingulari ⁊ mera dei gr̃a. quã vt ⁊ vbi vult
diſtribuit. Neminẽ ergo licet ꝯtẽnere/ ſi ad
pñs hmõi gr̃aꝫ nõ habeat. q̃m in momẽto
illam habere poterit. Nec vice verſa hinc
ſe aliquis extollat in ſublime ſi a deo gr̃am
hanc acceperit. quoniã non eſt hec heredi/
tas ſua. imo ſic agendo/ mox eam ꝑdit. ve/
lut vſurpator ac raptor glorie domini dei
ſui. O quãdo veniet tempus illud ⁊ locus
vbi cum ſecuritate hanc gratiã poſſidebi/
mus. et hec ip̄a in gloriam cõuertet. Vere
beati ſunt qui ibi ſunt.

Meditatio anime k

ſuper duobus ſtatibus a quibꝫ ſe inuenit. iam in deuotione. iã abſqꝫ deuotione. In/ſuper ſigna noticie ipſius.

P Lorate oculi mei plorate ⁊ plangi/
te duriſſimã illam ſeparationeꝫ ac
diſiunctionẽ amariſſimã dei mei ⁊
patris. qui in ira ⁊ furore elongauit ſe a me
abducens ſecũ bonã illã meã nutricẽ gra/
tiam. meqꝫ prorſus derelinquens deſolatã
dolore ac tremore plenã/ tedio ⁊ anguſtia
vndiqꝫ circũdatã. ſedeoqꝫ tenebris inuolu/
ta. ⁊ lumen celi nõ video. Ve tibi ſuperbia
que mihi hoc damnũ intuliſti. quoniã ſi il/
la ſimplex humilitas apud me remanſiſſet
deus qui i cordibꝫ humiliũ requieſcit ip̄is
qꝫ dat gratiam/ minime ita ſuam a me ſub/
traxiſſet gratiam. Nunc omnes mei amici
angeli ſancti elongauerũt ſe a me. ⁊ ponũt
me abominationẽ ſibi. Nunc omnes ini/
mici mei vehementi cũ conatu appropin/
quant ⁊ exclamant aduerſuꝫ me. Euge eu/
ge ꝑſequamur hanc miſerã quoniã deꝰ eã
dereliquit. non eſt qui poſſit eam de mani/
bus noſtris eruere. Illã itaqꝫ ad dãnatio/
nem quã meruit impellamus.

O Domine o celeſtis pater: audi voceꝫ
aduerſariorũ meorum. ne recedas ne
elongeris a me. intende in adiutoriũ meuꝫ
et ad adiuuandũ me feſtina. Exurge ⁊ diſ/
ſipa inimicos tuos tanq̄ꝫ fumum. alias ci/
illa imminet hora in qua pauper ego tua
creatura. tua orphana. tua indigna ancil/
la. tua infidelis ſponſa irremediabiliter ꝑi/
bo. quoniã preter te nõ eſt alius q̄ me hinc
valet eripe.

REuertere dñe reuertere. qm̄ a tuo recessu/sentio cor durū. ⁊ admodū prauū plenū acedia fastidio ac mala tristicia. Arida sum nulliusq; deuotionis. in nullo iam (vt consueui) bono condelector. nec lectio nec cantus nec oratio nec ꝯtemplatio placent. ꝑdicationes ac sancte quelibꝫ ammonitiones/mihi sunt fastidio. Euanuit a me gustus oīs ac sapor cibi cuiuslibet spūalis. grauis suꝫ atq; onerosa nimis mihiipi. Languide oīa operor. solitudo atq; silentiū/mihi sunt horrori. Et qđ deterius est/nec istā meā valeo deflere miseriam. nec ab ea me ꝑ ꝯdignā pñiaꝫ ac displicētiam eripere. quīmo in dies volo meas prosequi vanas ac mundanas consolationes. Leuitas mihi oīs grata est. Quero māducare bibere ac fabulari ad deducendum tempus. illosq; felices iudico/qui ita in hoc mundo viuūt in subiecta imo stulta libertate. ¶ O qualis mutatio. heu in quē statum prolapsa sum. De celo profecto cecidi ad inferos. de vita spūali ad carnalē. de veritate in vanitatē. de securitate ⁊ tranquillitate ꝯscientie in cōturbationē. de timore in stuporē cōfusionē atq; infelicitatē horribilē. ¶ Et certe ita mihi optimo iure cōtigit idq; plane demerui. quia cū ex me nihil essem/ meipam nihilominus glorificaui ⁊ de me ⁊ in me confisa sum/extollēs me aduersus deum meū. illi suam surripiens gloriam. Insuper ⁊ de suis donis laudari volui atq; honorari/ iactanter mihi illa ascribens tanq; propria ⁊ quod deterius est ceteros cōtempsi minoraui ⁊ temerarie iudicaui. ¶ Scio igitur quid faciā. illā mihi recuperabo humilitatē que me vtiq; patri meo recōciliabit. eūq; placatū ad me reducet. O gloriosa ⁊ beata pax. iam omnia bene successerūt. est hec mutatio dextre excelsi. Cōmouet quippe cor meū ⁊ exultat ad pñtiam dei mei ac gratie. Euellūtur atq; explantant ille inutiles viciorū plante. Inserunt virtutū rami ⁊ plurimū conualescunt. nunc in claro lumine/ meos defectus/mea peccata/meā fragilitatē experior nunc denuo honorē spūaliū gustū ac saporem discerno. Sicut itaq; illucescente die in solis ortu mox abscedunt tenebre. auicule suos repetunt cantus. renouātur oīa et ad colorē vigorē ac decorē suū reuertuntur. ita plane est mihi dum sol iusticie orit in corde meo.

¶ Meditatio anime ¶ L

sentientis se ad deuotionē ꝯmoueri ⁊ subitā dei visitationē denuo ꝑcipientis.

Quis est hic qui pulsat ad ostiū meum. quid vult. quid postulat. Est profecto deus meus. dñs meꝰ ⁊ pr̄ meus. O dñe. optīe veneris. Tibi supplico vt si mea vrgēte infirmitate ac debilitate peccati pigritor nimis aut tardo tibi aperire tuo iure tua auctoritate ostiū effringas. Regijs vt tibi licet vtere clauibꝰ.

Abite extra meū hospicium abite. vniuersa meo magno patri ingrata. que apud me vult hospitari. Fugite hinc. fugite absq; mora. Fuge tu dedignans supbia. inflata iactantia. ficta ⁊ palpans hypocrisis. ira furiosa. despectuosa vindicatio. venenosum odium. infelix ac liuida inuidia ⁊ anxia tristicia. acedia stulta. auaricia cupida questuaria. fetida luxuria. gula immunda. cū tota viciositatis ꝑuersa familia ignobilis ac stulte ociositatis.

Eiciatur hinc omnis spurcicia flagello pñie. spargat vndiq; cuꝫ suis floribus grata ⁊ viridis herba virtutū. Ponatur mensa sobrietatis. sternatur castitatis lectus. Ingredere pater dulcissime. ingredere hospitiū pusille tue atq; humilis ancille paupis adolescētule tue. suscipe gratāter que apud illaꝫ inueneris. simul in cena nostra discūbamꝰ. Ne queso respexeris ad meā paupertatē. scio quidē q² nullius horū eges que apud me sunt. Apud te sunt oīa. sufficit tibi bonus affectus. Verū dulcissime pater/hoc est qđ a te ꝑcipue ꝯsequi desidero. vt mea tibi placeat volūtas. quodq; ex tua clemētia de tuis supabūdantibꝰ diuitijs ad meā subleuandā ac sustentandaꝫ paupertatē vel paꝝ aliquid impertiri digneris. vt hinc sustentata/fame sitive male nō peream in carcere huiꝰ corporis in quo ad presens inclusa sum.

REuertere dñe. reuertere ad hospitiuꝫ tuū humilis ancille. ¶ M Breuem nimiuꝫ ibi traxisti morā. Heu q̄ dura huiꝰ hospitis recessio. Formidabā vtiq; aliquid ī me esse. qđ oculos tue maiestatis offenderet. Heu me miserā. que non aliā adhibeo diligentiam/ad talem cōseruandā hospitem a quo mihi prouenire pñt oīa bona/voluptates atq; diuitie. Quid itaq; ad pñs faciam. Quo medio illū a me sic elongatū

ad me reuocabo? Mādabo omnibꝫ que ĩ/
tra me ſunt vt illū vtiqꝫ inceſſanter reqͥrāt.
donec inuētus reuertatur. Exurgite fides
ſpes ⁊ caritas. expgiſcimini ⁊ vos ad cur/
ſum lūbos accingite. diligēter querētes
patrē meū donec illum inueneritis atqꝫ ad
hoſpitiū meū reduxeritis.

¶ Oratio nūcius ani me mittitur.

D Iſcurre tu oratio/ꝑ magnā celeſtē
ciuitatē/ꝑ vicos ⁊ plateas ac ꝑ do
mos ſingulas: ita vt nullū ſancto/
rum ꝑtereas quē tu nō cū fletu ⁊ gemitu re
quiras/ ad eoꝝ pedes procūbēs/ nec hinc
diſcedas donec inſimul oēs/ vel eoꝝ aliq̇/
glorioſi patris mei tibi demonſtrauerint
manſionē. teqꝫ ad deū deduxerint ac eiꝰ pū
tauerint cōſpectibꝫ. Illos exora vt illū mi/
hi placatū faciant mihiqꝫ de multis meis
exorbitantijs impetrent veniā. atqꝫ ita ſue
gratie reſtituar. qꝫ rurſus declinare digne/
tur ad hoc ſuū humile hoſpitiū. qđ tam ci/
to deſeruit. mea fateor indignitate exigēte.
Verū ſua magna benignitas atqꝫ clemen
tia ꝑte ex vna. ſuorūqꝫ ſanctoꝝ dep̄catio ꝑ
te ex altera. ⁊ rurſus mee puitatis paupta/
tis impotētie atqꝫ inſtabilitatis ꝯſideratō
ad reditū poterunt eū inclinare.

¶ R Q Uid dicis oratio? que noua refers?
Multū nimis demiſſa eſt ac verecū/
da facies tua. O ſcio quis tibi hoc fecerit.
rigoroſa videlicet illa iuſticia/que ſe cōtra
te ⁊ me/ingerit vehementer allegans me nō
eſſe audiendā. imo ꝙ ex nunc indigna ſim
filia dei nominari. cum iam/mea ignauia/
meam ingenuitatē. meā diuinā naſcentiā.
meāqꝫ celſitudinē penitus amiſerim ⁊ hoc
in meo certe hoſpitio deformē illū ac hor/
rendū hoſpitem. ſ. peccatum admittendo.
Quod vtiqꝫ omnē que ipm̄ ſuſcipit corrū
pit animā. fedāqꝫ atqꝫ deteſtabilē reddit.
ac inimici ſalutis cōſtituit filiā. ¶ O iuſti
cia quis te aduerſum me ⁊ aduerſus meā
orationē procuratricē cōſtituit? Non ego
certe te ad hoc aduocaui. Scio eni qꝛ co/
ram te ſubſiſtere nō poſſem. Illi potiꝰ mie
clementi curie me ſubmiſi. illāqꝫ meā con/
ſtitui aduocatā. imo ſuo penitus iudicio
ſtare volo. Quis ⁊ te etiam iuſticiā mihi de
cet eſſe ꝓpiciā ⁊ amicā. Cur ita? quoniā te/
cū ſum vnius ſentētie. Tu quidē odio ha/
bes peccatū ⁊ ego nūc illud odi. Tu illō ꝑ/
ſequeris. hoc idē facio de illo penitentiam
agens puniēs ⁊ vehemēter dolēs qꝛ illud
vnqꝫ admiſerim. aut ei tribuerim fidē. Ita
quippe agēs/tuū o iuſticia exerceo officiū
de meipſa iudiciū ſumēs. Tu itaqꝫ etiam
pro me intercedes. ¶ Sed forſitan mihi
dices. ꝙ longe citra cōdignū in hac ꝑte de
me ſumo iudiciū. non condigne vt merui
mea vindicans peccata. Proh dolor iuſti
cia/fateor ita eē vt aſſeris. ſed hoc venit cō
donandū. qm̄ non ſubeſt hoc viribꝫ meis.
Neceſſitas aūt legem nō habet. infirmitas
quidē mea paupertas atqꝫ imbecillitas/ nō
me ſinunt ad cōdignū vel etiā ad votū ex/
pugnare ac ꝓſequi peccata cū ſua familia.
Sed ab inope/vel parua ſolutio ſibi poſ/
ſibilis acceptanda eſt. ⁊ ab operario debi/
li/labor remiſſus nō ſpernēdus. Sis itaqꝫ
iuſticia de mea poſſibilitate ꝯtenta. qđ
reliquū eſt tua potēti virtute ſupplebis.

C Onſidera igitur. ſi tui ſit officij tue/
qꝫ conſuetudinis vltra vires expoſce
re. Cū aūt mihi maior aderit incolumitas
ac potentia diuine gratie virtutūqꝫ fortiꝰ
robur. tunc ⁊ potentius cū peccato congre
diar eiqꝫ viribꝫ aduerſabor. ¶ Dico inſu/
per ꝙ benedictus filius dei pro me debitū
ſufficienter imo ſupabundāter ſoluit. quā/
tūlibet etiam antea offenderim. ſaluo ꝙ ei
me legitime ſubijciā. ⁊ ſue ſim aſcripta fa/
milie. Nullo aūt iure/duplex de offenſa exi
gitur emenda. nam ⁊ deus nō punit bis in
id ipm̄. Quicquid igitur mia filij dei circa
me facere diſpoſuerit/minime tu poteris cō/
tradicere. ¶ Ceterū iuſticia te interrogo. ſi
non ad inſtantiā ſanctoꝝ qui apud te hoc
meruerūt tenearis aliquid annuere? profe/
cto ſic. Quē eni honorē illis impēderes. ſi
eos te pro peccatoribꝫ dep̄cantes velut ali/
os quoſlibet quibꝫ nunqꝫ fuiſti honoriva
cuos repelleres? ¶ Vade igitur orō mea ⁊
reuertere cōfidenter ad celeſtē ciuitatē. illic
qꝫ ſanctos illos ſolicites vt tibi ⁊ mihi/iu
ſticiā pacatā reddāt. vt ⁊ illa ſimul cū mia
mihi pacē impetrēt ad dn̄m deū meū ⁊ pa
trem meū atqꝫ ita ad domū meā vnde exiit
denuo reuertatur. ¶ O vtinā horā illam
ꝓſcire poſſem. qua dignabit̄ dn̄s meus ad
me declinare. Cur non aliquē nūcioꝝ ſuo
rum premittit. vt legitime parata/ poſſem
illum decenter id eſt deuote ac ſancte ſuſci
pere? ¶ Aliquotiens enim adeo latenter
aduenit pulſans ad oſtium. vt alibi me

diſtractā inueniēs/ mox anteq̄ʒ valeā ei oc
currere ⁊ decenter recipe/ diſcedat. ¶ Sed
quid loquor. tā incōſulte/ quid tā temera-
rie tam q̄ʒ p̄ſumptuoſe peto. vt talis ac tan
tus dñs ſuos mihi p̄mittat nūcios? Abſit
Mihi poti⁹ incūbit ſemp̄ ei⁹ aduētū explo
rare. nihilq̄ʒ aliō meditari. nihil aliud op̄a
ri. q̄ʒ aduentū ei⁹ p̄ſtolari. moxq̄ʒ ad oſtium
pulſanti ap̄ire. ip̄mq̄ʒ reuerenter ſuſcipere.
Non igit̄ cū curis hui⁹ ſeculi/ mea ampli⁹
tenebunt̄ colloquia. ſed ſedebo ſolitaria in
pace ⁊ ſilentio. diligenterq̄ʒ obſeruabo: ne
aliud meū ſubintret hoſpiciū qō tanti ho-
ſpitis oc'los poſſit offendere. q̄nimo ⁊ ego
ip̄a vadā in occurſum ſui iocūdi aduētus.

¶ D

Meditatio anime

apud diuinā trinitatē ad ſpēale robur ob-
tinendū in virtutib⁹ ⁊ in ſancta vita.

a Ttende aīa mea que tam infirma
es atq̄ʒ inſtabilis. attende verba p̄
p̄hete Uerbo inquit dñi celi firma
ti ſunt. ⁊ ſpiritu oris eius omnis virt⁹ eoꝝ.
Facilius longe eſt tibi a deo ꝯferri fortitu
dinem ⁊ p̄ſeuerantiā in bonis op̄ib⁹/ q̄ʒ ce-
lis firmitatē ꝯſtari. Si igitur p̄ſtitit tibi
deus in hac glorioſa ſolēnitate beatiſſime
trinitatis/ vt p̄ potentiā patris in ſapiētia
filij ⁊ p̄pter bonitatem ⁊ dulcedinē ſpūſſan
cti/ robur habeas/ ꝯſtantiā ac p̄ſeuerantiā
in bonis op̄ib⁹. teip̄am oēsq̄ʒ vires tuas fi
ge in dño deo/ trinitate ſancta. illiq̄ʒ ſic in-
hereas. vt in ſola eius potentia tua ſit fidu
cia. nec extra ip̄m ſapientiā queras finalit̄
aut voluptatē. Ita quippe tuā ꝯſeruabis
pulcritudinē qua facta es ad imaginē ⁊ ſi-
militudinem illius ſanctiſſime trinitatis
ſ̄m memoriā intelligentiā ⁊ volūtatē. Sʒ
heu frequenter illā defedo ⁊ obſcuro/ eam
luto peccatoꝝ inuoluēs ac demergens. de
morāsq̄ʒ in terrenis occupationib⁹ ac vo-
luptatib⁹ immūdis. Nihilominus ad ip̄m
reuertere/ ⁊ ip̄e te mūdabit teq̄ʒ liberabit et
tue pulcritudini te reſtituet. quaʒ inſup̄ in
te firmabit ⁊ ſtabiliet ſi tātūmodo illi iūgi
volueris ac velut tue ſumme voluptati in-
herere: ip̄ſuʒ potenter amando abſq̄ʒ fine:
ſapienter abſq̄ʒ errore. ſuauiter abſq̄ʒ ama-
ritudine. Eritq̄ʒ tua ſpes in ſua inuicta po
tentia. tua fides in ſua limpida ſapientia.
tua caritas in ſua voluntate dulciſſima.
Hoc profecto potius facies q̄ʒ in creatura
in qua nō niſi vmbra eſt ⁊ vanitas poten-
tie. quapropter nimirū in vmbrā atq̄ʒ va-
nitatē defluis. cū creature finaliter inheres

Anima chriſti ſponſa ſe humiliter accuſat. atq̄ʒ ſuo ſponſo totaliter ſe cōmendat. petens veniam de offenſis. gratiam ſuam in preſenti ⁊ gloriam in futuro ¶ P

al's ſic.

¶ Lachrymabilis querela ac deuota oratio
creature/ de ſtatu peccati ad dominum re-
uerti cupientis.

o O Ieſu. virginitatis ſponſe. ieſu/ ca-
ſtitatis fidelis amice. ieſu mea ſpes
finalis. mea ſalus. meum ſingula-
re refugiū. nunc ad te reuerti deſiderat ani
ma mea pauper inops ⁊ miſera. que totiēs
per temerariā rebellionē atq̄ʒ inertiaʒ deſi-
dioſam id facere ꝯtempſit ⁊ recuſauit. que
anulū grāe quo illā ſpūaliter deſpōſaueras
negligēter amiſit. ſuſcepitq̄ʒ anulū peccati
ſe tradēs ſpōſam ſuaʒ ⁊ ſubiectā tuo antiq̄
hoſti. Heu q̄ʒ p̄iculoſuʒ ꝯnubium. heu q̄ʒ
ſtulta ⁊ miſera ꝯmutatō ei⁹ qui pulcerrim⁹
potentiſſim⁹ ⁊ opulentiſſim⁹ eſt/ ad illū de-
formiſſimū miſerrimū egentiſſimū. ¶ Dic
mihi o aīa q̄s tibi hoc fecerit. Rūde mihi/
cui⁹ conſilio freta es. q̄ ſic tuū ſup̄mū dñm
tuū glorioſum p̄ceptorē/ paruʒ honoraſti.
Sic tuū creatorē/ tuū ſaluatorē/ a quo ti-
bi eſt omne bonū/ oblita es? Sic tuo vero
ſponſo/ tuo fideli amico/ videnti ⁊ ꝯſiderā
ti/ fidē violaſti. ¶ Is quidē p̄mū tibi cor
ſuū impēderat ſuāq̄ʒ ad te tātā oñderat di-
lectionē/ vt etiā p̄ te mortē acerbiſſimā pa-
ti dignatus ſit ⁊ tu illi cor tuū ⁊ amorē pe-
nitus ſurripuiſti. imo qō graui⁹ eſt/ velut
p̄fida ⁊ infideliſſima ſponſa/ ſue p̄prie habi
tationis portas p̄cluſiſti. quas nihilomi-
nus illis ſuis miſeris ac nefarijs hoſtibus
ſinis eſſe patentes qui te p̄dere querunt et
eterne morti tradere. ¶ Quid queſo arbi-
traris o anima. Putas ne a pena īmunis
euadere? Manebit ne tanta iniuria/ tā q̄ʒ
grandis offenſa/ tandē penit⁹ inulta? O p̄
fide totius humane creature hoſtis. iā ani
ma mea/ tua ſeductione p̄dita eſt infelix ac
proſtrata. quoniā ſicut carnifex/ viridi ra-
mo ac modica herba ducit ad mortē agnel
lam petulantē ⁊ ſaltantem/ future ſue occi-
ſionis neſciam: ita meam fatuellā animaʒ
duxiſti/ momentaneam aliquam huius
mundi vanitatem ſibi demonſtrans. quā
ſic tractam/ tuis vinxiſti vinculis eam q̄ʒ

excecaſti. ⁊ poſtmodũ plurimis criminum
mortaliũ lanceis ad mortẽ vulneraſti. de-
mũq; ſuper eam impoſuiſti grauẽ illũ ma-
le cõſuetudinis lapidẽ. Inſup ⁊ frigidam
illam duram atq; horribilẽ obdurationis
cordis tũbam qua reſurgere prohibet. q̃n-
imo continue magis preſſa iacet terrenis
affectionibꝫ obuoluta ⁊ in fimo ac ſtercore
criminoſe delectationis incluſa putreſcit.
ita vt vſq; ad finez maneat fetida ⁊ abomi
nabilis deo ⁊ ſanctis eius. Heu me miſerã
creaturaz. heu me ſi hac in diſpoſitione re-
linquor vſq; ad finem. Quid nempe factu
ra ſum in tali ſtatu moriens. quo profectu
ra? ¶ Contremiſco iſta cõmemorans. ex-
horreſco vehementer tãmodo hec recogi-
tans. Perpetuis certe ſic moriens ardori-
bus ſtridoribꝫ ⁊ fletibꝫ mãciparer ⁊ pre ra-
bie tormentoꝝ deum blaſphemarẽ nullaz
ab ipſo conſolationẽ ꝑcipiens. Tunc eui-
denter ꝑpenderẽ ſed ſero nimis/ quali pre-
ceptori paruiſſem. ⁊ cum quãto detrimẽto
deſerto deo/ diaboli mũdi ⁊ carnis oblecta
menta ſuſcipiunt. ¶ Preſerua me dñe de-
us ab his horrẽdis tormẽtis/ ab hac mor-
te tam crudeli me ꝓtege. ¶ Aduoco te ani-
ma olim a deo formata. anima ſuo ꝑcioſo
ſanguine redẽpta. anima plurimis donis
ſup ceteras creaturas nobiliſſime decora-
ta. a tot ⁊ tantis periculis totiens ꝓter tua
merita preſeruata. Te aduoco inq̃m. audi
me. Tuos nunc paululũ aperias oculos.
et intuere vbi iaces. Conſidera vbi tu es.
q̃ꝫ ꝓpinqua ſis inferis. q̃ꝫ a celis elongata.
Cogita quẽ deſeris. quez deſpicis. cui ſur-
¶ D dam aurem prebes. ¶ Et tu dulciſſime ie
ſu animarũ medice clemẽtiſſime/ fons om
nis dulcedinis. ſi humana miſeria te vale
at ad miſericordiã inclinare. reſpice oculis
pietatis ac cõpaſſionis ad hanc animã mi
ſerabilẽ. Nunc exurgit. nunc expgiſcitur ⁊
cum ſuam nuditatẽ ⁊ ſtatum miſerabilem
aduertit/ magnam hinc concipit diſplicen
tiam confuſionẽ ⁊ abominationẽ ⁊ de ſua
tam diutina ſtulticia/ admodũ admiratur
et dolet. tanq̃ꝫ miſera peccatrix que ampli-
us indigna eſt tua vocari ſponſa/ tua ami-
ca/ demiſſo vultu flebili/ facie ad te ſuſpi-
rat erubeſcens nec loqui preſumẽs ¶ Dul
ciſſime ieſu hanc clementer proſpice. bra-
chia ⁊ manus ad te extendit. vt te trahente
de profundo lacu peccati et de ſtercore in
quo tam diu proſtrata iacuit/ erecta proſi-
liat. Tu qui ſolus es ſaluator. propterea ⁊
ei manũ porrigens/ eam ſubleua eãq; pire
ne ꝑmittas. Tot vides peccatores q̃ te mi
nime deprecant. imo te ꝑſequũtur. ¶ Con
uertere igitur ⁊ iuſtifica tuã hanc pauperẽ
animã tuam ancillã humilẽ/ tuam puſillã
pediſſequã. quã aliquãdo prius dilexiſti ſi
cut ⁊ ipſa te dilexit. que nunc in magnis ſu
ſpirijs ⁊ in amaritudine cordis te depreca
tur. Poſſes ne hanc non exaudire. poſſes
ne eam non ſuſcipere? Profecto minime.
imo magnã hinc ſpem cõcipio. ꝙ tuam in
me expior gratiaz in qua nũc adeſt mihi h
voluntas ad te reuertendi. ꝙ tibi ſũmo me
dico/ doloroſa illa vulnera anime mee te i-
ſpirante detego ac demonſtro. ¶ Olim ſi-
quidem ꝑ os tui ꝓphe ꝓmiſiſti ꝙ in quacũ
q; hora ingemuerit peccator ⁊ penitentiaz
egerit/ ab omnibꝫ peccatis ſuis que opatꝰ
eſt. omniũ iniquitatũ eius nõ recordaberis
Et reuera paucos habuiſſes iuſtos. niſi
peccatores miſericorditer recepiſſes. ¶ Iõ
q; ſaluator ieſu xpe. aduocate et mediator
noſter/ ſimul imperator ⁊ frater qui ſolꝰ no
ſti meam miſeriã ac fragilitatẽ. ſi vera ſunt
que video audio ⁊ credo de tua dulcedine
pietate ⁊ miſcđia/ ⁊ vtiq; vera ſunt. ideo te
finaliter deprecor. vt meas omnes deleas
iniquitates/ ſincerã ⁊ mundã contritionẽ
tribuens ⁊ integrã penitentiã. ¶ Fac vt ꝑ
bonã patientiã/ omnes tribulationes ad-
uerſitates ⁊ labores quos dietim ſuſtineo
ad purgationẽ deſeruiant. ⁊ ad pene quaz
mea peccata demeruerunt remiſſionem vt
ſic in hoc mundo meum ſit purgatorium.
Fac itaq; meam huius mortalis mundi ꝑ
egrinationem tibi acceptam. Tribue mi-
hi baculum firme fidei. ſtolam caritatis. et
ſcalam ſancte ſpei. Confunde per tuaz po
tentiam quicquid mihi impedimento eſſe
poteſt. ita vt in via/ nulla me retineat delec
tatio. nulla me confundat aduerſitas.
¶ Genera in me cor humile pium clemẽs
erga proximum. ſine rixa. ſine inuidia. ſi-
ne indignatione. ſine ſuperbia. ſine omni-
um detractione. Tuo amore inflãma cor
meum. Vulnera illud ſagittis potentiſſi-
mis. tue pulcritudinis. tui dulciſſimi con-
ſpectus. tui gratiſſimi geſtus. tui pulcerri-
mi apparatus. tue ſpeciei dulciſſime. Fac
vt te ſemper meditetur/ letanter de te ſer-
monem audiat. ad te ſuſpiret. ad te inge-
miſcat. tibi cõplaceat. totam intelligentiã.

totam mentē. totā curam. ad hoc impen-
dat. vt digne tibi ſeruiat. qm̄ non eſt ali⁹
amator qui ſic vt tu vices rependat. ¶ In-
ſup da mihi dn̄e cor liberū. cor ſublime ꝛ
inclitū quo deteſter fugiā ꝛ ſpernā / vile lu-
tum mūdane cuiuſlibet voluptatis. quo
quālibet contēnam creaturā. que honori
meo. ac pmotioni ſalutari nō venit adiu-
mēto / quo te in te diligā. alios āt oēs in te
ꝛ ꝓpter te. ¶ Demū tu q̄ es mea ſpes final'
mea ſola ſalus. meūqꝫ refugiū ſingulare /
ſubleua me. doce me. ſuſtie me. dirige me.
ita vt in illa hora tremēda mortis. me⁹ ſis
ꝓtector potēsqꝫ defenſor. ſpūs mei. aduer-
ſus illos canes infernales. ita vt in pace ꝛ
benignitate illū recipias in glā in q̄ te fa-
cie ad faciē ſummo cū gaudio videre vale-
am. ac ꝑenniter adorare. amare ac lauda-
re. Amen. ¶ Explicit.

¶ R

¶ Epiſtola eiuſdē ad

ſorores ſuas docēs de quo q̄s ꝑ ſingulos
dies cogitare debeat.

Sororibꝫ meis in xp̄o ieſu cariſſi-
mis ꝛ dilectiſſimis ſalutē atqꝫ in
ipſius deuoto ſeruitio iugiter ꝑmanere.
Non facile exprimi poſſet gaudiū atqꝫ cō-
ſolatio ex bonis nouitatibꝫ frequētius de
vobis ꝑceptis proueniēs. Utinā idipm
nunq̄ꝫ inimicoꝝ temtatōe aut alr̄ quouis
modo / gaudiū in triſticiā vertat. contrari-
um videlꝫ de veſtra dilectōe audiēdo ¶
Quāq̄ꝫ amātiſſime ſorores oī tēpe ad dei
obſequm exercitandū ꝛ informandū. lrās
librosqꝫ ſufficiēter habueritis. ad hn̄duꝫ
conſolatōes ſpūales ꝛ adhuc hēbitis ali-
os in poſterū. Nihilomin⁹ noctis vni⁹ vi-
giliā arripiēs / q̄uis pluribꝫ implicat⁹ ne-
gocijs / ad pn̄s ſcribere curaui breuiter ac
ſimplr̄ ꝑegrinatōnis ꝓceſſum. a me poſt
modicū tp̄is factū. ſpeciales etiā req̄ſtas a
me fieri ſolitas. ſm̄ ſeptē dieꝝ hebdoma-
de numeꝝ. ſm̄ ſeptē ſanctiſpūs dona. ſm̄
etiā ſeptē dn̄ice orōis petitiōes. cōtra pec-
cata ſeptē criminalia. corn̄dētes ſeptem
beatitudibꝫ. ¶ Inſup ſm̄ ſeptē ſtat⁹ in ce-
leſti ꝑadiſo conſiſtentiū ¶ Mō vero trāſ-
mitto ſcriptum ꝑ pn̄ti nō eſt niſi breue ac
ſimplex auiſamētū ad cogſcēdū notatiꝫ ac
ſpeciali⁹ de quo quis per dies ſinglos co-
gitare debeat. Bone enī cogitatōes inſu-
ꝑuenture ſpūſſancti ſpiramine repte pari-
ter ſtudio lectōes ſancteqꝫ meditationes.

Huiuſmōi enī / nō poſſem neqꝫ ſcirē om-
nes in ſcriptū redigere nec op⁹ eſt. ¶ Pri-
mo igit̄ cum preces veſtras humillime ac
reuerēter corā diuina maieſtate funditis
aut ſanctorū ſuorū. inuocet vna cū oratō-
ne veſtra / cuſtos veſter angelus videlꝫ bo-
nus. necnō ſancti aut ſancte illi⁹ ſuffragi-
um imploret / cuius ꝑ tunc ſolēnitas agit̄
Ea de cauſa vt. ſ. veſter nūci⁹ puta veſtra
oratio / ſaluū habeat cōductū bonāqꝫ ſoci-
etatē. ¶ Die quippe dn̄ico ad benedictā
atqꝫ indiuiduā trinitatē ſolitus ſum meā
dirigere precē vnicuiqꝫ ꝑſonaꝝ appropa-
ta diligētius meditādo. De patris videlꝫ
potentia. filij ſapiētia. ſpūs quoqꝫ ſancti
bonitate conſiderās magnā dei celſitudi-
nē admirabilēqꝫ diſpoſitōnem ſup filios
hoim ¶ Die autē lune. ſ. ſcd̄a feria. meam
ordino proceſſionē ad ſanctos angelicos
ſpūs. beneficia ab eiſdem nobis exhibita
omī tempe recognoſcēs ¶ Die vero mar-
tis. ſcꝫ tertia feria ad ꝓphetas patriarchas
apl̄os ceterosqꝫ diſcipulos dn̄i ꝛ euange-
liſtas. ¶ Die mercurij. ſ. q̄rta feria ad bea-
tos athletas. ſ. martires xp̄i. ipſorū in ſua
pugna fortitudinē atqꝫ conſtantiā admi-
rando ¶ Die iouis ſcꝫ feria q̄nta / ad ſan-
ctos ꝯfeſſores heremitas ꝛ religioſos ¶
Die veneris ſcꝫ feria ſexta ad paſſionem
amarā dn̄i noſtri ieſu xp̄i. ad ſuaqꝫ verba
ac facta. iſto benedicto die ab eodem ꝑ-
acta. ¶ Die inſup ſabbati ad beatā Ma-
riam virginē ſpecialius meipm cōuerto ꝛ ¶ S
ad electas xp̄i ſpōſas ¶ Porro pria die. ſ.
dominico īmoror diutius. donum ſancti
ſpūs primū / ſuppliciter efflagitando. do-
nū ſcꝫ ſancti timoris dei. Et beatitudineꝫ
humilitatis ꝛ ſpūalis paupratis Ad expel-
lendum ſupbie vitiū cū filiab⁹ ſeu ramis
eius. Et dico pariter dn̄e deus pater om-
nipotens. libera me a malo. que clauſula
eſt petitio prima in dn̄ica oratōne contē-
ta ꝛ hoc ordine prepoſtero. ¶ Die autē lu-
ne. deuotius atqꝫ ſpeciali⁹ precibꝫ inſiſto /
petens ſecundū ſanctiſpūs donū ſcilꝫ do-
nū pietatis ſeu miſericordie. taꝫ ad me q̄ꝫ
ad meū proximū Cū beatitudine alia ſcꝫ
mititate ſeu māſuetudine Et hoc cōtra in-
uidie venenū Et vt deus in tentatōem ne
inducat. i. ne in tentatōnibus ſuccumbe-
re ꝛ vinci ꝑmittat. quod eſt ſecūda petitio
oratōis dominice. ¶ Die vero martis ſin-
gularius pro dono ſanctiſpūs tertō ſup-

Et